

แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพใน
อนาคต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

GUIDELINES FOR DEVELOPING CAREER EDUCATION CURRICULUM IN SCHOOLS FOR
ENHANCING FUTURE CAREER SKILLS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Research Methodology

Department of Educational Research and Psychology

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2021

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียน
	เพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต
โดย	นายวัชรสินธุ์ เฟ็งบุบผา
สาขาวิชา	วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนิษฐ์ ศรีเคลือบ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

.....	คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุขชีวะ)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ประธานกรรมการ
.....	
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ ปั่นหุ่น)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนิษฐ์ ศรีเคลือบ)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ)	

CHULALONGKORN UNIVERSITY

วารสินธุ์ เท็งบุผา : แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต. (GUIDELINES FOR DEVELOPING CAREER EDUCATION CURRICULUM IN SCHOOLS FOR ENHANCING FUTURE CAREER SKILLS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.กนิษฐ์ ศรีเคลือบ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ 2) เพื่อวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการ และ 3) เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ ซึ่งตัวอย่างวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคต โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ระยะที่ 2 การวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการ ซึ่งตัวอย่างวิจัยได้แก่ ครูวิชาการงานอาชีพจำนวน 12 คน และ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 301 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยกับครูวิชาการงานอาชีพ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของการสอนทักษะการประกอบอาชีพ และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของทักษะการประกอบอาชีพ โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ระยะที่ 3 การนำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน ซึ่งตัวอย่างวิจัย ได้แก่ รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการจำนวน 1 คน ครูวิชาการงานอาชีพจำนวน 1 คน และผู้ประกอบการในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียนอนาคต โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) ทักษะการประกอบอาชีพในอนาคตซึ่งจัดลำดับความสำคัญจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดตามมุมมองของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 11 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ ทักษะการคล่องตัว ทักษะการประสานงาน ทักษะการกระหายเรียนรู้ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการบริหารงาน ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการคิดนวัตกรรม ทักษะส่วนบุคคล ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี และประสบการณ์ในอาชีพ

2) การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการ พบว่า ระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุดแต่ระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ทักษะการประสานงาน ทักษะการบริหารงาน ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการกระหายเรียนรู้ ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี และทักษะส่วนบุคคล และระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุดแต่ระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ทักษะการคิดนวัตกรรม ทักษะการคล่องตัว ประสบการณ์ในอาชีพ รวมถึงระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

3) แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคตแก่ผู้เรียน

สาขาวิชา วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา
ปีการศึกษา 2564

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6280134627 : MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH METHODOLOGY

KEYWORD: CAREER EDUCATION CURRICULUM, CAREER SKILLS

Watcharasin Pengbubpha : GUIDELINES FOR DEVELOPING CAREER EDUCATION CURRICULUM IN SCHOOLS FOR ENHANCING FUTURE CAREER SKILLS. Advisor: Asst. Prof. KANIT SRIKLAUB, Ph.D.

This research aimed to 1) analyze important of career skills in the modern age from entrepreneurs' perspective. 2) analyze the teacher instruction and the level of career skills according to the career curriculum and perspective of entrepreneurs. and 3) present the guidelines for the improvement of career curriculum in the school to enhance important of career skills for the students in the future. This research procedure was separated into 3 phases. The first phase was analyzing the important of career skills in the modern age from entrepreneurs' perspective. The samples were 3 entrepreneurs. The data was collected by using interview. The data was analyzed using content analysis. The second phase was analyzing the career instruction which students were enhanced in the school. The samples were 12 teachers and 301 students in grade 12. The data was collected by using questionnaires for teachers and students. The data was analyzed using descriptive statistics. The third phase was presenting the guidelines to enhance the career curriculum for consistent the career skills in the future. The samples were the deputy director , the career teacher and the entrepreneur. The data was collected by using interview. The data was analyzed using content analysis. The findings of the study were as follow:

1) The content analysis found the 11 top most priorities skills from entrepreneur's perspective : mindful communication skills, agility skills, coordination skills, learning maniac skills, problem solving skills, managerial skills, entrepreneurial skills, innovative thinking skills, personal skills, technological skills and career experience were the important skills in the modern age from an entrepreneur's perspective.

2) The teachers' instruction and the level of career skills of students in the present and the entrepreneurs' perspective found that the level of career skills of the students were at the medium level while the level of career skills in the teachers were at the high level in term of coordination skills , managerial skills, problem solving skills, learning maniac skills, entrepreneurial skills, technological skill and personal skills. The level of students' career skills were at the low level while the level of teachers' career skills were at the highest level in term of innovative thinking skills, agility skill, career experience. The level of students' career skills were at the medium level while the level of the teachers' instruction were at the high level in term of mindful communication skills.

3) The guideline of enhancing career curriculum for the students in school found that the experts agree with the guidelines of career curriculum for the students' career skills improvement in the future.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Field of Study: Educational Research Methodology

Student's Signature

Academic Year: 2021

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับสนับสนุนงบประมาณในการวิจัยจากทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2563 วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้เพราะการให้การอบรมสั่งสอน ด้วยจิตที่เมตตาและกรุณา คอยดูแล เอาใจใส่ ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนิษฐ์ ศรีเคลือบ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นที่ปรึกษาตลอดการดำเนินการทำวิจัย ตลอดจนให้คำปรึกษาเรื่องต่าง ๆ คอยช่วยเหลือในการเรียนจนศิษย์ประสบความสำเร็จลุล่วงด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณด้วยใจเคารพอย่างสูงสุด

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์สุวิมล ว่องวานิช ที่เป็นผู้จุดประกายความคิดตั้งแต่เริ่มต้น คอยติดตามความก้าวหน้า ให้ข้อเสนอแนะ และให้กำลังใจกับศิษย์ รวมถึงการเป็นต้นแบบของการเป็นครู

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ ปั่นพูน ที่ให้ความกรุณาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และเป็นผู้อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยตั้งแต่พื้นฐานโดยเฉพาะการวิจัยเชิงคุณภาพ จนสามารถนำความรู้มาจัดทำวิทยานิพนธ์นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ แกมเกตุ เป็นผู้อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยตั้งแต่พื้นฐาน จนสามารถนำความรู้มาจัดทำวิทยานิพนธ์นี้ ตลอดจนอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ เป็นผู้อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยจนสามารถนำความรู้มาจัดทำวิทยานิพนธ์นี้ และการทำงานเชิงวิชาการที่มีคุณค่า อันเป็นประโยชน์ในอนาคต

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณอาจารย์ปณิตศา กลัดทอง สำหรับการเป็นพลังบวก กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาของการเรียนปริญญาโท

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่น รุ่นพี่ และรุ่นน้องนิสิตปริญญาโทสาขาวิชาวิทยาการศึกษาศึกษาทุกคนที่ช่วยเหลือในการเรียน ให้คำปรึกษา และเป็นกำลังใจให้กันเสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อนสาขาธุรกิจศึกษาและคณะครุศาสตร์จุฬาฯ รหัส 55 สำหรับการให้กำลังใจและช่วยเหลือตลอดระยะเวลาการเรียนปริญญาโท

ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง สำหรับการให้กำลังใจ ช่วยเหลือตลอดระยะเวลาการเรียนปริญญาโท

ขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ น้องชาย และครอบครัว สำหรับความรัก ความห่วงใย และกำลังใจ

สุดท้ายขอขอบคุณตนเองที่มีความอดทนและพยายามตลอดระยะเวลาการเรียนปริญญาโท

วัชรสินธุ์ เพ็งบุบผา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย.....	1
คำถามวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์ในงานวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาการงานอาชีพ.....	5
ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพ.....	8
ตอนที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	14
ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมองของผู้ประกอบการ.....	14
ระยะที่ 2 การวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันและตามมุมมองของผู้ประกอบการ.....	16

ระยะที่ 3 การนำเสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียน	30
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของ ผู้ประกอบการ	33
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของ นักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการ ...	42
2.1) ผลการวิเคราะห์การสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษา วิชาการงานอาชีพ	42
2.2) ผลการวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา.....	54
2.3) ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัย นักเรียนมัศึกษากับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครู มัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ	75
ตอนที่ 3 ผลการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริม ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน	76
3.1) ผลการวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพในหลักสูตรการงานอาชีพปัจจุบันและทักษะ การประกอบอาชีพในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ	76
3.2) ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างระดับทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัย นักเรียนมัศึกษากับระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครู มัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ	78
3.3) ผลการประเมินแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริม ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน	92
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	99
สรุปผลการวิจัย.....	100
อภิปรายผล.....	101
ข้อเสนอแนะ	104
บรรณานุกรม.....	106

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 3.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของการนำหลักสูตรวิชาการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนก่อนนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ.....	19
ตารางที่ 3.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของการนำหลักสูตรวิชาการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนหลังปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ.....	22
ตารางที่ 3.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของทักษะการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรวิชาการงานอาชีพก่อนนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ.....	24
ตารางที่ 3.4 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของทักษะการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรวิชาการงานอาชีพหลังปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ.....	26
ตารางที่ 3.5 ผลการตรวจความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย.....	29
ตารางที่ 3.6 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยง.....	30
ตารางที่ 4.1 ค่าแสดงความถี่ของทักษะการประกอบอาชีพที่ในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ.....	39
ตารางที่ 4.2 ลำดับความสำคัญของทักษะการประกอบอาชีพที่ในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ.....	40
ตารางที่ 4.3 ความสอดคล้องระหว่างทักษะการประกอบอาชีพในหลักสูตรปัจจุบันกับทักษะการประกอบอาชีพตามมุมมองของผู้ประกอบการ.....	41
ตารางที่ 4.4 จำนวนตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพจำแนกตามภูมิภาค.....	42
ตารางที่ 4.5 การสอนทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ.....	43
ตารางที่ 4.6 การสอนทักษะการคล่องตัวของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ.....	44
ตารางที่ 4.7 การสอนทักษะการประสานงานของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ.....	44

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.8 การสอนทักษะการกระหายเรียนรู้ของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชา การงานอาชีพ.....	45
ตารางที่ 4.9 การสอนทักษะการแก้ปัญหาของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงาน อาชีพ.....	46
ตารางที่ 4.10 การสอนทักษะการบริหารงานของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงาน อาชีพ.....	46
ตารางที่ 4.11 การสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษา วิชาการงานอาชีพ.....	47
ตารางที่ 4.12 การสอนทักษะการคิดนวัตกรรมของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชา การงานอาชีพ.....	48
ตารางที่ 4.13 การสอนทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงาน อาชีพ.....	48
ตารางที่ 4.14 การสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชา การงานอาชีพ.....	49
ตารางที่ 4.15 การสอนประสบการณ์ในอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษา วิชาการงานอาชีพ.....	50
ตารางที่ 4.16 การสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษา วิชาการงานอาชีพ.....	53
ตารางที่ 4.17 จำนวนตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิภาค.....	54
ตารางที่ 4.18 ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา.....	55
ตารางที่ 4.19 ทักษะการคล่องตัวของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา.....	56
ตารางที่ 4.20 ทักษะการประสานงานของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา.....	56
ตารางที่ 4.21 ทักษะการกระหายเรียนรู้ของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา.....	57
ตารางที่ 4.22 ทักษะการแก้ปัญหาของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา.....	57
ตารางที่ 4.23 ทักษะการบริหารงานของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา.....	58
ตารางที่ 4.24 ทักษะการเป็นผู้ประกอบการของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา.....	59
ตารางที่ 4.25 ทักษะการคิดนวัตกรรมของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา.....	59
ตารางที่ 4.26 ทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา.....	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.27 ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา.....	61
ตารางที่ 4.28 ประสบการณ์ในอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา.....	62
ตารางที่ 4.29 ทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา.....	64
ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	66
ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการคล่องตัวของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	67
ตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการประสานงานของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	68
ตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการกระหายเรียนรู้ของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	69
ตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการแก้ปัญหาของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	70
ตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการบริหารงานของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	70
ตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการเป็นผู้ประกอบการของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	71
ตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการคิดนวัตกรรมของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	72
ตารางที่ 4.38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	73
ตารางที่ 4.39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	74
ตารางที่ 4.40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประสบการณ์ในอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค.....	75
ตารางที่ 4.41 ความสอดคล้องระดับทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษากับระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษา วิชาการงานอาชีพ.....	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.42 ทักษะการประกอบอาชีพในหลักสูตรการงานอาชีพและทักษะการประกอบอาชีพในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ.....	76
ตารางที่ 4.43 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ.....	79
ตารางที่ 4.44 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการคล่องตัว.....	80
ตารางที่ 4.45 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการประสานงาน.....	82
ตารางที่ 4.46 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการกระหายเรียนรู้.....	83
ตารางที่ 4.47 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการแก้ปัญหา.....	85
ตารางที่ 4.48 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการบริหารงาน.....	86
ตารางที่ 4.49 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการ.....	87
ตารางที่ 4.50 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการคิดนวัตกรรม.....	89
ตารางที่ 4.51 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะส่วนบุคคล.....	90
ตารางที่ 4.52 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี.....	91
ตารางที่ 4.53 แนวทางการจัดการเรียนการสอนประสบการณ์ในอาชีพ.....	92
ตารางที่ 4.54 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ.....	92
ตารางที่ 4.55 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการคล่องตัว.....	93
ตารางที่ 4.56 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการประสานงาน.....	93
ตารางที่ 4.57 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการกระหายเรียนรู้.....	94
ตารางที่ 4.58 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการแก้ปัญหา.....	94
ตารางที่ 4.59 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการบริหารงาน.....	95
ตารางที่ 4.60 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการ.....	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.61 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอน ทักษะการคิดนวัตกรรม.....	96
ตารางที่ 4.62 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอน ทักษะส่วนบุคคล.....	96
ตารางที่ 4.63 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอน ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี.....	97
ตารางที่ 4.64 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอน ประสบการณ์ในอาชีพ.....	97
ตารางที่ 4.65 ค่าแสดงความถี่ของการประเมินแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชา การงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคต แก่ผู้เรียน.....	98

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	13
ภาพที่ 4.1 ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา.....	78
ภาพที่ 4.2 ทักษะการคล่องตัวของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา.....	80
ภาพที่ 4.3 ทักษะการประสานงานของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา.....	81
ภาพที่ 4.4 ทักษะการกระหายเรียนรู้ของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา.....	82
ภาพที่ 4.5 ทักษะการแก้ปัญหาของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา.....	84
ภาพที่ 4.6 ทักษะการบริหารงานของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา.....	85
ภาพที่ 4.7 ทักษะการเป็นผู้ประกอบการของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา.....	87
ภาพที่ 4.8 ทักษะการคิดนวัตกรรมของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา.....	88
ภาพที่ 4.9 ทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา.....	89
ภาพที่ 4.10 ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา.....	90
ภาพที่ 4.11 ประสบการณ์ในอาชีพของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา.....	91

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

การจัดการศึกษาควรออกแบบให้บุคคลได้รับการพัฒนาตามความสามารถและความพร้อมของแต่ละบุคคล เพื่อให้มีความรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ในสังคม รวมทั้งมีทักษะและสมรรถนะในการทำงาน อันนำไปสู่การประกอบอาชีพตามความถนัดและความสนใจ สอดคล้องตามความต้องการของตลาดงาน การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) ซึ่งการที่บุคคลจะมีทักษะและสมรรถนะตรงกับความต้องการของตลาดงาน การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้น ต้องมีการผลิตและพัฒนาบุคคลด้วยการวางรากฐานทางทักษะการประกอบอาชีพให้บุคคลมีความรู้และทักษะพื้นฐานด้านการประกอบอาชีพ ค่านิยมการเรียนรู้เพื่อการมีงานทำ โดยพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ด้านการประกอบอาชีพในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่งเสริมทักษะด้านการประกอบอาชีพ ทักษะการทำงาน รวมถึงส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระแก่ผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560ก.)

ทักษะการประกอบอาชีพ (Career skills) หมายถึง ความรู้ ความสามารถ และทักษะของบุคคล ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพ (Akkermans et al., 2013) ซึ่งการพัฒนาให้บุคคลเกิดทักษะการประกอบอาชีพถือว่ามีผลอย่างยั่งยืนต่อโลกของการทำงาน เพราะจะทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้ในบริบทที่หลากหลาย (Nagaoka et al., 2015 cited in Welch, 2017) รับมือกับปัญหาในการทำงาน ได้รับโอกาสในการปฏิบัติงานต่าง ๆ (Forrier et al., 2009 cited in Akkermans, 2017) ซึ่งทักษะการประกอบอาชีพมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพยากรณ์ความสำเร็จและความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน (De Vos et al., 2009 cited in Akkermans, 2017) โดยทักษะการประกอบอาชีพของบุคคลที่ใช้ในการทำงานจะมีการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ของโลกและเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เปลี่ยนไป ซึ่งในปัจจุบันพบว่ายังไม่มีสารสนเทศที่หลากหลายเกี่ยวกับคุณลักษณะของทักษะการประกอบอาชีพที่ผู้เรียนควรจะมีในอนาคต จึงมีความจำเป็นในการศึกษารูปแบบ โครงสร้าง หรือปัจจัยที่ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมด้านทักษะการประกอบอาชีพแก่ผู้เรียน เพื่อให้มีรูปแบบองค์ความรู้สำหรับการเตรียมความพร้อมด้านทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต (มาลัย ทองสิมา, วรรณวีร์ บุญคุ้ม และ นรินทร์ สังข์รักษา, 2562)

งานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาทักษะการประกอบอาชีพจากผู้ประกอบการ พบว่า ทักษะการประกอบอาชีพมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป (Omar et al., 2012; Shukla, 2012;

Smith & Krüger, 2011; Zinser, 2003 cited in Makki, 2015; Nagaoka et al., 2015 cited in Welch 2017; NACE, 2016 cited in Cruzvergara, 2018) จึงต้องวิเคราะห์ว่าทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตควรเป็นอย่างไรจึงจะสอดคล้องกับตามความต้องการของตลาดงาน การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) ซึ่งผู้ที่ให้ข้อมูลได้เหมาะสมคือผู้ประกอบการ

ทักษะการประกอบอาชีพที่ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันอยู่ในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้การงานอาชีพตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ มีความสามารถ และมีทักษะในการทำงาน เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ดังนั้น สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้การงานอาชีพในปัจจุบันยังที่เป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 อาจจะไม่สอดคล้องต่อสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต จึงมีความจำเป็นต้องวิเคราะห์หาแนวทางพัฒนากิจกรรมหรือการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพ แล้วมีความสอดคล้องกับทักษะการประกอบอาชีพที่จำเป็นในอนาคตว่าจะต้องเป็นอย่างไร (กัญญภัทร จำปาทอง, อุทุมพร อินทจักร์ และนลินรัตน์ รักกุล, 2559)

ประเทศไทยมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนอย่างหลากหลาย เช่น กัญญภัทร จำปาทอง และคณะ (2559) ที่ศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะการประกอบอาชีพในศตวรรษที่ 21 กัญญาณัฐ ปุณา และคณะ (2562) ที่ศึกษาการเสริมสร้างทักษะการประกอบอาชีพด้วยการบริหารจัดการศึกษา มาลัย ทองลิมา และคณะ (2562) ที่ศึกษาทักษะการประกอบอาชีพในประเด็นการพัฒนาความพร้อมด้านพัฒนาคนให้มีคุณภาพ การพัฒนามาตรฐานด้านศักยภาพของผู้เรียน การพัฒนาศักยภาพด้านทักษะอาชีพ และส่งเสริมพัฒนาให้มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อการศึกษา แต่ยังไม่ปรากฏถึงการศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพแก่นักเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ซึ่งเป็นสิ่งที่ยุทธศาสตร์ชาติให้ความสำคัญในการจัดการศึกษา

ดังที่กล่าวมาข้างต้น ทักษะการประกอบอาชีพมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไปและยังไม่มีสารสนเทศที่หลากหลายเกี่ยวกับคุณลักษณะของทักษะการประกอบอาชีพที่ผู้เรียนควรมีในอนาคต ดังนั้นจึงต้องวิเคราะห์หาทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคต และแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพแก่นักเรียน เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนให้ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคตแก่ผู้เรียนในอนาคต

คำถามวิจัย

- 1) ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการเป็นอย่างไร
- 2) การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการเป็นอย่างไร
- 3) แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่นักเรียนเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ
- 2) เพื่อวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการ
- 3) เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรวิชาการงานอาชีพ โดยศึกษาหลักสูตรในประเด็นของการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติที่ดำเนินการภายในโรงเรียนโดยครูผู้สอน เพราะครูผู้สอนเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุด และเป็นผู้นำหลักสูตรการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ จึงมีอิสระเต็มที่ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และศึกษาทักษะการประกอบอาชีพจากผู้ประกอบการ เนื่องจากคณะกรรมการยุทธศาสตร์ได้กำหนดไว้ว่าการจัดการศึกษาจะต้องเป็นไปตามความต้องการของตลาดงาน การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ซึ่งครูผู้สอนและผู้ประกอบการที่ใช้ในการศึกษาจะอยู่ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกอันเป็นพื้นที่ต้นแบบในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

นิยามศัพท์ในงานวิจัย

หลักสูตรวิชาการงานอาชีพ หมายถึง การกำหนดวัตถุประสงค์ การเรียนการสอน การวัดและประเมินผลเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพ

ทักษะการประกอบอาชีพ หมายถึง ความสามารถและทักษะที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งเสริมให้ได้รับการจ้างงาน รักษางานที่ทำอยู่ และก้าวหน้าในการทำงาน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ประโยชน์ในเชิงวิชาการ

- 1) ได้สารสนเทศเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพให้แก่นักเรียนตามความสอดคล้องของตลาดงาน เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ
- 2) ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียน ซึ่งองค์ความรู้นี้จะ เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา ในการนำองค์ความรู้เกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนไปใช้ในการศึกษาวิจัยต่อไปในอนาคต

ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ

- 1) ครูผู้สอนวิชาการงานอาชีพได้สารสนเทศจากงานวิจัยนี้ช่วยให้มีแนวทางในการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพให้แก่นักเรียน
- 2) นักเรียนที่ได้เรียนมาตรฐานและสาระการเรียนรู้การงานอาชีพมีทักษะส่วนบุคคลที่ใช้ในการประกอบอาชีพในปัจจุบันและอนาคต
- 3) ตลาดงานมีบุคลากรที่มีทักษะการประกอบอาชีพตรงตามความต้องการจำเป็นมาทำงานให้กับองค์กร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

ประโยชน์ในเชิงนโยบาย

กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา สถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้สารสนเทศเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพให้แก่เรียนตามมุมมองของผู้ประกอบการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนเพื่อกำหนดนโยบายการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้ในการทำวิจัย “แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต” แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับหลักสูตรการงานอาชีพ

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาการงานอาชีพ

หลักสูตรวิชาการงานอาชีพ เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักและรับรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพแนะนำการประกอบอาชีพตามถนัด ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเห็นลักษณะต่าง ๆ ของการประกอบอาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสม และไปประกอบอาชีพต่อไปได้ในอนาคต

1) ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน โดยครูจะจัดมวลงประสบการณ์หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายแก่ผู้เรียนทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ซึ่งมีความเป็นแบบแผนที่แสดงถึงจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงมีการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนครอบคลุมเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อีกทั้งยังมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน ตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ (ทัศน์ทอง เข้มกลัด, 2561; นางลักษณ์ แพงเรื่อน, 2558; ภูริชญา เผือกพรหม, 2554)

2) ความหมายของหลักสูตรการงานอาชีพ

หลักสูตรการงานอาชีพเป็นแนวทางหรือกระบวนการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มพูนทัศนคติและทักษะ (Fayolle et al., 2006b, p. 702 cited in Kim & Park, 2019) รวมถึงศักยภาพการประกอบอาชีพของแต่ละบุคคล (Igbokwe-Ibeto et al., 2018) โดยเริ่มต้นตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่งเป็นวัยผู้ใหญ่ ซึ่งหลักสูตรการงานอาชีพมีแนวทางการจัดการศึกษาให้บุคคลเตรียมความพร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองมีความรู้ มีความเข้าใจ รักและมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีการพัฒนาอาชีพเพื่อการดำรงชีวิต มีการบริหารจัดการชีวิต มีความสามารถทางการแข่งขันใน

สังคมไทยและสากล และมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้มีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553; Hoyt, 1972)

3) เนื้อหาสาระของหลักสูตรการงานอาชีพ

เนื้อหาสาระของหลักสูตรการงานอาชีพเป็นการกำหนดหัวข้อหรือประเด็นไว้ในหลักสูตรการงานอาชีพ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนด้วยการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ มีความสามารถ มีทักษะในการทำงาน มีทักษะที่หลากหลายในการเป็นผู้ประกอบการ เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากสำหรับผู้เรียนและประเทศชาติ โดยการกำหนดเนื้อหาสาระหลักสูตรการงานอาชีพจะต้องมีความสำคัญและจำเป็นต่อผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553; Choi Tung, 2011 cited in Prabandari & Sholihah, 2015) คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2561) กำหนดให้หลักสูตรการงานอาชีพของประเทศไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) ประกอบด้วย 2 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ การดำรงชีวิตและครอบครัว และการอาชีพ ซึ่งทั้ง 2 สาระการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

3.1) สาระการเรียนรู้การดำรงชีวิตและครอบครัว เป็นสาระเกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน ช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และสังคมได้ในสภาพเศรษฐกิจที่พอเพียง ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เน้นการปฏิบัติจริงจนเกิดความมั่นใจและภูมิใจในผลสำเร็จของงาน เพื่อให้ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง

3.2) สาระการเรียนรู้การอาชีพ เป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพ เห็นความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ ใช้เทคโนโลยีได้เหมาะสม เห็นคุณค่าของอาชีพสุจริต และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

4) การนำหลักสูตรการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติ

การนำหลักสูตรการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติเป็นการปลูกฝังความสามารถ ทักษะ และค่านิยมที่จำเป็นในการหาโอกาสในการประกอบอาชีพ (Izedonmi, 2010) ซึ่งควรเริ่มปลูกฝังผู้เรียนตั้งแต่วัยเด็กไปจนตลอดชีวิตว่ากระบวนการเข้าสู่การประกอบอาชีพและการประกอบอาชีพเป็นเรื่องท้าทาย เพราะการประกอบอาชีพจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอยู่ตลอดเวลา โดยหนึ่งในคุณลักษณะที่สำคัญในการนำหลักสูตรการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติ คือ การใช้วิธีการต่าง ๆ ส่งเสริมผู้เรียนให้ฝึกการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเชิงวิพากษ์ (Karanja & Nyaboga, 2016; Yates & Bruce, 2017) โดยการนำหลักสูตรการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติประกอบไปด้วย 3 ประเด็นด้วยกัน ได้แก่ 1) การศึกษารับรู้ การประกอบอาชีพ (Entrepreneurial awareness education) 2) การศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ (Education for start-up) และ 3) การศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลงของการประกอบอาชีพ (Education for entrepreneurial dynamism) ซึ่งทั้ง 3 ประเด็น (Oyugi, 2016) มีรายละเอียด ดังนี้

4.1) การศึกษารับรู้การประกอบอาชีพ (Entrepreneurial awareness education) คือ การกำหนดประเด็นหรือหัวข้อการนำหลักสูตรการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติในลักษณะการเพิ่มจำนวนผู้เรียนให้มีความรู้อย่างเพียงพอเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การจ้างงานของตนเอง และการเป็นผู้ประกอบการเบื้องต้น เพื่อให้ผู้เรียนตัดสินใจอย่างมีถูกต้องสมเหตุสมผลในการประกอบอาชีพ

4.2) การศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ (Education for startup) คือ การกำหนดประเด็นหรือหัวข้อการนำหลักสูตรการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติลักษณะการเตรียมพร้อมผู้เรียนให้เป็นเจ้าของธุรกิจขนาดเล็กกว่าผู้เรียนนั้นจะต้องมีความคิดจากผู้ทำงานนำมาเป็นผู้ประกอบการ มีความตั้งใจและแรงบันดาลใจเป็นผู้ประกอบการ และจะต้องปฏิบัติตนอย่างไรถึงจะได้เป็นผู้ประกอบการ เช่น การมีวิสัยทัศน์ การเป็นผู้มีนวัตกรรม การเข้าใจผู้อื่น และการมีทักษะทางสังคม เป็นต้น ซึ่งผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้นี้มักจะมีแรงจูงใจสูงในประเด็นหรือหัวข้อการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ

4.3) การศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลงของการประกอบอาชีพ (Education for entrepreneurial dynamism) คือ การกำหนดประเด็นหรือหัวข้อการนำหลักสูตรการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติที่มากกว่าการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ แต่จะเป็นการเชื่อมต่อเข้ากับกิจกรรมของผู้ประกอบการจริง โดยมุ่งมั่นที่จะทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจประสบการณ์ของการเป็นผู้ประกอบการในรูปแบบต่าง ๆ มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการเขียนแผนธุรกิจ การฝึกประสบการณ์การทำธุรกิจ กรณีศึกษาทางธุรกิจ โครงการกลุ่มที่ฝึกการทำงานร่วมกัน และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ประกอบการ เป็นต้น

5) ความสำคัญของหลักสูตรการงานอาชีพ

หลักสูตรการงานอาชีพมีความสำคัญสำหรับผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการทางความคิด ปรับทัศนคติ มีศักยภาพและมองโลกในแง่บวกที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ จุดประกายความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการที่ดี นำความสำเร็จก้าวหน้ามาสู่ประเทศชาติ (Iwu et al, 2019) ได้รับการศึกษาและพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพตามความจำเป็นของตลาดงาน (Igbokwe-Ibeto et al., 2018) ประเมินคุณสมบัติและความต้องการของตนเองด้านการประกอบอาชีพ สสำรวจความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพ ตัดสินใจเลือกเส้นทางการประกอบอาชีพ เตรียมความพร้อมเข้าสู่โลกของการทำงาน (Hoyt, 1972; Nabi, 2017) มีคุณธรรม มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากร สิ่งแวดล้อมอย่างประหยัดและคุ้มค่า เลือกใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมกับอาชีพ มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพที่ถนัดและสนใจ รวมถึงมีคุณลักษณะที่ดีต่อการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพ

ทักษะการประกอบอาชีพ เป็นทักษะที่สามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในการเสริมสร้างให้บุคคลมีความรู้ มีความเข้าใจ มีความสนใจ เกี่ยวกับตนเองมากขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมตนเองสำหรับการประกอบอาชีพที่ถนัดและสอดคล้องกับตลาดงานในอนาคต

1) ความหมายของทักษะการประกอบอาชีพ

ทักษะการประกอบอาชีพสามารถให้ความหมายได้ว่าเป็นรวมกันของความรู้ ทักษะ และความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลต่อบุคคลและสามารถพัฒนาได้ (Akkermans & Tims, 2017) ซึ่งทักษะการประกอบอาชีพมีความสำคัญในการเป็นทักษะพื้นฐานที่ช่วยให้บุคคลตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ ส่งเสริมและพัฒนาบุคคลให้มีศักยภาพในการประกอบอาชีพ และมีจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาอาชีพ รวมถึงประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ (Akkermans et al., 2018; Ali & Marwan, 2019; Hennekam, 2016; Suhairom et al., 2019)

2) ขอบเขตของทักษะการประกอบอาชีพ

ทักษะการประกอบอาชีพสามารถแบ่งได้ 3 ขอบเขต ได้แก่ 1) ทักษะการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการสะท้อนออกมา (reflective career competencies) 2) ทักษะการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการสื่อสาร (communicative career competencies) และ 3) ทักษะการประกอบอาชีพเกี่ยวกับพฤติกรรม (behavioral career competencies) (Akkermans et al., 2013; Akkermans & Tims, 2017; Blokker et al., 2019; Plomp et al., 2016; Yong-Ho, 2020) ซึ่งทั้ง 3 ขอบเขตมีรายละเอียดดังนี้

2.1) ทักษะการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการสะท้อนออกมา (reflective career competencies) เป็นทักษะการประกอบอาชีพของบุคคลที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่นตั้งใจในการประกอบอาชีพและมุ่งมั่นในเรื่องของการสะท้อนความเป็นมืออาชีพของบุคคลในการประกอบอาชีพ ร่วมกับการสร้างความตระหนักรยะยาวในการประกอบอาชีพของแต่ละบุคคล โดยสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเด็นด้วยกัน คือ การสะท้อนแรงจูงใจ (reflection on motivation) ได้แก่ การสะท้อนจุดแข็ง จุดอ่อน และทักษะของแต่ละบุคคลเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ และการสะท้อนคุณภาพ (reflection on qualities) ได้แก่ การสะท้อนคุณค่า แรงจูงใจ และแรงผลักดันจากภายในบุคคล เพื่อให้ได้ในสิ่งที่บุคคลต้องการในการประกอบอาชีพ

2.2) ทักษะการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการสื่อสาร (communicative career competencies) เป็นทักษะการประกอบอาชีพของบุคคลที่ได้รับความสัมพันธ์และความนับหน้าถือตาจากการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันไม่ใช่แค่กับหัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน และลูกน้องที่ทำงานในการประกอบอาชีพ แต่ยังรวมถึงผู้อื่นนอกเหนือจากที่ทำงานในการประกอบอาชีพด้วย ไปจนตลอดครอบครัว เพื่อน และคนรอบข้าง โดยสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเด็น คือ การสร้างเครือข่าย

(networking) ได้แก่ ทัศนคติในการมีอยู่ของคุณค่าในการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับผู้อื่น และสามารถแสดงเครือข่ายความสัมพันธ์นี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการประกอบอาชีพ และการสร้างประวัติตนเอง (self-profiling) ได้แก่ การสื่อสารและแสดงความรู้ ความสามารถ และทักษะส่วนบุคคล เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพภายในและภายนอกองค์กร

2.3) ทักษะการประกอบอาชีพเกี่ยวกับพฤติกรรม (behavioral career competencies) เป็นทักษะการประกอบอาชีพของบุคคลที่มุ่งเน้นในเรื่องของความสามารถในการกำหนดรูปแบบการปฏิบัติการทำงานของแต่ละบุคคลในการประกอบอาชีพ ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงและยืดหยุ่นไปตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนไป เพื่อให้บุคคลได้รับโอกาสเพิ่มขึ้นในการประกอบอาชีพ ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคคลจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในตลาดงาน โดยสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเด็น คือ การค้นหางาน (work exploration) ได้แก่ การสำรวจและค้นหาโอกาสอย่างจริงจังเพื่อให้ได้รับงานในการประกอบอาชีพภายในและภายนอกองค์กร และการควบคุมงาน (career control) ได้แก่ การตั้งเป้าหมายและวางแผนว่าจะต้องมีกระบวนการเรียนรู้และการทำงานอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ

3) ทักษะการประกอบอาชีพในปัจจุบัน

ทักษะการประกอบอาชีพในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นทักษะที่บุคคลมีการเข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน มีทักษะการจัดการ มีทักษะกระบวนการแก้ปัญหา มีทักษะการทำงานร่วมกัน มีทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม มีลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีทักษะที่จำเป็นในอาชีพ มีประสบการณ์ในอาชีพ เห็นแนวทางในงานอาชีพ ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาอาชีพ รวมถึงมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

4) ทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต

โลกและเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทักษะที่จะนำมาใช้ในการประกอบอาชีพย่อมมีการเปลี่ยนตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปด้วย ดังนั้น ทักษะการประกอบอาชีพในอนาคตจำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐานต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551; วิจารณ์ พาณิช, 2555; สรเดช เลิศวัฒนาวัฒน์, 2560)

4.1) ทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว (Flexibility and Adaptability Skill) เป็นทักษะของบุคคลในการรับมือกับบางสิ่งบางอย่างที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้เสมอตลอดเวลาของการดำเนินงาน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้แผนการปฏิบัติงานปกติที่ใช้ในการดำเนินงานใช้ไม่ได้ผล จึงจำเป็นต้องอาศัยความยืดหยุ่นและการปรับตัวในการเผชิญหน้ากับปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งการใช้ความสามารถแก้ปัญหาเพื่อหาทางออกอย่างสร้างสรรค์ในวิกฤติ

ของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ ถือว่าเป็นโอกาสในแสดงศักยภาพของบุคคลในการปรับตัวให้มีประสิทธิภาพต่อการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายของงาน โดยสามารถปฏิบัติได้ดังนี้

- การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง เป็นการปรับตัวเข้ากับบทบาทที่แตกต่างกัน งานที่ได้รับมอบหมาย กำหนดการที่เปลี่ยนไป และบริบทที่เปลี่ยนไป โดยสามารถทำงานได้ผลดีในสภาพของความไม่ชัดเจน ไม่แน่นอน และในสภาพที่ลำดับความสำคัญของงานเปลี่ยนไป

- การมีความยืดหยุ่นเป็นการนำผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นมาใช้ประโยชน์อย่างได้ผล มีการจัดการเชิงบวกต่อการให้คำแนะนำและคำตำหนิที่เกิดขึ้น สามารถนำเอาความเห็นและความเชื่อที่แตกต่างหลากหลายจากเพื่อนร่วมงานหลากหลายวัฒนธรรม

4.2) ทักษะการสื่อสารและความสัมพันธ์ (Communication and Relationship Skill) เป็นทักษะของบุคคลที่ใช้ในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานในแง่ดีของการทำงาน ด้วยการทำให้ผู้ร่วมงานรัก เคารพ นับถือ ไว้วางใจ และให้ความร่วมมือในการทำงาน เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกันและดำรงชีวิตร่วมกันในสภาพแวดล้อมที่ไม่ได้รู้สึกแบ่งแยก ดังนั้น การสื่อสารและประสานสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นจะต้องรู้จักฟัง รู้จักพูด มีภาวะผู้นำและผู้ตามในการปฏิบัติงาน รับผิดชอบต่อหน้าที่ ความรับผิดชอบของตนเอง รับผิดชอบต่อการทำงานกับส่วนรวมที่จะต้องประสานและสอดคล้องไปกับเพื่อนร่วมงาน รวมถึงให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ โดยสามารถปฏิบัติได้ดังนี้

- การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในทางที่ดี เป็นการแสดงพฤติกรรมเชิงบวกผู้อื่น รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รู้ว่าเมื่อไหร่ควรจะเป็นผู้ฟัง และรู้ว่าเมื่อไหร่ควรจะเป็นผู้พูด

- การทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความแตกต่างหลากหลายในทางที่ดี เป็นการเคารพและร่วมกันทำงานบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการยกระดับความแตกต่างทางวัฒนธรรมไปสู่การสร้างแนวความคิดใหม่ วิธีการทำงานแบบใหม่ เพื่อผลการปฏิบัติงานมีคุณภาพ

- สามารถชี้แนะแก่ผู้อื่น เป็นการใช้วาจาศิลป์ในการชักจูงไปสู่เป้าหมาย ทำให้ผู้อื่นเกิดพลังในการทำงาน หรือแรงบันดาลใจให้ใช้ศักยภาพหรือความสามารถที่มีออกมาอย่างสูงสุด เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จร่วมกันได้

- รู้จักบทบาทหน้าที่ในกลุ่ม เป็นการฝึกฝนการทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง และถือเอาประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้งมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

- มีความเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นการฝึกฝนให้รู้จักการเป็นผู้นำที่ดี สามารถนำพากลุ่มให้บรรลุเป้าหมายของปฏิบัติงานได้ และในขณะเดียวกันก็สามารถเป็นผู้ตามที่ดี เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามเป้าหมายของงานได้

4.3) ทักษะกระบวนการทำงาน (Process Skill) เป็นทักษะของบุคคลในการลงมือปฏิบัติงานร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบ โดยการวิเคราะห์ภาระงานเพื่อนำมากำหนดเป้าหมายของ

การปฏิบัติงาน จากนั้นร่วมกันวางแผนในการปฏิบัติงาน กำหนดบทบาท หน้าที่ รับผิดชอบของแต่ละคนในการปฏิบัติงาน วางแผนวิธีการดำเนินงาน ระยะเวลาการปฏิบัติงาน งบประมาณที่ใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้รับรู้เป้าหมายของการทำงาน โดยสามารถปฏิบัติได้ดังนี้

- การกำหนดเป้าหมาย เป็นการร่วมกันวิเคราะห์ภาพรวมของงานเมื่อได้รับมอบหมาย โดยมีการกำหนดเป้าหมายในการทำงาน เพื่อเป็นแนวทางในการทำงานกลุ่ม

- การวางแผนในการทำงาน เป็นการร่วมกันวางแผนในการทำงานกลุ่ม กำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคน วางแผนวิธีการดำเนินงาน ระยะเวลา งบประมาณ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่มที่ได้วางแผนไว้

- การดำเนินงาน เป็นการดำเนินงานตามที่ได้วางแผนไว้ ด้วยความรับผิดชอบ ความมุ่งมั่นต่องานที่ได้รับมอบหมาย รู้จักหน้าที่ของตนเอง เพื่อให้งานกลุ่มดำเนินต่อไปได้ และบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

- การประเมินผลงานทำงาน เป็นการตรวจสอบกระบวนการทำงาน ว่าเป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้หรือไม่ อย่างไร รวมถึงประเมินผลชิ้นงานที่ออกมาว่าตรงตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร ควรปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอย่างไร

4.4) ทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving Skill) เป็นทักษะของบุคคลที่ใช้ความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคลมาจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบเหมาะสม ด้วยการสำรวจ สังเกต และวิเคราะห์หาสาเหตุที่มาของปัญหา เพื่อนำไปสู่การวางแผนเลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาอย่างถูกต้องเหมาะสม และมีการประเมินผลการดำเนินงานแก้ไขปัญหาว่าสามารถแก้ปัญหาได้เหมาะสมหรือไม่อย่างไร เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำอีก

- การสังเกต เป็นการฝึกฝนให้เป็นคนใส่ใจสิ่งรอบข้าง
- การวิเคราะห์ เป็นการนำปัญหาที่ได้มาจากการสังเกตมาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา

- หาวิธีแก้ไข นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นมาสร้างวิธีแก้ไข

- เลือกวิธีการประเมิน เป็นการเลือกวิธีการแก้ไขปัญหามาใช้แก้ปัญหาจากการประเมินนั้นว่าสามารถแก้ปัญหาได้จริงหรือไม่ อย่างไร เพื่อหาทางเลือกวิธีการแก้ปัญหาที่ดีที่สุด

4.5) ทักษะแสวงหาความรู้ (Inquiry Skill) เป็นทักษะของบุคคลในการค้นคว้าหาความรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการปฏิบัติงาน ซึ่งองค์ความรู้นี้อาจมาจากการสืบค้น การศึกษา การคิด การทดลอง หรือจากประสบการณ์ตรงของแต่ละบุคคลผ่านปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น เช่น ผู้ทรงความรู้ ผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น และด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลง

อยู่ตลอด อาจมีการนำเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการแสวงหาความรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาใช้ ในการปฏิบัติงาน ทำให้บรรลุเป้าหมายของการดำเนินงาน โดยสามารถปฏิบัติได้ดังนี้

- กำหนดปัญหา ตั้งหัวข้อหรือประเด็นในการศึกษาค้นคว้า
- การวางแผนในการสืบค้นข้อมูล โดยการกำหนดเป้าหมายว่าจะสืบค้นข้อมูลจาก ะไร จากที่ไหน ด้วยวิธีการอะไร

- การดำเนินการ เป็นการดำเนินการสืบค้นข้อมูลตามแผนที่ได้วางไว้ เพื่อให้บรรลุ ตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

- การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสืบค้น โดยการนำข้อมูลมาพิจารณาถึง องค์ประกอบและความสัมพันธ์ของข้อมูล

- การสรุปผลและนำไปใช้ เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาสรุปผล และ นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหา

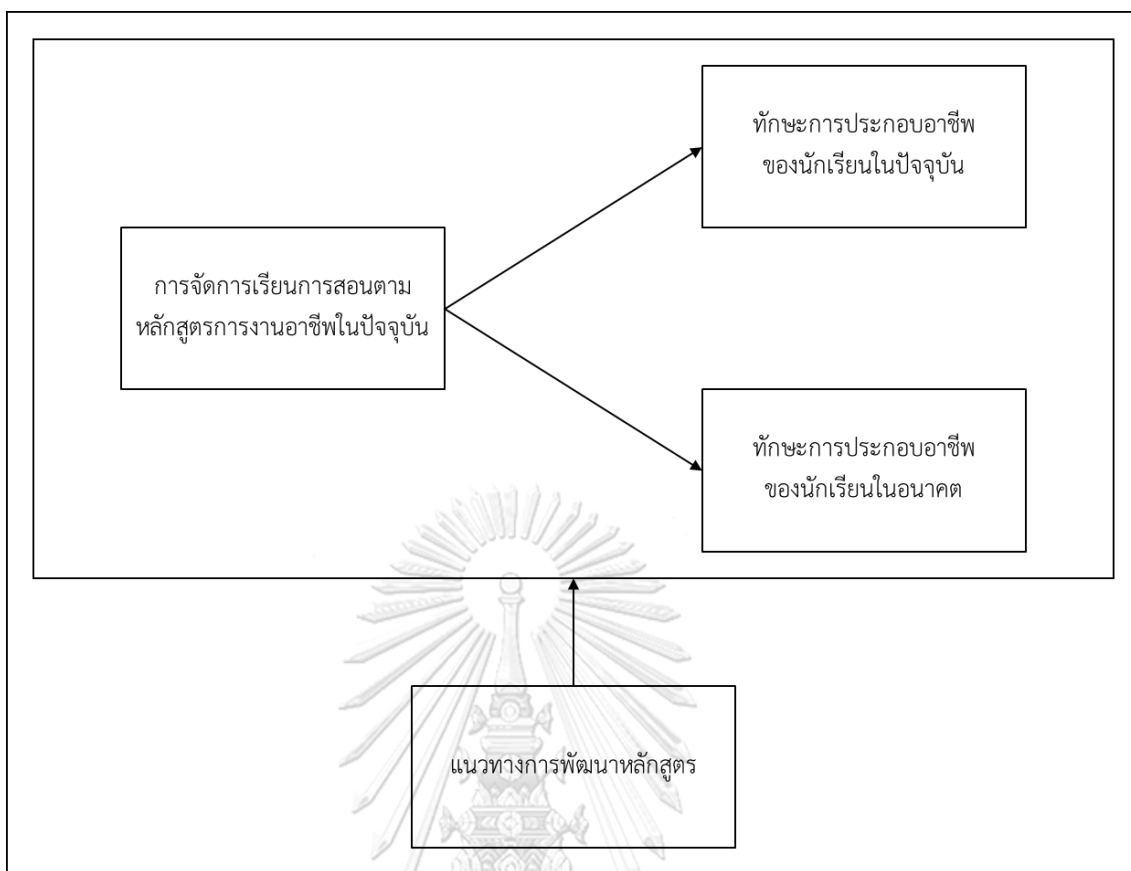
4.6) ทักษะการจัดการ (Management Skill) เป็นทักษะของบุคคลในการจัดสรร เวลาและงานให้มีความเป็นระบบ เลือกคนให้เหมาะสมกับงาน สร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน เพื่อ ก่อให้เกิดกลุ่มความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน นำไปสู่ความสามารถในการดำเนินงานได้ และบรรลุ ตามเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถปฏิบัติได้ดังนี้

- การจัดการระบบงาน เป็นการจัดการงานที่รับผิดชอบ โดยจัดสรรเวลาและงานให้ มีความเป็นระบบ

- การจัดการระบบคน เป็นการจัดการคัดเลือกคนเข้ามาทำงาน จัดสรรคนให้เหมาะ กับการงาน มีบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกัน รวมถึงสร้างผู้ทำงานร่วมงานในการดำเนินงานให้สำเร็จ

ตอนที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า หลักสูตรการงานอาชีพจะส่งผลให้เกิด ทักษะการประกอบอาชีพ แต่จากการศึกษาพบว่าทักษะการประกอบอาชีพปัจจุบันไม่สอดคล้องไปกับ ทักษะการประกอบอาชีพอนาคต ดังนั้น จึงนำไปสู่การวิเคราะห์ว่าถ้าต้องการให้เกิดทักษะการ ประกอบอาชีพอนาคตนั้น หลักสูตรการงานอาชีพใหม่ควรเป็นอย่างไร ดังกรอบแนวคิดใน แผนภาพ 2.1

แผนภาพ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต” เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ 2) วิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันและตามมุมมองของผู้ประกอบการ 3) นำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคตแก่นักเรียน โดยมีการดำเนินการแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ ระยะที่ 2 การวิเคราะห์หลักสูตรการงานอาชีพในโรงเรียนที่นักเรียนได้รับการส่งเสริมในปัจจุบัน และระยะที่ 3 การนำเสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนให้สอดคล้องกับทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งแต่ละระยะมีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ

การวิจัยในระยะที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ ซึ่งผู้วิจัยมีแนวทางการดำเนินการวิจัยใน โดยมีรายละเอียดดังนี้

แหล่งข้อมูล

ประชากรและตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตเป็นผู้ประกอบการในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งเป็นพื้นที่ต้นแบบในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) จำนวน 3 ท่าน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

เกณฑ์สถานที่ประกอบการที่ทำงาน

1) เป็นสถานประกอบการที่ดำเนินธุรกิจในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี

เกณฑ์ประสบการณ์ในการทำงาน

1) มีประสบการณ์ในการทำงานไม่น้อยกว่า 15 ปี
2) มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนก/ฝ่าย/กลุ่ม/สำนัก/สาย ไม่น้อยกว่า 5 ปี

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ในประเด็นเกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ เป็นหลัก

- ขั้นตอนเตรียมการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยศึกษาหนังสือ บทความ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจาก ต่างประเทศเกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพ จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อกำหนด ประเด็นข้อความสัมภาษณ์

- ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1) ผู้วิจัยนำสารสนเทศที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์หนังสือ บทความ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากต่างประเทศมาสร้างเป็นข้อความสัมภาษณ์ทักษะการ ประกอบอาชีพในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ

2) ผู้วิจัยสร้างข้อความให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
- ตอนที่ 2 ทักษะสำคัญของการประกอบอาชีพในอนาคตตามมุมมองของ ผู้ประกอบการ

3) ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อ ขอคำแนะนำและข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

4) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่างวิจัย เพื่อหาข้อบกพร่องของคำถามและความเหมาะสมของภาษา แล้วนำมาปรับปรุง แก้ไข

5) ปรับปรุง แก้ไข แล้วสร้างแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปดำเนินการจัดเก็บ ข้อมูล

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อความโดยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ ปรึกษาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ความสอดคล้องของข้อความ ความ ถูกต้องของการใช้ภาษาในการสื่อความหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งหนังสือไปยังสถานประกอบการเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล โดยติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญที่ ใช้ในการทำวิจัย ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ดำเนินการเก็บข้อมูล และบันทึกข้อมูลที่ได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นที่กำหนดไว้ แล้วนำเสนอออกมาในลักษณะของข้อความบรรยาย

ระยะที่ 2 การวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันและตามมุมมองของผู้ประกอบการ

การวิจัยในระยะที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันและตามมุมมองของผู้ประกอบการ ซึ่งผู้วิจัยมีแนวทางการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากร

กลุ่มที่ 1 คือ ครูผู้สอนวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

กลุ่มที่ 2 คือ นักเรียนที่ได้รับการสอนวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 คือ ครูผู้สอนวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยขั้นตอนแรกกลุ่มโรงเรียนด้วยการแบ่งเป็นโรงเรียนเป็นขนาดกลาง ใหญ่ และใหญ่พิเศษในจังหวัดชลบุรี แล้วสุ่มโรงเรียนในแต่ละกลุ่มมากลุ่มละ 2 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 6 โรงเรียน จากนั้นสุ่มครูผู้สอนรายวิชาการงานอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากแต่ละโรงเรียนมากลุ่มละ 4 คน รวมทั้งสิ้น 12 คน

กลุ่มที่ 2 คือ นักเรียนที่ได้รับการสอนรายวิชาการงานอาชีพจากตัวอย่างครูผู้สอนกลุ่มที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยครู 1 คน ต่อ นักเรียน 20 คน รวมทั้งสิ้น 240 คน

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับครูและนักเรียน โดยแบบสอบถามสำหรับครูจะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในวิชาการงานอาชีพกำหนดให้นักเรียนมีทักษะการประกอบอาชีพตามที่หลักสูตรแกนกลาง และแบบสอบถามสำหรับนักเรียนจะเก็บข้อมูลสองประเด็น ได้แก่ ระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามที่หลักสูตรกำหนด และระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนอิงตามทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต

- **ขั้นเตรียมการสร้างเครื่องมือ**

ผู้วิจัยนำสารสนเทศเกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพในอนาคตที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการในระยะแรกมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามมี 11 ทักษะ ดังนี้

- ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ หมายถึง ทักษะการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลด้วยการฟัง พูด และถาม ที่ยึดไม่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง
- ทักษะการคล่องตัว หมายถึง ทักษะการรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ และทำงานอย่างรวดเร็ว
- ทักษะการประสานงาน หมายถึง ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีคุณธรรม
- ทักษะการกระหายเรียนรู้ หมายถึง ทักษะการแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง
- ทักษะการแก้ปัญหา หมายถึง ทักษะการคิดหาวิธีแก้ปัญหาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณธรรม
- ทักษะการบริหารงาน หมายถึง ทักษะการจัดการงานให้สำเร็จบรรลุเป้าหมาย
- ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง ทักษะการทำให้ตนเองสำเร็จในสิ่งที่ตั้งใจไว้ มีทัศนคติที่ดีต่อความสำเร็จของตนเอง และเรียนรู้ในความไม่สำเร็จของตนเอง
- ทักษะการคิดนวัตกรรม หมายถึง ทักษะการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดที่สร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดถี่ถ้วน และคิดวิเคราะห์
- ทักษะส่วนบุคคล หมายถึง ทักษะการดำรงชีวิตของตนเอง และดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น
- ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี หมายถึง ทักษะการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่
- ประสบการณ์ในอาชีพ หมายถึง การได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ

- **ขั้นการสร้างเครื่องมือ**

1) ผู้วิจัยนำสารสนเทศที่ได้จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หนังสือ บทความ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงที่ได้จากผู้ประกอบการมาสร้างเป็นข้อคำถามในประเด็นต่อไปนี้

- การนำหลักสูตรวิชาการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติของครูที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการประกอบอาชีพ

- ทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมจากหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบัน
 - ทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมจากหลักสูตรการงานอาชีพเพื่ออนาคต
- 2) ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยนำไปเก็บข้อมูลกับ 2 ตัวอย่างดังนี้
- ครูผู้สอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ระดับของการนำหลักสูตรวิชาการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียน
 - นักเรียน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ระดับของทักษะการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรวิชาการงานอาชีพ
- 3) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ
- 4) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคำแนะนำและข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา มาปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไข
- 5) ผู้วิจัยนำผลข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
- 6) นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่างวิจัย เพื่อหาข้อบกพร่องของข้อคำถาม ความเหมาะสมของภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
- 7) ปรับปรุงแก้ไข แล้วสร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ 3.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของการนำหลักสูตรวิชาการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนก่อนนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม	
การสอนทักษะการประสานงาน หมายถึง การกระทำให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีคุณธรรม	1	ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข
	2	ท่านมอบหมายชิ้นงานให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
	3	ท่านผลิตหรือนำสื่อการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณธรรมในการทำงานร่วมกันมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้
	4	ท่านสร้างแบบวัดและประเมินนักเรียนด้านการทำงานร่วมกัน
การสอนทักษะการบริหารงาน หมายถึง การกระทำให้นักเรียนมีความสามารถในการจัดการงานให้สำเร็จ	5	ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการทำงานให้สำเร็จ
	6	ท่านมอบหมายชิ้นงานที่นักเรียนต้องทำเป็นรายบุคคลพร้อมกำหนดเวลาส่งงาน
	7	ท่านผลิตหรือนำสื่อการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการทำงานให้สำเร็จมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้
	8	ท่านสร้างแบบวัดและประเมินนักเรียนด้านการส่งงานให้ตรงเวลา
การสอนทักษะการแก้ปัญหา หมายถึง การกระทำให้นักเรียนมีความสามารถในการคิดหาวิธีแก้ปัญหาของตนเองให้บรรลุเป้าหมาย	9	ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ปัญหา
	10	ท่านกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและออกแบบแนวทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง
	11	ท่านผลิตหรือนำสื่อการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการแก้ปัญหามาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้
	12	ท่านสร้างแบบวัดและประเมินนักเรียนด้านการแก้ปัญหา
การสอนทักษะการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำให้นักเรียนมีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลที่ตนเองสนใจ	13	ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการสืบค้นข้อมูลเพื่อการเรียนรู้
	14	ท่านกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของที่มาแหล่งข้อมูลการสืบค้นและการเรียนรู้ที่ไม่มีวันสิ้นสุด
	15	ท่านผลิตหรือนำสื่อการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับแหล่งการสืบค้นข้อมูลที่นำเชื่อถือมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้
	16	ท่านสร้างแบบวัดและประเมินนักเรียนด้านการเลือกแหล่งข้อมูลการสืบค้น
การสอนทักษะการสื่อสาร หมายถึง การกระทำให้นักเรียนมีความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลด้วยการฟัง พูด และถาม	17	ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับมารยาทในการสื่อสาร
	18	ท่านจัดการสอนให้นักเรียนได้ฟัง พูด และถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
	19	ท่านผลิตหรือนำสื่อการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการฟัง พูด และถามมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 3.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของการนำหลักสูตรวิชาการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนก่อนนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ (ต่อ)

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม	
	20	ท่านสร้างแบบวัดและประเมินนักเรียนด้านการฟัง พูด และถาม
การสอนทักษะการคิดนวัตกรรม หมายถึง การกระทำให้นักเรียนมีความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์	21	ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็น
	22	ท่านจัดการสอนให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์
	23	ท่านผลิตหรือนำสื่อการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์ มาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้
	24	ท่านสร้างแบบวัดและประเมินนักเรียนด้านความคิดสร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์
การสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง การกระทำให้นักเรียนมีความสามารถในการทำให้สำเร็จในสิ่งที่ตั้งใจ มีทัศนคติที่ดีต่อความสำเร็จ และเรียนรู้ในความสำเร็จไม่สำเร็จ	25	ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างแรงบันดาลใจสู่ความสำเร็จ
	26	ท่านให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายของตนเอง แล้วให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าตนเองจะไปสู่เป้าหมายนั้นได้อย่างไร
	27	ท่านผลิตหรือนำสื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลที่ประสบความสำเร็จมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้
	28	ท่านสร้างแบบวัดและประเมินนักเรียนด้านการตั้งเป้าหมายในตนเอง
การสอนทักษะการคล่องตัว หมายถึง การกระทำให้นักเรียนมีความสามารถในการรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ และทำงานอย่างรวดเร็ว	29	ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เหมาะสมตามกาลเทศะ
	30	ท่านยกตัวอย่างสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แล้วให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าตนเองจะปฏิบัติตนอย่างไรในสถานการณ์เช่นนั้น
	31	ท่านผลิตหรือนำสื่อการเรียนรู้อันเกี่ยวกับการปรับตัวและปฏิบัติตนในการทำงานมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้
	32	ท่านสร้างแบบวัดและประเมินนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนของนักเรียน
ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี หมายถึง การกระทำให้นักเรียนมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ	33	ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน
	34	ท่านให้นักเรียนแสดงวิธีการใช้งานเทคโนโลยีที่นักเรียนใช้ในชีวิตประจำวัน
	35	ท่านให้นักเรียนทำรายงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เพิ่มขึ้นและระบุวิธีใช้งาน

ตารางที่ 3.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของการนำหลักสูตรวิชาการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนก่อนนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ (ต่อ)

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม	
	36	ท่านสร้างแบบวัดและประเมินนักเรียนเกี่ยวกับทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี
การสอนทักษะส่วนบุคคล หมายถึง การกระทำให้นักเรียนมีความสามารถในการดำรงชีวิตของตนเองและดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น	37	ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของตนเองและดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น
	38	ท่านให้นักเรียนวิเคราะห์ตนเองว่าปัจจุบันมีลักษณะการดำรงชีวิตของตนเองและร่วมกับผู้อื่นเป็นอย่างไร พร้อมระบุสิ่งไหนที่ดีและมีสิ่งไหนที่ควรปรับปรุง
	39	ท่านผลิตหรือนำสื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของบุคคลมาใช้ในการประกอบการเรียนรู้
	40	ท่านสร้างแบบวัดและประเมินนักเรียนเกี่ยวกับทักษะส่วนบุคคล
ประสบการณ์ในอาชีพ หมายถึง การได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ	41	ท่านเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมที่ทำให้เกิดประสบการณ์ในอาชีพ
	42	ท่านให้นักเรียนปฏิบัติการจริงด้วยการออกร้านขายสินค้าหรือบริการเพื่อฝึกประสบการณ์ในอาชีพ
	43	ท่านผลิตหรือนำสื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการขายสินค้าหรือให้บริการมาใช้ในการประกอบการเรียนรู้
	44	ท่านสร้างแบบวัดและประเมินนักเรียนเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์ในอาชีพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของการนำหลักสูตรวิชาการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนหลังปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม	
การสอนทักษะการประสานงาน หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น	1	ท่านคาดหวังให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
	2	ท่านสอนนักเรียนให้มีความเต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อต้องทำงานร่วมกัน
	3	ท่านให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนในประเด็นของการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ตารางที่ 3.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของการนำหลักสูตรวิชาการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนหลังปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ (ต่อ)

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม	
การสอนทักษะการบริหารงาน หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถจัดการงานให้สำเร็จ	4	ท่านมุ่งหวังให้นักเรียนวางแผนและรับผิดชอบในการทำงาน
	5	ท่านจัดการเรียนรู้กับนักเรียนให้รู้จักวิเคราะห์งานและไม่ย่อท้อในการทำงาน
	6	เมื่อนักเรียนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและส่งงานตรงเวลา ท่านมักจะชื่นชมนักเรียน
การสอนทักษะการแก้ปัญหา หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถคิดหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง	7	ท่านประสงค์ให้นักเรียนรู้จักคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง
	8	ท่านออกแบบการเรียนการสอนแก่นักเรียนหาสาเหตุของปัญหาและสร้างทางเลือกที่หลากหลายในการแก้ปัญหา
	9	ท่านให้คำแนะนำแก่นักเรียนในเรื่องของการคิดหาวิธีการแก้ปัญหา
การสอนทักษะการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง	10	ท่านคาดหวังให้นักเรียนมีความสามารถในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตนเอง
	11	ท่านสอนนักเรียนให้รู้จักสืบค้นข้อมูลในสิ่งที่ตนเองสนใจจากแหล่งข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง
	12	เมื่อนักเรียนได้แสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ท่านให้ข้อคิดเห็นแก่นักเรียน
การสอนทักษะการสื่อสาร หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถฟัง พูด ถาม และแสดงความคิดเห็นระหว่างบุคคล	13	ท่านมุ่งหวังให้นักเรียนมีความเข้าใจในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้อื่น
	14	ท่านจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนให้พูดได้ตอบกับผู้อื่นสนทนาของตนเองด้วยการเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของผู้อื่นสนทนา
	15	ท่านให้คำแนะนำแก่นักเรียนเรื่องการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล

ตารางที่ 3.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของการนำหลักสูตรวิชาการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนหลังปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ (ต่อ)

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม	
การสอนทักษะการคิดนวัตกรรม หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิด	16	ท่านประสงค์ให้นักเรียนมีความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์ได้
	17	ท่านออกแบบการเรียนการสอนให้นักเรียนคิดและกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยข้อมูลตรรกะ และเหตุผล

ตารางที่ 3.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของการนำหลักสูตรวิชาการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนหลังปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ (ต่อ)

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม	
สร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์	18	เมื่อนักเรียนกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์ ท่านมักให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียน
การสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถทำให้สำเร็จในสิ่งที่ตั้งใจ มีทัศนคติที่ดีต่อความสำเร็จ และเรียนรู้ในความไม่สำเร็จ	19	ท่านคาดหวังให้นักเรียนตั้งใจกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ มีทัศนคติที่ดีต่อความสำเร็จ และเรียนรู้ในความไม่สำเร็จ
	20	ท่านจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนให้ตั้งเป้าหมายและทำให้ได้ตามเป้าหมาย และถ้าทำตามเป้าหมายไม่สำเร็จก็ให้นำความผิดพลาดมาเป็นข้อคิดหรือบทเรียน
	21	ท่านให้ข้อคิดเห็นแก่นักเรียนเรื่องการพยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ มีทัศนคติที่ดีต่อความสำเร็จ และเรียนรู้ความไม่สำเร็จ
การสอนทักษะการคล่องตัว หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว	22	ท่านมุ่งหวังให้นักเรียนรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว
	23	ท่านออกแบบการเรียนรู้กับนักเรียนให้ลดขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็นออกจากการทำงาน
	24	เมื่อนักเรียนรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้รวดเร็ว ท่านมักจะชื่นชมนักเรียน
ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ	25	ท่านมุ่งหมายให้นักเรียนรู้จัก เลือก และใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาทำให้เกิดประโยชน์
	26	ท่านสอนนักเรียนให้ติดตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์
	27	ท่านให้ความเห็นแก่นักเรียนในเรื่องของการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ และนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้
การสอนทักษะส่วนบุคคล หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตของตนเองและดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น	28	ท่านประสงค์ให้นักเรียนมีความสามารถในการดำรงชีวิตด้วยตนเองและดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น
	29	ท่านออกแบบการเรียนการสอนแก่นักเรียนให้แสดงความคิดเห็นเชิงบวกและคาดการณ์ความรู้สึกผู้อื่น
	30	ท่านเสริมแรงนักเรียนเมื่อนักเรียนแสดงความเห็นเชิงบวกและปฏิบัติตนด้วยการเข้าใจผู้อื่น

ตารางที่ 3.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของการนำหลักสูตรวิชาการงานอาชีพไปสู่การปฏิบัติที่ส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนหลังปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ (ต่อ)

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม	
ประสบการณ์ในอาชีพ หมายถึง การกระทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ	31	ท่านคาดหวังให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ
	32	ท่านจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนให้หาแนวทางการดำเนินงานและฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ
	33	ท่านให้ชี้แนะแก่นักเรียนในเรื่องของการปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ

ตารางที่ 3.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของทักษะการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรวิชาการงานอาชีพก่อนนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม	
ทักษะการประสานงาน หมายถึง ความสามารถส่วนตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีคุณธรรม	1)	ฉันมักฟัง พูด ถามและเสนอความคิดเห็นกับผู้อื่นในการทำงานร่วมกัน
	2)	ฉันสนใจบทบาทและหน้าที่ของฉันในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
	3)	ฉันมักให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในการทำงานร่วมกัน
	4)	ฉันมักให้ความช่วยเหลือกับผู้อื่นในการทำงานร่วมกัน
	5)	ฉันทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ไม่สนิทหรือไม่รู้จักได้
ทักษะการบริหารงาน หมายถึง ความสามารถส่วนตัวในการจัดการงานเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มให้งานบรรลุเป้าหมาย	6)	ฉันมักวางแผนการทำงานก่อนเริ่มงาน
	7)	ฉันมักประเมินการทำงานหลังงานเสร็จ
	8)	ฉันมักอดทนทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ
	9)	ฉันมักส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงเวลาที่กำหนด
ทักษะการแก้ปัญหา หมายถึง ความสามารถส่วนตัวในการคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนให้บรรลุเป้าหมาย	11)	ฉันระบุได้ว่าปัญหาของฉันมีสาเหตุจากอะไร
	12)	ฉันสร้างทางเลือกหลาย ๆ ทางเพื่อแก้ไขปัญหาของฉันได้
	13)	ฉันมักเลือกวิธีแก้ไขปัญหาของฉันที่ไม่ส่งผลเสียกับฉันและผู้อื่น
	14)	ฉันมักคาดการณ์ถึงปัญหาของฉันที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต
	15)	ฉันมักเตรียมแนวทางป้องกันปัญหาของฉันที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

ตารางที่ 3.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของทักษะการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรวิชาการงานอาชีพก่อนนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ (ต่อ)

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
ทักษะการกระหายเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถส่วนตัวในการแสวงหาข้อมูลหรือความรู้ที่เกี่ยวข้องกับตน	16) ฉันค้นคว้าในเนื้อหาหรือเรื่องที่ผมสนใจได้
	17) ฉันเลือกวิธีการค้นคว้าได้รวดเร็วและสอดคล้องกับเนื้อหาหรือเรื่องนั้น ๆ
	18) ฉันมักศึกษาค้นคว้าในเนื้อหาหรือเรื่องที่ผมไม่เคยรู้
	19) ฉันมักกลับมาศึกษาเพิ่มเติมในเนื้อหาหรือเรื่องที่ผมเคยรู้แล้วให้ดียิ่งขึ้น
ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ หมายถึง ความสามารถส่วนตัวในแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลด้วยการฟัง พูด และถาม	20) ฉันมักพูดจาชัดเจน เข้าใจง่าย ตรงไปตรงมา และเหมาะสมกับผู้ร่วมสนทนา
	21) ฉันมักฟังและไม่ขัดจังหวะผู้ร่วมสนทนาในระหว่างการสนทนา
	22) ฉันสนใจรับฟังผู้ร่วมสนทนาด้วยการเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา
	23) ฉันมีวิธีการพูดให้ข้อมูลได้ตอบกับผู้ร่วมสนทนาด้วยการเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของเขา
	24) ฉันมักถามด้วยคำถามปลายเปิดกับผู้ร่วมสนทนาเมื่อมีข้อสงสัยอย่างรู้กาลเทศะ
ทักษะการคิดนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถส่วนตัวในการคิดริเริ่ม คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ คิดวิเคราะห์ และตัดสินใจ	25) ฉันมักกระทำสิ่งใหม่ๆ ที่แตกต่างจากเดิมหรือไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน
	26) ฉันมักเข้าใจและแสดงออกในสิ่งที่รับรู้ได้อย่างรวดเร็ว
	27) ฉันมักมองเห็นสิ่งสำคัญที่ผู้อื่นมองไม่เห็นหรือคาดการณ์ไม่ถึง
	28) ฉันมักมองเห็นสิ่งที่เป็นอย่างอยู่ในปัจจุบันได้หลากหลายรูปแบบ
	29) ฉันมักจับประเด็น เชื่อมโยง และตั้งคำถามกับสิ่งต่าง ๆ ได้
	30) ฉันมักกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามข้อมูล ตรรกะ และเหตุผล
ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง ความสามารถส่วนตัวในการคิดและลงมือทำให้บรรลุเป้าหมาย มีทัศนคติและเรียนรู้กับสิ่งที่ผิดพลาด	31) ฉันมักทำให้ได้ในสิ่งที่ฉันต้องการอยากจะทำ
	32) ฉันมักสร้างวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จได้หลากหลายวิธี
	33) ฉันมักกำหนดเป้าหมายและตั้งใจทำเป้าหมายนั้นให้สำเร็จ
	34) ฉันมักไม่รู้สึกละอายเมื่อกระทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ไม่สำเร็จ
	35) ฉันสนใจนำสิ่งที่ทำผิดพลาดมาเป็นบทเรียน

ตารางที่ 3.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของทักษะการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรวิชาการงานอาชีพก่อนนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ (ต่อ)

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
ทักษะการคล่องตัว หมายถึง ความสามารถส่วนตัวในการรับรู้ เข้าใจ กระทำ และสร้างผลงานอย่างรวดเร็ว	36) ฉันมักเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงกับสถานการณ์ต่าง ๆ อยู่เสมอ
	37) ฉันมักปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้
	38) ฉันสนใจทำในสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายในทันที
ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถส่วนตัวในการเข้าใจเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต	39) ฉันมักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการทำงาน
	40) ฉันสนใจเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน
	41) ฉันสนใจเรียนรู้หลักการและวิธีใช้งานเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน
ทักษะส่วนบุคคล หมายถึง ความสามารถส่วนตัวที่จำเป็นต่ออาชีพ	42) ฉันมักเลี่ยงการทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
	43) ฉันมักใช้พลังงานหรือทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
	44) ฉันมักแสดงออกความคิดเห็นเชิงบวกในสิ่งต่าง ๆ
	45) ฉันมักวางแผนทางการเงินของตนเอง
	46) ฉันมักติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนโลก
	47) ฉันมักคาดการณ์อารมณ์และความรู้สึกของผู้อื่นได้
	48) ฉันมักเปิดรับมุมมองของผู้อื่นโดยไม่ยึดตัวเองเป็นหลัก
ประสบการณ์ในอาชีพ หมายถึง การได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ	49) ฉันมักศึกษาแนวทางการเข้าสู่อาชีพ
	50) ฉันมักฝึกประสบการณ์ในอาชีพ

ตารางที่ 3.4 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของทักษะการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรวิชาการงานอาชีพหลังปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม
ทักษะการประสานงาน หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีคุณธรรม	1 ฉันฟัง พูด ถามและแสดงความคิดเห็นกับผู้ทำงานร่วมกัน
	2 ฉันและผู้ทำงานร่วมกันแบ่งงานในการทำงาน
	3 ฉันสร้างผลงานสำเร็จตามข้อตกลงที่กำหนดไว้กับผู้ทำงานร่วมกัน
	4 ฉันพูดคุยกับผู้ทำงานร่วมกันว่าตนเองมีความเต็มใจในการช่วยเหลืองานของเขา
	5 ฉันปฏิบัติตนต่อผู้ทำงานร่วมกันอย่างตรงไปตรงมาทั้งต่อหน้าและลับหลัง

ตารางที่ 3.4 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของทักษะการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรวิชาการงานอาชีพหลังปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ (ต่อ)

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม	
ทักษะการบริหารงาน หมายถึง ความสามารถในการจัดการงานให้สำเร็จบรรลุเป้าหมาย	6	ฉันวางแผนการทำงานก่อนเริ่มงาน
	7	ฉันทำงานตามแผนการที่กำหนด
	8	ฉันวิเคราะห์ผลลัพธ์การทำงานหลังงานเสร็จ
	9	ฉันส่งงานตรงเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด
	10	ฉันไม่ละทิ้งงานเมื่อพบอุปสรรคในการทำงาน
ทักษะการแก้ปัญหา หมายถึง ความสามารถในการคิดหาวิธีแก้ปัญหาของตนเองให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณธรรม	11	ฉันวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง
	12	ฉันสร้างทางเลือกไว้หลาย ๆ ทางเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง
	13	ฉันเลือกวิธีการที่ประโยชน์สูงสุดกับทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง
	14	ฉันเตรียมวิธีการขจัดปัญหาที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นกับตนเองในอนาคต
	15	ฉันจัดลำดับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองว่าปัญหาไหนต้องแก้ไขก่อนและหลัง
ทักษะการกระหายเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง	16	ฉันสืบค้นเรื่องต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง
	17	ฉันสืบค้นเรื่องต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย
	18	ฉันสืบค้นในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนเองสนใจหรือไม่เคยรู้
	19	ฉันกลับมาสืบค้นในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนเองเคยรู้อยู่แล้วให้รู้ดียิ่งขึ้น
ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ หมายถึง ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลด้วยการฟัง พูด และถาม	20	ฉันพูดจาชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับผู้ร่วมสนทนา
	21	ฉันฟังและไม่ขัดจังหวะผู้ร่วมสนทนาในระหว่างการสนทนา
	22	ฉันรับฟังผู้ร่วมสนทนาด้วยการเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของเขา
	23	ฉันพูดได้ตอบกับผู้ร่วมสนทนาด้วยการเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของเขา
	24	ฉันถามด้วยคำถามปลายเปิดกับผู้ร่วมสนทนาเมื่อมีข้อสงสัยอย่างรู้กาลเทศะ
ทักษะการคิดนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดที่สร้างสรรค์ คล่อง ถี่ถ้วน รับรู้และเข้าใจ	25	ฉันทำในสิ่งที่แปลกใหม่หรือแตกต่างไปจากเดิม
	26	ฉันแสดงความคิดเห็นได้หลากหลายต่อสิ่ง ๆ หนึ่งอย่างรวดเร็ว
	27	ฉันแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ในประเด็นที่ผู้อื่นคิดหรือคาดการณ์ไม่ถึง
	28	ฉันแสดงความคิดเห็นต่อสิ่ง ๆ หนึ่งด้วยมุมมองที่หลากหลาย
	29	ฉันจับประเด็น เชื่อมโยง และตั้งคำถามกับสิ่งต่าง ๆ

ตารางที่ 3.4 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับของทักษะการประกอบอาชีพที่ได้รับการส่งเสริมจากการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรวิชาการงานอาชีพหลังปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ (ต่อ)

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม	
	30	ฉันทำสิ่งต่าง ๆ ตามข้อมูล ทรัพยากร และเหตุผล
ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง ความสามารถในการทำใหตนเองสำเร็จในสิ่งที่ตั้งใจไว้ มีทัศนคติที่ดีต่อความสำเร็จของตนเอง และเรียนรู้ในความไม่สำเร็จ	31	ฉันกำหนดเป้าหมายในการทำสิ่งต่าง ๆ
	32	ฉันลงมือทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
	33	ฉันสร้างวิธีการที่หลากหลายในการทำเป้าหมายให้สำเร็จ
	34	ฉันชื่นชมตนเองเมื่อทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้สำเร็จ
	35	ฉันนำข้อผิดพลาดในการทำสิ่งต่าง ๆ มาเป็นข้อคิดหรือบทเรียน
ทักษะการคล่องตัว หมายถึง ความสามารถในการรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ และทำงานอย่างรวดเร็ว	36	ฉันแก้ไขจุดบกพร่องของตนเองเพื่อให้อยู่รอดได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ
	37	ฉันลดขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญออกจากการทำงาน
	38	ฉันเลือกวิธีการทำงานที่ใช้เวลาน้อยแต่ได้ผลงานเท่าเดิมหรือมากกว่าเดิม
ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ	39	ฉันใช้เทคโนโลยีมาอำนวยความสะดวกต่อการทำสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
	40	ฉันติดตามความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน
	41	ฉันศึกษาหลักการใช้งานเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน
ทักษะส่วนบุคคล หมายถึง ความสามารถในการดำรงชีวิตของตนเอง และดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น	42	ฉันหลีกเลี่ยงการทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
	43	ฉันใช้พลังงานหรือทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
	44	ฉันแสดงความคิดเห็นเชิงบวกต่อสิ่งต่าง ๆ
	45	ฉันวางแผนทางการเงินของตนเอง
	46	ฉันติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนโลก
	47	ฉันคาดการณ์อารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น
	48	ฉันเปิดรับมุมมองของผู้อื่นโดยที่ฉันไม่มีมุมมองของตนเองเป็นหลัก
ประสบการณ์ในอาชีพ หมายถึง การได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ	49	ฉันศึกษาแนวทางการได้ทำงานในตลาดงานที่ตนเองสนใจ
	50	ฉันฝึกทักษะการทำงานผ่านการขายสินค้าหรือให้บริการ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ ครูวิชาการงานอาชีพ อันดับ ครู คศ.3 ที่มีประสบการณ์สอนไม่น้อยกว่า 20 ปี และผู้ประกอบกรที่มีประสบการณ์ในตลาดงานไม่น้อยกว่า 15 ปี เพื่อประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและนิยามเชิงปฏิบัติการ (IOC) พบว่า ข้อคำถามในแบบสอบถามมีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมีจำนวน 50 ข้อ ถือเป็นข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้ เพราะสามารถวัดได้ตรงกับนิยามที่ต้องการวัด รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

ทักษะการประกอบอาชีพ	จำนวนข้อคำถาม	จำนวนข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป
1) ทักษะการประสานงาน	5	5
2) ทักษะการบริหารงาน	5	5
3) ทักษะการแก้ปัญหา	5	5
4) ทักษะการกระหายเรียนรู้	4	4
5) ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ	5	5
6) ทักษะการคิดนวัตกรรม	6	6
7) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	5	5
8) ทักษะการคล่องตัว	3	3
9) ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี	3	3
10) ทักษะส่วนบุคคล	7	7
11) ประสบการณ์ในอาชีพ	2	2

2) การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้านความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญใช้กับตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่างวิจัยเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (internal consistency) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ผลการวิเคราะห์ด้านความเที่ยงรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยง

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม	ความเที่ยง
ด้านทักษะการประสานงาน	.777
ด้านทักษะการบริหารงาน	.568
ด้านทักษะการแก้ปัญหา	.772
ด้านทักษะการกระหายความรู้	.691
ด้านทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ	.643
ด้านทักษะการคิดนวัตกรรม	.732
ด้านทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	.644
ด้านทักษะการคล่องตัว	.448
ด้านทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี	.714
ด้านทักษะส่วนบุคคล	.678
ด้านประสบการณ์ในอาชีพ	.667
ทั้งหมด	.950

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งหนังสือไปยังสถานศึกษาเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล โดยติดต่อกับครูผู้จัดการเรียนรู้ และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาการงานอาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เป็นตัวอย่าง การวิจัย ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ดำเนินการเก็บข้อมูล และบันทึกข้อมูลที่ได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับความสอดคล้องร่วมกันระหว่างทักษะการประกอบอาชีพที่นักเรียนได้รับการส่งเสริมในปัจจุบันกับทักษะการประกอบอาชีพในอนาคตตาม มุมมองของผู้ประกอบการ แล้วนำเสนอออกมาในลักษณะของตาราง และข้อความบรรยาย

ระยะที่ 3 การนำเสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียน

การวิจัยในระยะที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงาน อาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต โดยนำผลวิเคราะห์ความสอดคล้อง (Alignment analysis) จากแหล่งอ้างอิงในระยะที่ 2 มาประกอบการอธิบายและอ้างอิงในการ นำเสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียน

แหล่งข้อมูลในการประเมินการนำเสนอแนวทางพัฒนา

ผู้ประเมินแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 1 ท่าน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพจำนวน 1 ท่าน และผู้ประกอบการในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จำนวน 1 ท่าน

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ประเมินได้แสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนด้วยการนำเสนอเทศจากแหล่งอ้างอิงในระยยะที่ 2

- ขั้นเตรียมการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยศึกษานำสารสนเทศที่ได้จากระยะที่ 2 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์

- ขั้นการสร้างเครื่องมือ

1) ผู้วิจัยนำสารสนเทศที่ได้จากการวิเคราะห์ระยะที่ 2 มาสร้างเป็นข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์

2) ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียน

3) ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

4) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่างวิจัย เพื่อหาข้อบกพร่องของข้อคำถาม ความเหมาะสมของภาษา แล้วนำมาแก้ไข

5) ปรับปรุง แก้ไข แล้วสร้างแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปดำเนินการจัดเก็บข้อมูล

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามโดยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ความสอดคล้องของข้อคำถาม ความถูกต้องของการใช้ภาษาในการสื่อความหมาย เพื่อนำมาแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งหนังสือไปยังสถานที่ทำงานของผู้เชี่ยวชาญในประเด็นที่จะเก็บข้อมูล โดยติดต่อกับผู้
ประเมินที่ใช้ในการทำวิจัย ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ดำเนินการเก็บข้อมูล และบันทึกข้อมูล
ที่ได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหาตามประเด็นที่กำหนดไว้
แล้วนำเสนอออกมาในลักษณะของข้อความบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) วิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญใน อนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ 2) วิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะ การประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของ ผู้ประกอบการ 3) นำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริม ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยจึงแบ่งการ วิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของ ผู้ประกอบการ

1) การวิจัยในส่วนนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญใน อนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ประกอบการจำนวน 3 ท่าน ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งเป็นพื้นที่ต้นแบบในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) โดยทักษะการ ประกอบที่สำคัญในอนาคตสามารถแบ่งได้ 11 ด้าน ดังนี้

1.1) ทักษะการประสานงาน

ทักษะการประสานงานเป็นความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยการสื่อสารเรื่องงาน และเรื่องทั่วไปกับเพื่อนร่วมงาน มีการแบ่งงานและความรับผิดชอบในการทำงาน รวมถึงใส่ใจและ จริงใจเพื่อนร่วมงาน ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ ต้องเป็นคนที่รู้จักพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานด้วย ไม่ใช่อยู่กับตัวเองเอาแต่ทำงานของตัวเอง อย่างเดียวไม่ยุ่งกับใคร แล้วเมื่อได้รับงานก็ต้องรู้จักกระจายงานด้วยไม่ใช่เอางานทั้งหมดมาทำคน เดียวหรือเอางานของเราไปให้เพื่อนทำแบบนี้ไม่ควร และถ้าทำงานของตัวเองเสร็จแล้วก็ดูคนรอบข้าง มีน้ำใจถามไถ่เขาบ้าง ”

ผู้ประกอบการคนที่ 1

“ จะพูดคุยแต่งานอย่างเดียวไม่ได้นะ ควรพูดคุยเรื่องอื่นด้วย เช่น ถ้ามองข่าวสารทุกขุสขุคิบใน ชีวิตประจำวัน มันช่วยให้การทำงานมันง่ายขึ้นนะที่ว่า การทำงานกับใครก็ต้องมีความรับผิดชอบด้วย จะทำอะไรก็ต้องทำให้สำเร็จ เพราะถ้างานมันมาติดขัดที่เรามันจะกระทบไปคนอื่นต่อ อีกทั้งความ จริ่งใจในการทำงานก็เป็นเรื่องสำคัญไม่ควรนิทาหรือให้ร้ายใส่กัน ”

ผู้ประกอบการคนที่ 2

“ การทำงานร่วมกับคนอื่นผมว่างานกับคนที่มีมันต้องไปด้วยกันทั้งคู่ นะ ถ้าคนก็ต้องรู้จักพูดคุยกั กันและก็จริงใจต่อกัน ส่วนเรื่องงานที่ที่เห็นคนไม่ลงรอยกันมาจากเรื่องงานก็มีนะ เพราะเวลาได้งานก็ ไม่คุยกันให้ชัดเจนว่าใครจะทำอะไรตรงไหน เรื่องนี้ต้องคุยขอบข่ายงานให้ชัดเจนและทำให้ได้ตามที่ คุยกันไว้ ”

ผู้ประกอบการคนที่ 3

1.2) ทักษะการบริหารงาน

ทักษะการบริหารงานเป็นความสามารถในการทำงานด้วยการกำหนดเป้าหมาย วางแผน และทำตามแผนให้สำเร็จ วิเคราะห์ผลของการทำงาน จัดสรรเวลาในการทำงาน รวมถึงมุ่งมั่นในการ ทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ การทำงานต้องมีการวางแผน มันจะทำให้มีเป้าหมายในการทำงาน ไม่ออกนอกเส้นทาง และวางแผนแล้วก็ต้องทำตามแผนที่วางไว้ให้ได้ อาจจะไม่เป๊ะตามแผนทั้งหมดถ้ามีจุดที่ต้องยืดหยุ่นก็ ให้ยืดหยุ่น เพราะแผนที่ดีสำหรับมันต้องยืดหยุ่นได้ แต่ต้องสำเร็จตามแผนที่วางไว้ ”

ผู้ประกอบการคนที่ 1

“ การทำงานให้มีประสิทธิภาพจากประสบการณ์ที่จะต้องมีการวางแผน ทำตามแผน และก็ เองงานที่ทำนั้นมาด้วยว่ามันเป็นอย่างไร ถ้ามันดีก็ดูว่าทำไมมันถึงดี ถ้าไม่ดีก็ดูว่ามันเป็นเพราะอะไร และอีกเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญก็คือเวลา ดูเวลาด้วยว่างานที่ต้องเหมาะสมกับเวลาไม่ใช่ให้เวลา มา 1 สัปดาห์จะมาทำตอนใกล้ส่งมันจะทำให้งานอาจไม่คุณภาพเท่าที่ควร และก็ต้องทำให้เสร็จใน เวลาด้วยนะ ”

ผู้ประกอบการคนที่ 2

“ การทำอะไรก็แล้วแต่ต้องมีการวางแผนและมีความพยายาม การทำงานก็เหมือนกันต้อง รู้จักวางแผนก่อนทำงานและก็พยายามทำงาน ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากเพื่อให้งานออกมาสำเร็จ ”

ผู้ประกอบการคนที่ 3

1.3) ทักษะการแก้ปัญหา

ทักษะการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการทำงานด้วยการหาสาเหตุของปัญหา วิเคราะห์ปัญหา จัดลำดับความสำคัญของปัญหา คิดหาวิธีแก้ปัญหาที่หลากหลาย แก้ปัญหาไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผู้อื่น และเตรียมพร้อมรับมือกับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ อีกเรื่องหนึ่งก็คือต้องรู้จักแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน ต้องหาสาเหตุให้ได้ว่าปัญหานี้ที่แท้จริงมันคืออะไร มองปัญหาให้ขาด แล้วหาวิธีการแก้ปัญหาให้เหมาะสม และต้องไม่จำกัดแค่วิธีการเดียวต้องวางวิธีการไว้หลาย ๆ ทาง เพราะถ้าวิธีนี้แก้ไม่ได้ ก็จะได้หาวิธีอื่นมาแก้ไข ”

ผู้ประกอบการคนที่ 1

“ ต้องมองให้เป็นจับประเด็นให้ถูกว่าปัญหามันคืออะไร จะได้แก้ไขให้ตรงจุด ปัญหามันเกิดขึ้นก็ต้องลำดับให้ดีว่าจะแก้อันไหนก่อนหลัง แล้วการแก้ปัญหาไม่ใช่จะแก้เอาให้ได้เดียว มันต้องเกิดประโยชน์กับทุกฝ่าย ไม่ใช่แก้ได้จริง แต่มีคนที่ไม่ดีหรือจากการแก้ปัญหาของเรา ”

ผู้ประกอบการคนที่ 2

“ ต้องรู้จักคิดหาวิธีแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองให้บรรลุเป้าหมาย คือ วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นให้ได้ว่ามาจากอะไรแล้วคิดหาทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นไว้หลาย ๆ ทาง วิธีการแก้ปัญหาที่ดีมันต้องเป็นประโยชน์กับทุกฝ่าย อีกทั้งต้องเตรียมการรับมือเพื่อขจัดปัญหาที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย ”

ผู้ประกอบการคนที่ 3

1.4) ทักษะการกระหายเรียนรู้

ทักษะการกระหายเรียนรู้เป็นทักษะในการทำงานเกี่ยวกับการหาความรู้พัฒนาตนเอง ติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ การเลือกข่าวสาร และการเลือกแหล่งข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ การเรียนรู้เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญมาก เพราะความรู้เมื่อวาน สำหรับวันนี้อาจไม่ใช่ หรือความรู้วันนี้ พรุ่งนี้ก็อาจไม่ใช่ ไอ้ที่เราไม่รู้ที่มันไม่ใช่จริง ๆ ไหม ดังนั้น ผมมองว่าต้องเป็นคนที่ไม่รู้อยู่ตลอดเวลาอะไรที่ไม่รู้ก็ทำให้มันรู้ เพราะมันเชื่อมโยงกันได้หมด ”

ผู้ประกอบการคนที่ 1

“ การทำงานต้องไม่หยุดเรียนรู้ ต้องไม่หยุดอยู่กับที่เพราะโลกของเรามันเดินไปข้างหน้าอยู่ตลอดเวลา ต้องรู้จักติดตามข่าวสารว่าโลกของเรามันมีอะไรเกิดขึ้น เพราะมันสามารถนำมาใช้ในการทำงานได้ การเลือกข่าวสารความรู้ก็ต้องด้วยว่าไอ้ที่เราไปเอามามันจริงไหม มันถูกไหม มันเชื่อถือได้ไหม ถ้าไปเอามาผิด ๆ มันก็จะทำให้เอามาใช้กับงานผิด ”

ผู้ประกอบการคนที่ 2

“ การใฝ่รู้และพัฒนาตนเองเป็นสิ่งจำเป็นมากในโลกของการทำงาน ต้องรู้จักแสวงหาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเองหรืองานของตนเอง เพื่อจะได้ไม่เป็นคนล้าหลัง รู้จักสืบค้นหาความรู้ต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลข่าวสารที่น่าเชื่อถือ อะไรที่ไม่รู้ก็ทำให้รู้ อะไรที่รู้อยู่แล้วก็ทำให้รู้มากขึ้น ”

ผู้ประกอบการคนที่ 3

1.5) ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ

ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจเป็นทักษะเป็นทักษะในการทำงานเกี่ยวกับการพูดจาชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับผู้ร่วมสนทนา ฟังและไม่ขัดจังหวะผู้ร่วมสนทนาในระหว่างการสนทนา รับฟังและพูดโต้ตอบกับผู้ร่วมสนทนาผู้ร่วมสนทนาด้วยการเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนาถามด้วยคำถามปลายเปิดกับผู้ร่วมสนทนาเมื่อมีข้อสงสัยอย่างรู้กาลเทศะ ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ การทำงานการสื่อสารเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เราต้องให้ความสำคัญ ต้องรู้จักฟัง พูด ถาม และแสดงความคิดเห็นกับคนที่เราทำงานด้วย ไม่ใช่เรื่องงานอย่างเดียว เรื่องทั่วไปด้วยก็ได้ มันจะทำให้สัมพันธภาพในการทำงานมันราบรื่น เวลาพูดก็พูดให้มันชัดเจน ตรงประเด็นให้เหมาะสมกับคนที่เราคุยด้วย รู้จักฟัง ฟังเขาและตีความจากสิ่งที่เขาจะสื่อสารกับเรา ไม่ใช่เอาตัวเราเป็นหลัก ”

ผู้ประกอบการคนที่ 1

“ การสื่อสารที่มองว่าจำเป็นมากในการทำงาน เพราะ งานจะเดินไปได้มันต้องมีการสื่อสารมาเป็นตัวขับเคลื่อน เราต้องรู้จักฟังและพูดให้เป็น พูดจาให้ตรงประเด็นเหมาะสมกับคนที่เราคุยด้วย เวลาคุยกันก็ฟังเขาพูดให้จบก่อนไม่ขัดจังหวะเขา ฟังเขาว่าเขาจะสื่อสารอะไรกับเรา และคุยกับเขาด้วยการเข้าใจในตัวเขา และอีกเรื่องเวลามีคำถามพยายามหลีกเลี่ยงการถามแบบไม่ทำให้เขาได้มีอิสระในการตอบ ”

ผู้ประกอบการคนที่ 3

1.6) ทักษะการคิดนวัตกรรม

ทักษะการคิดนวัตกรรมเป็นทักษะในการทำงานเกี่ยวกับการคิดแล้วทำในสิ่งใหม่ที่แปลกใหม่หรือแตกต่างไปจากเดิม แสดงความคิดเห็นได้หลากหลาย รวดเร็ว และผู้อื่นคาดไม่ถึง จับประเด็นเชื่อมโยง และตั้งคำถามกับสิ่งต่าง ๆ รวมถึงทำสิ่งต่าง ๆ ตามข้อมูล ตรรกะ และเหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ การทำงานที่มองว่าถ้าเราทำในสิ่งที่ไม่เหมือนใคร แปลกใหม่ หรือแตกต่างไปจากที่คนอื่นเขาทำที่ว่ามันดีนะ มันจะทำให้เราดูแตกต่างและมีอะไรมากกว่าคนอื่น และอีกเรื่องก็คือเวลาเราพบเห็นสิ่งต่าง ๆ แล้วเราสามารถแสดงมุมมองที่หลากหลายและรวดเร็วต่อสิ่งนั้นมากกว่าที่คนอื่นคิดได้ ”

อันนี้ก็คือ เพราะมันจะทำให้เรามองงานได้หลายด้าน เพิ่มโอกาสในการทำงาน และลดข้อผิดพลาดในงานได้ ”

ผู้ประกอบการคนที่ 1

“ การทำงานเราต้องมองเรื่องต่าง ๆ ให้ขาด ต้องสามารถจับประเด็นให้ได้ว่าเรื่องนั้นมันเกี่ยวกับอะไร เชื่อมโยงกับอะไรบ้าง และต้องรู้จักคิดตั้งคำถามกับสิ่งที่เกิดขึ้น ต้องรู้จักคิดและตัดสินใจจากข้อมูลที่เราเห็นจะเอาแต่อารมณ์และความรู้สึกอย่างเดียวไม่ได้ ต้องคิดอย่างมีตรรกะและมีเหตุผล ”

ผู้ประกอบการคนที่ 2

“ การทำงานคนที่ที่มองว่าจะประสบความสำเร็จก็คือคนที่มองและคิดต่อสิ่งต่าง ๆ ในสิ่งที่คนอื่นคาดไม่ถึง มองอะไรไม่เหมือนใคร ที่ไม่ใช่การมองแบบเพื่อฝันนะ มองถึงความเป็นไปได้ด้วยเหตุและผล ”

ผู้ประกอบการคนที่ 3

1.7) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

ทักษะการเป็นผู้ประกอบการเป็นทักษะในการทำงานเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายในการทำสิ่งต่าง ๆ ลงมือทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สร้างวิธีการที่หลากหลายในการทำเป้าหมายให้สำเร็จ และชื่นชมตนเองเมื่อทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้สำเร็จ รวมถึงนำข้อผิดพลาดในการทำสิ่งต่าง ๆ มาเป็นข้อคิดหรือบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ การทำงานให้ประสบความสำเร็จต้องรู้จักกำหนดเป้าหมายในการทำสิ่งต่าง ๆ ไม่ใช่ใช้ชีวิตหรือทำงานไปวัน ๆ เมื่อกำหนดเป้าหมายก็ต้องทำตามเป้าหมายให้ได้ ไม่ใช่วางแผนไว้ แต่ก็ไม่ทำอะไร อันนี้ไม่มีประโยชน์ แล้วต้องเป็นคนยืดหยุ่นด้วยนะ คือต้องวางเส้นทางหลาย ๆ เส้นทางไปสู่เป้าหมายอย่ามีทางเดียว เพราะทางนี้ไม่ได้มันก็จะเสียไปเลย ”

ผู้ประกอบการคนที่ 1

“ เวลาทำงานผิดพลาดหรือไม่ได้อย่างที่เราคิดไว้ ต้องหันกลับมามองตนเองและไม่โทษคนอื่น ถ้าเราไปโทษคนอื่นไม่ถือว่าเรามีทักษะในการประกอบอาชีพ และที่สำคัญก็อย่าลืมชื่นชมตัวเองในความสำเร็จที่เราทำได้ ใครชมเราก็ไม่เท่าเราชมตัวเอง ”

ผู้ประกอบการคนที่ 2

1.8) ทักษะการคล่องตัว

ทักษะการคล่องตัวเป็นทักษะในการทำงานเกี่ยวกับการแก้ไขจุดบกพร่องของตนเอง ทำงานรวดเร็ว และเลือกวิธีการทำงานที่ได้ผลงานมากกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ ต้องรับรู้ว่าคุณเองมีจุดบกพร่องอะไร อ่อนตรงไหน แล้วไปปรับตัวของตัวเองให้ดีขึ้น เพื่อที่จะอยู่รอดกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ”

ผู้ประกอบการคนที่ 1

“ ทำงานรวดเร็วไม่ใช่ได้รับงานมายังงงอยู่ไปไม่ถูกไม่รู้จะเริ่มยังไง ”

ผู้ประกอบการคนที่ 2

“ คิดหาวิธีการทำงานให้เร็วขึ้น ไม่ใช่รู้ว่าที่ทำอยู่นั้นดีแล้ว ก็เลยไม่คิดจะทำอย่างอื่นต่อ ”

ผู้ประกอบการคนที่ 3

1.9) ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี

ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีเป็นทักษะในการทำงานเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีมาอำนวยความสะดวกต่อการทำสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ติดตามความเปลี่ยนแปลงและศึกษาหลักการใช้งานของเทคโนโลยี ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ เรื่องเทคโนโลยีนี้ที่สำคัญนะ มันเอามาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้จริง ๆ คือเราต้องเป็นคน ที่ติดตามการเปลี่ยนแปลงหรือความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น สมัยก่อนต้องพิมพ์ถูกต้องไหม แต่เดี๋ยวนี้แค่เราพูดข้อความมันก็ขึ้นให้แล้ว เห็นไหมมันประหยัดเวลาในการทำงานและมาอำนวยความสะดวกในการทำงานได้ตั้งเยอะเลย ”

ผู้ประกอบการคนที่ 1

“ ต้องดูว่าเทคโนโลยีที่มันอยู่รอบตัวเราหรือเราใช้ในการทำงานมันมีหลักการทำงานยังไงที่สามารถนำมาใช้ในการทำงานได้ ”

ผู้ประกอบการคนที่ 2

“ การทำงานและเทคโนโลยีมันเป็นเรื่องที่ไปด้วยกัน เราเองต้องรู้จักติดตามว่าทุกวันนี้เทคโนโลยีมันมีอะไรเกิดขึ้นมาใหม่บ้าง แล้วก็ดูว่ามันใช้งานยังไง เอามาประยุกต์กับงานเราได้ไหม หรือเราทำงานเราเจอปัญหาอะไรแล้วมีเทคโนโลยีตัวไหนที่สามารถมาช่วยได้บ้าง เอามันมาอำนวยความสะดวกเรามันจะได้ทำงานได้ง่ายขึ้น ”

ผู้ประกอบการคนที่ 3

1.10) ทักษะส่วนบุคคล

ทักษะส่วนบุคคลเป็นทักษะในการทำงานเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ใช้พลังงานหรือทรัพยากรอย่างคุ้มค่า แสดงความคิดเห็นเชิงบวกต่อสิ่งต่าง ๆ วางแผนทางการเงิน ติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ คาดการณ์อารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น เปิดรับมุมมองของผู้อื่น โดยที่ไม่ยึดมุมมองของตนเองเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ ต้องรู้จักผิดชอบชั่วดี ไม่ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และก็ต้องเป็นคนที่ไม่ใช่โลเลใจแค่น
 ลึงแหวดล้อมก็ต้องใส่ใจด้วย และก็เป็นคนคิดและมองโลกในแง่ดี ”

ผู้ประกอบการคนที่ 1

“ รู้จักใช้เงิน เก็บเงินให้เป็น จะได้ไม่มีความกังวลเรื่องเงินมากระทบการทำงาน ติดตามการ
 เปลี่ยนแปลงของโลก ของคนที่อยู่รอบตัวเรา คาดเดาอารมณ์และความรู้สึกเขาให้ได้ ”

ผู้ประกอบการคนที่ 2

“ เปิดรับมุมมองของผู้อื่น ไม่ยึดมุมมองของตนเองเป็นที่ตั้ง มันจะทำให้เราอยู่ร่วมกับเขาได้
 ”

ผู้ประกอบการคนที่ 3

1.11) ประสบการณ์ในอาชีพ

ประสบการณ์ในอาชีพเป็นทักษะในการทำงานเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการได้ทำงานใน
 ตลาดงานและมีทักษะประสบการณ์ทำงานในอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับบทสัมภาษณ์ ดังนี้

“ ต้องศึกษาว่างานที่เราจะทำมันต้องมีคุณสมบัติหรือรู้อะไรบ้าง ไม่ใช่เข้ามาแล้วมานับ 1
 ใหม่ และก็ถ้ามีประสบการณ์มาบ้างก็จะดี เพราะจะได้ทำงานได้เลย ไม่ต้องเสียเวลามาสอนกันเยอะ ”

ผู้ประกอบการคนที่ 1

“ ควรมีประสบการณ์หรือมีทักษะในการทำงานมาก่อนจะดีมาก มันจะทำให้เราเข้าใจระบบ
 การทำงานได้ง่ายขึ้น ”

ผู้ประกอบการคนที่ 2

2) ผลการสังเคราะห์การสัมภาษณ์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมอง
 ของผู้ประกอบการ พบว่า ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ
 สามารถจำแนกความถี่ได้ตามตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ค่าแสดงความถี่ของทักษะการประกอบอาชีพที่ในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ

ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญใน อนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ	ผู้ประกอบการ		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
ทักษะการประสานงาน	✓	✓	✓
ทักษะการบริหารงาน	✓	✓	✓
ทักษะการแก้ปัญหา	✓	✓	✓
ทักษะการกระหายเรียนรู้	✓	✓	✓
ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ	✓		✓

ตารางที่ 4.1 ค่าแสดงความถี่ของทักษะการประกอบอาชีพที่ในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ (ต่อ)

ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ	ผู้ประกอบการ		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
ทักษะการคิดนวัตกรรม	✓	✓	✓
ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	✓	✓	
ทักษะการคล่องตัว	✓	✓	✓
ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี	✓	✓	✓
ทักษะส่วนบุคคล	✓	✓	✓
ประสบการณ์ในอาชีพ	✓	✓	

3) ผลการจัดลำดับความสำคัญของทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ พบว่า เมื่อนำทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ประกอบการจัดลำดับความสำคัญ สามารถจัดลำดับความสำคัญได้ตามตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ลำดับความสำคัญของทักษะการประกอบอาชีพที่ในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ

ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ	ลำดับความสำคัญของทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ
ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ	1
ทักษะการคล่องตัว	2
ทักษะการประสานงาน	3
ทักษะการกระหายเรียนรู้	4
ทักษะการแก้ปัญหา	5
ทักษะการบริหารงาน	6
ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ	7
ทักษะการคิดนวัตกรรม	8
ทักษะส่วนบุคคล	9
ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี	10
ประสบการณ์ในอาชีพ	11

4) ความสอดคล้องระหว่างทักษะการประกอบอาชีพที่หลักสูตรในปัจจุบันให้ความสำคัญในการพัฒนานักเรียนและทักษะการประกอบอาชีพตามมุมมองของผู้ประกอบการมีความสอดคล้องกันในบางทักษะตามตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ความสอดคล้องระหว่างทักษะการประกอบอาชีพในหลักสูตรปัจจุบันกับทักษะการประกอบอาชีพตามมุมมองของผู้ประกอบการ

ทักษะการประกอบอาชีพ	หลักสูตรการงานอาชีพ	มุมมองของผู้ประกอบการ
ทักษะการประสานงาน	✓	✓
ทักษะการบริหารงาน	✓	✓
ทักษะการแก้ปัญหา	✓	✓
ทักษะการกระหายเรียนรู้	✓	✓
ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ		✓
ทักษะการคิดนวัตกรรม		✓
ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ		✓
ทักษะการคล่องตัว		✓
ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี		✓
ทักษะส่วนบุคคล		✓
ประสบการณ์ในอาชีพ	✓	✓

5) ผลการวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ พบว่า ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการประกอบด้วย 11 ทักษะ ได้แก่

5.1) ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ หมายถึง ทักษะการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลด้วยการฟัง พูด และถาม ที่ยึดไม่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง

5.2) ทักษะการคล่องตัว หมายถึง ทักษะการรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ และทำงานอย่างรวดเร็ว

5.3) ทักษะการประสานงาน หมายถึง ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีคุณธรรม

5.4) ทักษะการกระหายเรียนรู้ หมายถึง ทักษะการแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง

5.5) ทักษะการแก้ปัญหา หมายถึง ทักษะการคิดหาวิธีแก้ปัญหาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณธรรม

5.6) ทักษะการบริหารงาน หมายถึง ทักษะการจัดการงานให้สำเร็จบรรลุเป้าหมาย

5.7) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง ทักษะการทำให้ตนเองสำเร็จในสิ่งที่ตั้งใจไว้ มีทัศนคติที่ดีต่อความสำเร็จของตนเอง และเรียนรู้ในความไม่สำเร็จของตนเอง

5.8) ทักษะการคิดนวัตกรรม หมายถึง ทักษะการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดที่สร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดถี่ถ้วน และคิดวิเคราะห์

5.9) ทักษะส่วนบุคคล หมายถึง ทักษะการดำรงชีวิตของตนเอง และดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น

5.10) ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี หมายถึง ทักษะการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ

5.11) ประสบการณ์ในอาชีพ หมายถึง การได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการ

**2.1) ผลการวิเคราะห์การสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษา
วิชาการงานอาชีพ**

1) ผลการวิเคราะห์สถิติเบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนภูมิหลังของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ พบว่า เป็นเพศหญิง 8 คน (ร้อยละ 66.67) และเพศชาย 4 คน (ร้อยละ 33.33) พิจารณาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า เป็นขนาดกลาง 4 คน (ร้อยละ 33.33) ขนาดใหญ่ 4 คน (ร้อยละ 33.33) และขนาดใหญ่พิเศษ 4 คน (ร้อยละ 33.33) และเมื่อพิจารณาตามอันดับ พบว่า เป็นอันดับครู คศ.3 จำนวน 4 คน (ร้อยละ 33.33) อันดับครู คศ.2 จำนวน 3 คน (ร้อยละ 25.00) และอันดับครู คศ.1 จำนวน 5 คน (ร้อยละ 41.67) ตามตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 จำนวนของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพจำแนกตามภูมิหลัง

ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	4	33.33
หญิง	8	66.67
ขนาดสถานศึกษา		
กลาง	4	33.33
ใหญ่	4	33.33
ใหญ่พิเศษ	4	33.33
อันดับ		
ครู คศ.1	5	41.67
ครู คศ.2	3	25.00
ครู คศ.3	4	33.33

2) ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายเกี่ยวกับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ ได้แก่ 1) การสอนทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ 2) การสอนทักษะการคล่องตัว 3) การสอนทักษะการประสานงาน 4) การสอนทักษะการกระหายเรียนรู้ 5) การสอนทักษะการแก้ปัญหา 6) การสอนทักษะการบริหารงาน 7) การสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการ 8) การสอนทักษะการคิดนวัตกรรม 9) การสอนทักษะส่วนบุคคล 10) การสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี และ 11) การสอนประสบการณ์ในอาชีพมีรายละเอียดดังนี้

2.1) การสอนทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มุ่งหวังให้นักเรียนมีความเข้าใจในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ร่วมสนทนา ($M = 4.50, SD = 0.90$) และให้คำแนะนำแก่นักเรียนเรื่องการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล ($M = 4.50, SD = 0.67$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จัดการเรียนรู้แก่นักเรียนให้พูดได้ตอบกับผู้ร่วมสนทนาของตนเองด้วยการเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา ($M = 4.42, SD = 0.90$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 การสอนทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
มุ่งหวังให้นักเรียนมีความเข้าใจในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ร่วมสนทนา	0.00	0.00	8.33	0.00	25.00	66.67	100.00	12	4.50	0.90
จัดการเรียนรู้แก่นักเรียนให้พูดได้ตอบกับผู้ร่วมสนทนาของตนเองด้วยการเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา	0.00	0.00	8.33	0.00	33.33	58.33	100.00	12	4.42	0.90
ให้คำแนะนำแก่นักเรียนเรื่องการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล	0.00	0.00	0.00	8.33	33.33	58.33	100.00	12	4.50	0.67

2.2) การสอนทักษะการคล่องตัว เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะการคล่องตัวที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ชื่นชมนักเรียนเมื่อนักเรียนรับรู้และปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้รวดเร็ว ($M = 4.89, SD = 0.58$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มุ่งหวังให้นักเรียนรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ($M = 4.58, SD = 0.51$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การสอนทักษะการคล่องตัวของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
มุ่งหวังให้นักเรียนรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว	0.00	0.00	0.00	0.00	41.67	58.33	100.00	12	4.58	0.51
ออกแบบการเรียนรู้กับนักเรียนให้ลดขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็นออกจากการทำงาน	0.00	0.00	0.00	0.00	25.00	75.00	100.00	12	4.75	0.45
ชื่นชมนักเรียน เมื่อนักเรียนรับรู้และปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้รวดเร็ว	0.00	0.00	0.00	8.33	0.00	91.67	100.00	12	4.83	0.58

2.3) การสอนทักษะการประสานงาน เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะการประสานงานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สอนนักเรียนให้มีความเต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นในการทำงานร่วมกัน ($M = 4.83, SD = 0.39$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนในประเด็นของการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($M = 4.50, SD = 0.90$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 การสอนทักษะการประสานงานของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
คาดหวังให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	0.00	0.00	0.00	8.33	16.67	75.00	100.00	12	4.67	0.65
สอนนักเรียนให้มีความเต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นในการทำงานร่วมกัน	0.00	0.00	0.00	0.00	16.67	83.33	100.00	12	4.83	0.39
ให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนในประเด็นของการทำงานร่วมกับผู้อื่น	0.00	0.00	8.33	0.00	25.00	66.67	100.00	12	4.50	0.90

2.4) การสอนทักษะการกระหายเรียนรู้ เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะการกระหายเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สอนนักเรียนให้รู้จักสืบค้นข้อมูลในสิ่งที่ตนเองสนใจจากแหล่งข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง ($M = 4.92$, $SD = 0.29$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ให้ข้อคิดเห็นแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนได้หาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ($M = 4.42$, $SD = 0.67$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 การสอนทักษะการกระหายเรียนรู้ของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
คาดหวังให้นักเรียนมีความสามารถในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ	0.00	0.00	0.00	8.33	33.33	58.33	100.00	12	4.50	0.67
สอนนักเรียนให้รู้จักสืบค้นข้อมูลในสิ่งที่ตนเองสนใจจากแหล่งข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง	0.00	0.00	0.00	0.00	8.33	91.67	100.00	12	4.92	0.29
มีการให้ข้อคิดเห็นแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนได้ไปหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ	0.00	8.33	0.00	0.00	41.67	50.00	100.00	12	4.42	0.67

2.5) การสอนทักษะการแก้ปัญหา เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะการแก้ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ออกแบบการเรียนรู้การสอนแก่นักเรียนให้หาสาเหตุของปัญหาและสร้างทางเลือกที่หลากหลายในการแก้ปัญหา ($M = 4.58$, $SD = 0.67$) และให้คำแนะนำแก่นักเรียนในเรื่องของการคิดหาวิธีการแก้ปัญหา ($M = 4.58$, $SD = 0.90$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประสงค์ให้นักเรียนรู้จักคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ($M = 4.42$, $SD = 0.90$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การสอนทักษะการแก้ปัญหของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
ประสงค์ให้นักเรียนรู้จักคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง	0.00	0.00	8.33	0.00	33.33	58.33	100.00	12	4.42	0.90

ตารางที่ 4.9 การสอนทักษะการแก้ปัญหาของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ (ต่อ)

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
ออกแบบการเรียนการสอนแก่นักเรียนให้หาสาเหตุของปัญหาและสร้างทางเลือกที่หลากหลายในการแก้ปัญหา	0.00	0.00	0.00	8.33	25.00	66.67	100.00	12	4.58	0.67
ให้คำแนะนำแก่นักเรียนในเรื่องของการคิดหาวิธีการแก้ปัญหา	0.00	0.00	8.33	0.00	16.67	75.00	100.00	12	4.58	0.90

2.6) การสอนทักษะการบริหารงาน เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะการบริหารงานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดการเรียนรู้กับนักเรียนให้รู้จักวิเคราะห์งานและไม่ย่อท้อในการทำงาน ($M = 4.75$, $SD = 0.45$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มุ่งหวังให้นักเรียนวางแผนและรับผิดชอบในการทำงาน ($M = 4.58$, $SD = 0.90$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การสอนทักษะการบริหารงานของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
มุ่งหวังให้นักเรียนวางแผนและรับผิดชอบในการทำงาน	0.00	0.00	8.33	0.00	16.67	75.00	100.00	12	4.58	0.90
จัดการเรียนรู้กับนักเรียนให้รู้จักวิเคราะห์งานและไม่ย่อท้อในการทำงาน	0.00	0.00	0.00	0.00	25.00	75.00	100.00	12	4.75	0.45
เมื่อนักเรียนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและส่งงานตรงเวลา มักจะชื่นชมนักเรียน	0.00	0.00	0.00	8.33	16.67	75.00	100.00	12	4.67	0.65

2.7) การสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการ เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้ข้อคิดเห็นแก่นักเรียนเรื่องการพยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ มีทัศนคติที่ดีต่อความสำเร็จ และเรียนรู้ความผิดพลาด ($M = 4.67$, $SD = 0.89$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ คาดหวังให้นักเรียนตั้งใจกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ มีทัศนคติที่ดีต่อความสำเร็จ และเรียนรู้ในความผิดพลาด ($M = 4.58$,

$SD = 0.90$) และจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนให้ตั้งเป้าหมายและทำให้ได้ตามเป้าหมาย รวมถึงถ้าทำตามเป้าหมายไม่สำเร็จก็ให้นำความผิดพลาดมาเป็นข้อคิด ($M = 4.58$, $SD = 0.90$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 การสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
คาดหวังให้นักเรียนตั้งใจ กระทำการต่าง ๆ ให้สำเร็จ มี ทัศนคติที่ดีต่อความสำเร็จ และเรียนรู้ในความผิดพลาด	0.00	0.00	8.33	0.00	16.67	75.00	100.00	12	4.58	0.90
จัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนให้ตั้งเป้าหมายและ ทำให้ได้ตามเป้าหมาย รวมถึงถ้าทำตามเป้าหมาย ไม่สำเร็จก็ให้นำความ ผิดพลาดมาเป็นข้อคิด	0.00	0.00	8.33	0.00	16.67	75.00	100.00	12	4.58	0.90
ให้ข้อคิดเห็นแก่นักเรียน เรื่องการพยายามกระทำการ ต่าง ๆ ให้สำเร็จ มีทัศนคติที่ดี ต่อความสำเร็จ และเรียนรู้ ความผิดพลาด	0.00	0.00	8.33	0.00	8.33	83.33	100.00	12	4.67	0.89

2.8) การสอนทักษะการคิดนวัตกรรม เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะการคิดนวัตกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประสงค์ให้นักเรียนมีความสามารถในการกระทำการต่าง ๆ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์ได้ ($M = 4.83$, $SD = 0.39$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ออกแบบการสอนให้นักเรียนคิดและกระทำการต่าง ๆ ด้วยข้อมูล ตรรกะ และเหตุผล ($M = 4.67$, $SD = 0.49$) และให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนกระทำการต่าง ๆ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์ ($M = 4.67$, $SD = 0.65$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 การสอนทักษะการคิดนวัตกรรมของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
ประสงค์ให้นักเรียนมีความสามารถในกระทำการต่าง ๆ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์	0.00	0.00	0.00	0.00	16.67	83.33	100.00	12	4.83	0.39
ออกแบบการสอนให้นักเรียนคิดและกระทำการต่าง ๆ ด้วยข้อมูล ตรรกะ และเหตุผล	0.00	0.00	0.00	0.00	33.33	66.67	100.00	12	4.67	0.49
ให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนกระทำการต่าง ๆ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์	0.00	0.00	0.00	8.33	16.67	75.00	100.00	12	4.67	0.65

2.9) การสอนทักษะส่วนบุคคล เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะส่วนบุคคลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เสริมแรงนักเรียนเมื่อนักเรียนแสดงความเห็นเชิงบวกและปฏิบัติตนด้วยการเข้าใจผู้อื่น ($M = 4.67$, $SD = 0.49$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประสงค์ให้นักเรียนมีความสามารถในการดำรงชีวิตด้วยตนเองและดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น ($M = 4.58$, $SD = 0.67$) และออกแบบการเรียนการสอนกับนักเรียนให้แสดงความเห็นเชิงบวกและคาดการณ์ความรู้สึกผู้อื่น ($M = 4.58$, $SD = 0.51$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การสอนทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
ประสงค์ให้นักเรียนมีความสามารถในการดำรงชีวิตด้วยตนเองและดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น	0.00	0.00	0.00	8.33	25.00	66.67	100.00	12	4.58	0.67

ตารางที่ 4.13 การสอนทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ (ต่อ)

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
ออกแบบการเรียนการสอนกับนักเรียนให้แสดงความคิดเห็นเชิงบวกและคาดการณ์ความรู้สึกผู้อื่น	0.00	0.00	0.00	0.00	41.67	58.33	100.00	12	4.58	0.51
เสริมแรงนักเรียนเมื่อนักเรียนแสดงความเห็นเชิงบวกและปฏิบัติตนด้วยการเข้าใจผู้อื่น	0.00	0.00	0.00	0.00	33.33	66.67	100.00	12	4.67	0.49

2.10) การสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สอนนักเรียนให้ติดตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ($M = 4.58$, $SD = 0.67$) และให้ความเห็นแก่นักเรียนในเรื่องของการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ และนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ($M = 4.58$, $SD = 0.51$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มุ่งหมายให้นักเรียนรู้จักเลือกและใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาทำให้เกิดประโยชน์ ($M = 4.50$, $SD = 0.90$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 การสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
มุ่งหมายให้นักเรียนรู้จักเลือกและใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาทำให้เกิดประโยชน์	0.00	0.00	8.33	0.00	25.00	66.67	100.00	12	4.50	0.90
สอนนักเรียนให้ติดตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์	0.00	0.00	0.00	8.33	25.00	66.67	100.00	12	4.58	0.67

ตารางที่ 4.14 การสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ (ต่อ)

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
ให้ความเห็นแก่นักเรียนในเรื่องของการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ และนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์	0.00	0.00	0.00	0.00	41.67	58.33	100.00	12	4.58	0.51

2.11) การสอนประสบการณ์ในอาชีพ เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนประสบการณ์ในอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ชี้นำแก่นักเรียนในเรื่องของการปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ($M = 4.67$, $SD = 0.89$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จัดการเรียนรู้แก่นักเรียนให้หาแนวทางการได้งานในตลาดงานและฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ ($M = 4.42$, $SD = 0.67$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 การสอนประสบการณ์ในอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
คาดหวังให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ	0.00	0.00	0.00	8.33	25.00	66.67	100.00	12	4.58	0.67
จัดการเรียนรู้แก่นักเรียนให้หาแนวทางการได้งานในตลาดงานและฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ	0.00	0.00	0.00	8.33	41.67	50.00	100.00	12	4.42	0.67
ชี้นำแก่นักเรียนในเรื่องของการปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ	0.00	0.00	8.33	0.00	8.33	83.33	100.00	12	4.67	0.89

3) ผลการวิเคราะห์ระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ จำนวน 11 ทักษะ ได้แก่ 1) การสอนทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ 2) การสอนทักษะการคล่องตัว 3) การสอนทักษะการประสานงาน 4) การสอนทักษะการกระจายเรียนรู้ 5) การสอนทักษะการแก้ปัญหา 6) การสอนทักษะการบริหารงาน 7) การสอนทักษะการเป็น

รู้ทันเทคโนโลยีสูงสุด และเมื่อพิจารณาตามอันดับของครู พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพอันดับ ครู คศ.3 มีความสามารถในการสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีสูงสุด อีกทั้งเมื่อพิจารณาการสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีในภาพรวม พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีความสามารถในการสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.56$, $SD = 0.57$)

3.11) การสอนประสบการณ์ในอาชีพ เมื่อพิจารณาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพของสถานศึกษาขนาดใหญ่มีความสามารถการสอนประสบการณ์ในอาชีพสูงสุด และเมื่อพิจารณาตามอันดับของครู พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพอันดับ ครู คศ.2 มีความสามารถในการสอนประสบการณ์ในอาชีพสูงสุด อีกทั้งเมื่อพิจารณาการสอนประสบการณ์ในอาชีพในภาพรวม พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีความสามารถในการสอนประสบการณ์ในอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.56$, $SD = 0.61$)

ตารางที่ 4.16 การสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

ตัวแปร การวิจัย ของการสอน ทักษะ	เพศ		ขนาดสถานศึกษา			อันดับ			รวม (N=12)	แปล ผล
	ชาย (N=4)	หญิง (N=8)	กลาง (N=4)	ใหญ่ (N=4)	ใหญ่ พิเศษ (N=4)	คศ.1 (N=5)	คศ.2 (N=3)	คศ.3 (N=4)		
การสื่อสาร อย่างใส่ใจ	4.17 (1.23)	4.63 (0.33)	4.67 (0.38)	4.50 (0.19)	4.25 (1.29)	4.07 (1.01)	4.67 (0.33)	4.83 (0.19)	4.47 (0.73)	มาก
การคล่องตัว	4.50 (0.58)	4.83 (0.25)	4.75 (0.32)	4.92 (0.17)	4.50 (0.58)	4.67 (0.58)	4.56 (0.19)	4.92 (0.17)	4.72 (0.40)	มากที่สุด
การ ประสานงาน	4.42 (0.96)	4.79 (0.25)	4.83 (0.19)	4.75 (0.32)	4.42 (0.96)	4.40 (0.79)	4.78 (0.38)	4.92 (0.17)	4.67 (0.57)	มากที่สุด
การกระหาย เรียนรู้	4.42 (0.74)	4.71 (0.28)	4.75 (0.17)	4.67(0.38)	4.42 (0.74)	4.40 (0.64)	4.56(0.19)	4.92 (0.17)	4.61 (0.47)	มากที่สุด
การแก้ปัญหา	4.17 (1.26)	4.71 (0.28)	4.83 (0.19)	4.75(0.32)	4.00 (1.15)	4.27 (1.12)	4.78 (0.19)	4.67 (0.38)	4.53 (0.74)	มากที่สุด
การ บริหารงาน	4.42 (0.96)	4.79 (0.17)	4.75 (0.17)	4.83(0.19)	4.42 (0.96)	4.40 (0.80)	4.78 (0.19)	4.92 (0.17)	4.67 (0.55)	มากที่สุด
การเป็น ผู้ประกอบการ	4.08 (1.42)	4.88 (0.25)	4.92 (0.17)	4.83 (0.33)	4.08 (1.43)	4.27 (1.30)	4.89 (0.19)	4.83 (0.33)	4.61 (0.86)	มากที่สุด
การคิด นวัตกรรม	4.58 (0.63)	4.79 (0.17)	4.83 (0.19)	4.83 (0.19)	4.50 (0.58)	4.60 (0.55)	4.89 (0.19)	4.75 (0.17)	4.72 (0.37)	มากที่สุด
ส่วนบุคคล	4.50 (0.64)	4.67 (0.40)	4.75 (0.32)	4.58 (0.50)	4.50 (0.64)	4.47 (0.61)	4.56 (0.38)	4.83 (0.33)	4.61 (0.47)	มากที่สุด

ตารางที่ 4.16 การสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ (ต่อ)

ตัวแปร การวิจัย ของการสอน ทักษะ	เพศ		ขนาดสถานศึกษา			อันดับ			รวม (N=12)	แปล ผล
	ชาย (N=4)	หญิง (N=8)	กลาง (N=4)	ใหญ่ (N=4)	ใหญ่ พิเศษ (N=4)	คศ.1 (N=5)	คศ.2 (N=3)	คศ.3 (N=4)		
การรู้ทัน เทคโนโลยี	4.42 (0.96)	4.63 (0.33)	4.42 (0.32)	4.83 (0.19)	4.42 (0.96)	4.13 (0.69)	4.78 (0.19)	4.92 (0.17)	4.56 (0.57)	มาก ที่สุด
ประสบการณ์ ในอาชีพ	4.33 (0.94)	4.67 (0.40)	4.58 (0.50)	4.83 (0.33)	4.25 (0.88)	4.40 (0.89)	4.78 (0.38)	4.58 (0.32)	4.56 (0.61)	มาก ที่สุด

2.2) ผลการวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา

1) ผลการวิเคราะห์สถิติเบื้องต้นเกี่ยวกับจำนวนภูมิหลังของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่า เป็นเพศชาย 118 คน (ร้อยละ 39.20) และเพศหญิง 183 คน (ร้อยละ 60.80) พิจารณานาขนาดสถานศึกษาของนักเรียนเป็นขนาดกลาง 28 คน (ร้อยละ 9.30) ขนาดใหญ่ 103 คน (ร้อยละ 34.22) และขนาดใหญ่พิเศษ 170 คน (ร้อยละ 56.48) และเมื่อพิจารณาสายการเรียน พบว่า เป็นสายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ 117 คน (ร้อยละ 61.13) และเป็นสายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์ 184 คน (ร้อยละ 38.87) ตามตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 จำนวนของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาจำแนกตามภูมิหลัง

ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	118	39.20
หญิง	183	60.80
ขนาดสถานศึกษา		
กลาง	28	9.30
ใหญ่	103	34.22
ใหญ่พิเศษ	170	56.48
สายการเรียน		
เน้นภาษาศาสตร์	117	38.87
เน้นวิทยาศาสตร์	184	61.13

2) ผลการวิเคราะห์สถิติบรรยายเกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่ 1) ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ 2) ทักษะการคล่องตัว 3) ทักษะการประสานงาน 4) ทักษะการกระหายเรียนรู้ 5) ทักษะการแก้ปัญหา 6) ทักษะการบริหารงาน 7) ทักษะการเป็น

ผู้ประกอบการ 8) ทักษะการคิดนวัตกรรม 9) ทักษะส่วนบุคคล 10) ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี และ 11) ประสบการณ์ในอาชีพ มีรายละเอียดดังนี้

2.1) ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา มีทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รับฟังด้วยการเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา ($M = 3.96, SD = 0.82$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ พูดจาชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับผู้ร่วมสนทนา ($M = 3.36, SD = 0.94$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
พูดจาชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับผู้ร่วมสนทนา	0.00	4.65	6.31	50.17	26.25	12.62	100.00	301	3.36	0.94
ฟังและไม่ขัดจังหวะผู้ร่วมสนทนาในระหว่างสนทนา	1.33	2.33	5.32	25.91	41.86	23.26	100.00	301	3.74	1.03
รับฟังด้วยการเข้าใจ อารมณ์ความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา	0.00	0.33	1.99	27.91	41.20	28.57	100.00	301	3.96	0.82
พูดโต้ตอบด้วยการเข้าใจ อารมณ์ความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา	0.00	1.33	4.32	38.21	39.20	16.94	100.00	301	3.66	0.86
ถามคำถามปลายเปิดเมื่อมีข้อสงสัยอย่างรู้กาลเทศะกับผู้ร่วมสนทนา	0.33	0.33	6.31	43.85	31.23	17.94	100.00	301	3.59	0.89

2.2) ทักษะการคล่องตัว เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา มีทักษะการคล่องตัวที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แก้ไขจุดบกพร่องของตนเองเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ($M = 3.61, SD = 0.77$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ลงมือปฏิบัติงานทันทีที่ได้รับมอบหมายให้ทำงาน ($M = 3.15, SD = 0.93$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ทักษะการคล่องตัวของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
แก้ไขจุดบกพร่องตนเอง เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ	0.00	0.33	4.65	40.53	42.52	11.96	100.00	301	3.61	0.77
ลดขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญ ออกจากการทำงาน	0.66	2.66	5.98	43.19	31.23	16.28	100.00	301	3.50	0.97
ลงมือปฏิบัติงานทันทีที่ได้รับมอบหมายให้ทำงาน	0.00	4.32	15.28	50.17	21.93	8.31	100.00	301	3.15	0.93

2.3) ทักษะการประสานงาน เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษามีระดับทักษะการประสานงานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แบ่งงานในการทำงานกับผู้ทำงานร่วมกัน ($M = 3.90, SD = 0.84$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สร้างผลงานสำเร็จตามข้อตกลงที่กำหนดไว้กับผู้ทำงานร่วมกัน ($M = 3.67, SD = 0.79$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 ทักษะการประสานงานของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
ฟัง พูด ถามและแสดงความคิดเห็นกับผู้ทำงานร่วมกัน	0.33	0.33	3.99	32.23	41.20	21.93	100.00	301	3.79	0.86
แบ่งงานในการทำงานกับผู้ทำงานร่วมกัน	0.33	0.33	2.66	26.91	44.85	24.92	100.00	301	3.90	0.84
สร้างผลงานสำเร็จตามข้อตกลงที่กำหนดไว้กับผู้ทำงานร่วมกัน	0.00	0.66	3.99	36.88	44.19	14.29	100.00	301	3.67	0.79
พูดคุยกับผู้ทำงานร่วมกันว่ามีความเต็มใจในการช่วยเหลืองานของเขา	0.33	0.66	1.33	35.88	39.20	22.59	100.00	301	3.81	0.85
ปฏิบัติตนต่อผู้ทำงานร่วมกันอย่างตรงไปตรงมา ทั้งต่อหน้าและลับหลัง	0.33	0.66	4.65	30.23	42.52	21.59	100.00	301	3.79	0.88

2.4) ทักษะการกระหายเรียนรู้ เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา มีทักษะการกระหายเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สืบค้นข้อมูลที่สนใจหรือไม่เคยรู้ ($M = 3.79, SD = 0.81$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลับมาสืบค้นข้อมูลที่เคยรู้แล้วให้รู้ดียิ่งขึ้น ($M = 3.34, SD = 0.93$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 ทักษะการกระหายเรียนรู้ของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
สืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง	0.00	1.99	4.65	33.22	43.19	16.94	100.00	301	3.68	0.88
สืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย	0.00	1.33	4.32	35.55	39.53	19.27	100.00	301	3.71	0.87
สืบค้นข้อมูลที่สนใจหรือไม่เคยรู้	0.00	0.33	2.66	35.55	40.86	20.60	100.00	301	3.79	0.81
กลับมาสืบค้นข้อมูลที่เคยรู้แล้วให้รู้ดียิ่งขึ้น	0.66	1.66	9.97	51.16	23.92	12.62	100.00	301	3.34	0.93

2.5) ทักษะการแก้ปัญหา เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา มีทักษะการแก้ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เลือกวิธีการที่เป็นประโยชน์สูงสุดกับทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ($M = 3.75, SD = 0.85$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เตรียมวิธีการขจัดปัญหาที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ($M = 3.23, SD = 0.86$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ทักษะการแก้ปัญหาของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น	0.33	1.66	5.32	37.54	38.87	16.28	100.00	301	3.62	0.90
สร้างทางเลือกไว้หลายทางเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น	0.33	1.33	8.64	45.85	31.23	12.62	100.00	301	3.44	0.89
เลือกวิธีการที่เป็นประโยชน์สูงสุดกับทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น	0.33	1.00	2.66	34.88	41.86	19.27	100.00	301	3.75	0.85

ตารางที่ 4.22 ทักษะการแก้ปัญหาของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
เตรียมวิธีการขจัดปัญหาที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต	0.33	1.66	13.29	51.16	26.25	7.31	100.00	301	3.23	0.86
จัดลำดับปัญหาที่เกิดขึ้นว่าปัญหาไหนต้องแก้ไขก่อนและหลัง	0.00	1.00	5.32	43.19	37.21	13.29	100.00	301	3.56	0.82

2.6) ทักษะการบริหารงาน เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษามีระดับทักษะการบริหารงานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วางแผนการทำงานก่อนเริ่มงาน ($M = 3.89$, $SD = 0.82$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ไม่ละทิ้งงานเมื่อพบอุปสรรคในการทำงาน ($M = 3.25$, $SD = 1.24$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ทักษะการบริหารงานของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
วางแผนการทำงานก่อนเริ่มงาน	0.00	0.33	2.99	28.57	43.19	24.92	100.00	301	3.89	0.82
ทำงานตามแผนการที่กำหนด	0.00	0.66	2.66	37.21	44.19	15.28	100.00	301	3.71	0.78
วิเคราะห์ผลลัพธ์การทำงานหลังงานเสร็จ	0.00	2.66	7.31	42.86	31.56	15.61	100.00	301	3.50	0.93
ส่งงานตรงเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด	0.33	1.66	8.97	46.84	28.57	13.62	100.00	301	3.43	0.92
ไม่ละทิ้งงานเมื่อพบอุปสรรคในการทำงาน	0.66	5.32	27.24	21.93	24.92	19.93	100.00	301	3.25	1.24

2.7) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษามีทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นำความผิดพลาดในการทำสิ่งต่าง ๆ มาเป็นข้อคิดหรือบทเรียน ($M = 3.81$, $SD = 0.93$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สร้างวิธีการที่หลากหลายในการทำเป้าหมายให้สำเร็จ ($M = 3.48$, $SD = 0.85$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 ทักษะการเป็นผู้ประกอบการของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
กำหนดเป้าหมายในการทำสิ่งต่าง ๆ	0.00	1.00	4.65	36.88	36.21	21.26	100.00	301	3.72	0.88
ลงมือทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้	0.00	1.66	1.99	40.53	42.86	12.96	100.00	301	3.63	0.80
สร้างวิธีการที่หลากหลายในการทำเป้าหมายให้สำเร็จ	0.33	1.00	6.64	45.85	34.55	11.63	100.00	301	3.48	0.85
ชื่นชมตนเองเมื่อทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้สำเร็จ	1.00	1.99	7.64	33.89	25.91	29.57	100.00	301	3.70	1.09
นำความผิดพลาดในการทำสิ่งต่าง ๆ มาเป็นข้อคิดหรือบทเรียน	0.00	1.66	4.65	30.90	36.88	25.91	100.00	301	3.81	0.93

2.8) ทักษะการคิดนวัตกรรม เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษามีทักษะการคิดนวัตกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กระทำสิ่งต่าง ๆ ตามข้อมูล ตรรกะ และเหตุผล ($M = 3.60$, $SD = 0.88$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แสดงความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ในประเด็นที่ผู้อื่นคิดหรือคาดการณ์ไม่ถึง ($M = 3.05$, $SD = 0.92$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ทักษะการคิดนวัตกรรมของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
กระทำในสิ่งแปลกใหม่หรือแตกต่างไปจากเดิม	0.33	1.66	15.61	49.50	23.26	9.63	100.00	301	3.23	0.91
แสดงความคิดเห็นได้หลากหลายต่อสิ่ง ๆ หนึ่งอย่างรวดเร็ว	0.00	3.65	13.95	51.50	23.92	6.98	100.00	301	3.17	0.88
แสดงความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ในประเด็นที่ผู้อื่นคิดหรือคาดการณ์ไม่ถึง	1.00	3.99	16.28	52.49	20.60	5.65	100.00	301	3.05	0.92

ตารางที่ 4.25 ทักษะการคิดนวัตกรรมของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
แสดงความคิดเห็นต่อสิ่ง ๆ หนึ่งด้วยมุมมองที่หลากหลาย	0.00	1.00	5.98	45.18	31.89	15.95	100.00	301	3.56	0.86
จับประเด็น เชื่อมโยง ตั้งคำถามกับสิ่งต่าง ๆ	0.33	1.66	7.97	46.18	32.56	11.30	100.00	301	3.43	0.88
กระทำสิ่งต่าง ๆ ตามข้อมูล ตรรกะ และเหตุผล	0.66	0.33	4.32	44.52	33.22	16.94	100.00	301	3.60	0.88

2.9) ทักษะส่วนบุคคล เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษามีทักษะส่วนบุคคลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หลีกเลี่ยงการทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ($M = 3.90$, $SD = 1.01$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วางแผนทางการเงินของตนเอง ($M = 3.40$, $SD = 1.04$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
หลีกเลี่ยงการทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง	0.66	1.66	4.65	26.25	33.89	32.89	100.00	301	3.90	1.01
ใช้พลังงานหรือทรัพยากรอย่างคุ้มค่า	0.33	1.66	6.31	51.16	27.91	12.62	100.00	301	3.43	0.87
แสดงความคิดเห็นเชิงบวกต่อสิ่งต่าง ๆ	0.00	0.66	3.65	42.52	35.88	17.28	100.00	301	3.65	0.83
วางแผนทางการเงินของตนเอง	0.66	3.65	9.97	42.86	26.25	16.61	100.00	301	3.40	1.04
ติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนโลก	0.00	1.33	7.97	40.53	29.57	20.60	100.00	301	3.60	0.95
คาดการณ์อารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น	0.00	0.66	4.32	35.55	36.88	22.59	100.00	301	3.76	0.87

ตารางที่ 4.26 ทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
เปิดรับมุมมองของผู้อื่น โดยที่ฉันไม่ยึดมุมมองของตนเองเป็นหลัก	0.33	1.99	4.32	35.22	33.89	24.25	100.00	301	3.73	0.96

2.10) ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษามีทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นำเทคโนโลยีมาอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ($M = 3.84$, $SD = 0.96$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ศึกษาหลักการใช้งานเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ($M = 3.51$, $SD = 1.01$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
นำเทคโนโลยีมาอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน	0.33	1.66	3.99	29.57	36.21	28.24	100.00	301	3.84	0.96
ติดตามความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน	0.66	2.33	8.97	39.53	28.24	20.27	100.00	301	3.53	1.03
ศึกษาหลักการใช้งานเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน	1.33	0.33	11.30	38.21	30.90	17.94	100.00	301	3.51	1.01

2.11) ประสบการณ์ในอาชีพ เมื่อพิจารณาตามรายข้อคำถาม พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษามีประสบการณ์ในอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ศึกษาแนวทางการได้ประกอบอาชีพในตลาดงานที่ตนเองสนใจ ($M = 3.72$, $SD = 0.95$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สร้างทักษะการประกอบอาชีพด้วยการฝึกประสบการณ์จำลองอาชีพ ($M = 2.94$, $SD = 1.31$) รายละเอียดตามตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 ประสบการณ์ในอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา

รายการ	ไม่มี	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	N	M	SD
ศึกษาแนวทางการได้ประกอบอาชีพในตลาดงานที่ตนเองสนใจ	0.33	0.33	6.64	37.54	29.57	25.58	100.00	301	3.72	0.95
สร้างทักษะการประกอบอาชีพด้วยการฝึกประสบการณ์จำลองอาชีพ	6.31	6.31	19.27	35.88	19.93	12.29	100.00	301	2.94	1.31

3) ผลการวิเคราะห์ระดับทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 11 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ 2) ทักษะการคล่องตัว 3) ทักษะการประสานงาน 4) ทักษะการกระหายเรียนรู้ 5) ทักษะการแก้ปัญหา 6) ทักษะการบริหารงาน 7) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ 8) ทักษะการคิดนวัตกรรม 9) ทักษะส่วนบุคคล 10) ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี และ 11) ประสบการณ์ในอาชีพ ตามตารางที่ 4.29 เป็นดังนี้

3.1) ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ เมื่อพิจารณาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจสูงกว่าสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามสายการเรียน พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาสายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจสูงกว่าสายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ โดยภาพรวมทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.66$, $SD = 0.59$)

3.2) ทักษะการคล่องตัว เมื่อพิจารณาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีทักษะการคล่องตัวสูงกว่าสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามสายการเรียน พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาสายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะการคล่องตัวสูงกว่าสายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ โดยภาพรวมทักษะการคล่องตัวของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($M = 3.42$, $SD = 0.57$)

3.3) ทักษะการประสานงาน เมื่อพิจารณาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีทักษะการประสานงานสูงกว่าสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามสายการเรียน พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาสายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะการประสานงานสูงกว่าสายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ โดย

ภาพรวมทักษะการคิดนวัตกรรมของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($M = 3.34$, $SD = 0.58$)

3.9) ทักษะส่วนบุคคล เมื่อพิจารณาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาของสถานศึกษาขนาดกลางมีทักษะส่วนบุคคลสูงกว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษและขนาดใหญ่ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามสายการเรียน พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาสายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะส่วนบุคคลสูงกว่าสายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ โดยภาพรวมทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.64$, $SD = 0.52$)

3.10) ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี เมื่อพิจารณาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาของสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีสูงกว่าสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามสายการเรียน พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาสายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีสูงกว่าสายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ โดยภาพรวมทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.63$, $SD = 0.77$)

3.11) ประสบการณ์ในอาชีพ เมื่อพิจารณาตามขนาดสถานศึกษา พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาของสถานศึกษาขนาดกลางมีประสบการณ์ในอาชีพสูงกว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามสายการเรียน พบว่า ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาสายการเรียนสายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์มีประสบการณ์ในอาชีพสูงกว่าเน้นวิทยาศาสตร์ โดยภาพรวมประสบการณ์ในอาชีพ ของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($M = 3.33$, $SD = 0.90$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.29 ทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา

ตัวแปรการวิจัย ของทักษะ	เพศ		ขนาดสถานศึกษา			สายการเรียน		รวม (N=301)	แปล ผล
	ชาย (N=118)	หญิง (N=183)	กลาง (N=28)	ใหญ่ (N=103)	ใหญ่ พิเศษ (N=170)	ภาษาศาสตร์ (N=117)	วิทยาศาสตร์ (N=184)		
การสื่อสารอย่างใส่ใจ	3.61 (0.60)	3.70 (0.70)	3.57 (0.57)	3.50 (0.50)	3.78 (0.78)	3.60 (0.60)	3.70 (0.70)	3.66 (0.59)	ปาน กลาง
การคล่องตัว	3.42 (0.57)	3.42 (0.57)	3.50 (0.58)	3.38 (0.54)	3.44 (0.59)	3.30 (0.63)	3.49 (0.51)	3.42 (0.57)	น้อย
การประสานงาน	3.63 (0.63)	3.90 (0.56)	3.77 (0.56)	3.65 (0.65)	3.88 (0.55)	3.69 (0.63)	3.86 (0.57)	3.79 (0.60)	ปาน กลาง
การกระหายเรียนรู้	3.61 (0.68)	3.64 (0.59)	3.61 (0.61)	3.54 (0.67)	3.69 (0.59)	3.56 (0.69)	3.68 (0.58)	3.63 (0.63)	ปาน กลาง
การแก้ปัญหา	3.52 (0.64)	3.52 (0.58)	3.65 (0.48)	3.40 (0.64)	3.58 (0.59)	3.44 (0.63)	3.57 (0.58)	3.52 (0.60)	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.29 ทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา (ต่อ)

ตัวแปรการวิจัย ของทักษะ	เพศ		ขนาดสถานศึกษา			สายการเรียน		รวม (N=301)	แปล ผล
	ชาย (N=118)	หญิง (N=183)	กลาง (N=28)	ใหญ่ (N=103)	ใหญ่ พิเศษ (N=170)	ภาษาศาสตร์ (N=117)	วิทยาศาสตร์ (N=184)		
การบริหารงาน	3.47 (0.59)	3.61 (0.57)	3.66 (0.56)	3.43 (0.65)	3.62 (0.53)	3.48 (0.68)	3.61 (0.51)	3.56 (0.58)	ปาน กลาง
การเป็นผู้ประกอบการ	3.59 (0.63)	3.72 (0.61)	3.85 (0.56)	3.57 (0.67)	3.70 (0.58)	3.64 (0.70)	3.69 (0.56)	3.67 (0.62)	ปาน กลาง
การคิดนวัตกรรม	3.37 (0.56)	3.32 (0.59)	3.41 (0.45)	3.28 (0.58)	3.36 (0.59)	3.33 (0.60)	3.34 (0.56)	3.34 (0.58)	น้อย
ส่วนบุคคล	3.59 (0.54)	3.67 (0.51)	3.71 (0.54)	3.52 (0.55)	3.70 (0.49)	3.59 (0.56)	3.67 (0.50)	3.64 (0.52)	ปาน กลาง
การรู้ทันเทคโนโลยี	3.69 (0.83)	3.59 (0.73)	3.56 (0.57)	3.50 (0.74)	3.72 (0.81)	3.51 (0.81)	3.70 (0.73)	3.63 (0.77)	ปาน กลาง
ประสบการณ์ในอาชีพ	3.28 (0.87)	3.37 (0.91)	3.63 (0.99)	3.47 (0.81)	3.20 (0.91)	3.42 (0.88)	3.27 (0.91)	3.33 (0.90)	น้อย

4) ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 11 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ 2) ทักษะการคล่องตัว 3) ทักษะการประสานงาน 4) ทักษะการกระหายเรียนรู้ 5) ทักษะการแก้ปัญหา 6) ทักษะการบริหารงาน 7) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ 8) ทักษะการคิดนวัตกรรม 9) ทักษะส่วนบุคคล 10) ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี และ 11) ประสบการณ์ในอาชีพ เป็นดังนี้

4.1) ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตาม เพศ ขนาดสถานศึกษา และสายการเรียน พบว่าขนาดสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนเพศหญิงมีทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจไม่แตกต่างกันกับนักเรียนเพศชาย รวมถึงนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ รายละเอียดตามตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค

ตัวแปร การวิจัย	ภูมิภาค	M(SD)	Test of Homogeneity		ANOVA		
			Levene' test	p	F	p	เทียบรายคู่
ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ	เพศ						
	ชาย	3.61(0.60)	.051	.822	1.506	.221	
	หญิง	3.70(0.70)					
	ขนาดสถานศึกษา						
	กลาง	3.57(0.57)	4.488	.012	8.036	.000	ใหญ่พิเศษ > ใหญ่
	ใหญ่	3.50(0.50)					
	ใหญ่พิเศษ	3.78(0.78)					
	สายการเรียน						
	เน้น ภาษาศาสตร์	3.60(0.60)	1.501	.221	1.896	.170	
	เน้น วิทยาศาสตร์	3.70(0.70)					

4.2) ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยทักษะการคล่องตัวของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตาม เพศ ขนาดสถานศึกษา และสายการเรียน พบว่า สายการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะการคล่องตัวสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนเพศหญิงมีทักษะการคล่องตัวไม่แตกต่างกันกับนักเรียนเพศชาย รวมถึงนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแต่ละขนาดสถานศึกษามีทักษะการคล่องตัวไม่แตกต่างกัน รายละเอียดตามตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการคล่องตัวของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา
จำแนกตามภูมิภาค

ตัวแปร การวิจัย	ภูมิภาค	M(SD)	Test of Homogeneity		ANOVA		
			Levene' test	p	F	p	เทียบรายคู่
ทักษะการ คล่องตัว	เพศ						
	ชาย	3.42(0.57)	.089	.766	.019	.892	
	หญิง	3.42(0.57)					
	ขนาด สถานศึกษา						
	กลาง	3.50(0.58)	.247	.781	.654	.521	
	ใหญ่	3.38(0.54)					
	ใหญ่พิเศษ	3.44(0.59)					
	สายการเรียน						
	เน้น ภาษาศาสตร์	3.30(0.63)	1.046	.307	8.159	.005	เน้นวิทยาศาสตร์ > เน้น ภาษาศาสตร์
	เน้น วิทยาศาสตร์	3.49(0.51)					

4.3) ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยทักษะการประสานงานของ
ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตาม เพศ ขนาดสถานศึกษา และสายการเรียน พบว่า
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนเพศหญิงมีทักษะ
การประสานงานสูงกว่านักเรียนเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ศึกษาใน
สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีทักษะการประสานงานสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะ
การประสานงานสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 รายละเอียดตามตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการประสานงานของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค

ตัวแปรการวิจัย	ภูมิภาค	M(SD)	Test of Homogeneity		ANOVA		
			Levene' test	p	F	p	เทียบรายคู่
ทักษะการประสานงาน	เพศ						
	ชาย	3.63(0.63)	1.523	.218	15.047	.000	หญิง > ชาย
	หญิง	3.90(0.56)					
	ขนาดสถานศึกษา						
	กลาง	3.77(0.56)	3.864	.022	4.878	.008	ใหญ่พิเศษ > ใหญ่
	ใหญ่	3.65(0.65)					
	ใหญ่พิเศษ	3.88(0.55)					
	สายการเรียน						
	เน้นวิทยาศาสตร์	3.69(0.63)	5.182	.024	5.351	.021	เน้นวิทยาศาสตร์ > เน้นวิทยาศาสตร์
	เน้นวิทยาศาสตร์	3.86(0.57)					

4.4) ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยทักษะการกระหายเรียนรู้ของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตาม เพศ ขนาดสถานศึกษา และสายการเรียน พบว่า ขนาดสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีทักษะการกระหายเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนเพศหญิงมีทักษะการกระหายเรียนรู้ไม่แตกต่างกันกับนักเรียนเพศชาย รวมถึงนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะการกระหายเรียนรู้ไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์ รายละเอียดตามตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการกระหายเรียนรู้ของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค

ตัวแปร การวิจัย	ภูมิภาค	M(SD)	Test of Homogeneity		ANOVA		
			Levene' test	p	F	p	เทียบรายคู่
ทักษะการ กระหาย เรียนรู้	เพศ						
	ชาย	3.61(0.68)	1.309	.253	.126	.723	
	หญิง	3.64(0.59)					
	ขนาดสถานศึกษา						
	กลาง	3.61(0.61)	1.176	.310	1.704	.184	ใหญ่พิเศษ > ใหญ่
	ใหญ่	3.54(0.67)					
	ใหญ่พิเศษ	3.69(0.59)					
	สายการเรียน						
	เน้น ภาษาศาสตร์	3.56(0.69)	3.126	.078	2.752	.098	
	เน้น วิทยาศาสตร์	3.68(0.58)					

4.5) ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยทักษะการแก้ปัญหาของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตาม เพศ ขนาดสถานศึกษา และสายการเรียน พบว่า ขนาดสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีทักษะการแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนเพศหญิงมีทักษะการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกันกับนักเรียนเพศชาย รวมถึงนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ รายละเอียดตามตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการแก้ปัญหาของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา
จำแนกตามภูมิภาค

ตัวแปร การวิจัย	ภูมิภาค	M(SD)	Test of Homogeneity		ANOVA		
			Levene' test	p	F	p	เทียบรายคู่
ทักษะการ แก้ปัญหา	เพศ						
	ชาย	3.52(0.64)	2.086	.150	.000	.989	
	หญิง	3.52(0.58)					
	ขนาดสถานศึกษา						
	กลาง	3.65(0.48)	1.494	.226	3.599	.029	ใหญ่พิเศษ > ใหญ่
	ใหญ่	3.40(0.64)					
	ใหญ่พิเศษ	3.58(0.59)					
	สายการเรียน						
	เน้นภาษาศาสตร์	3.44(0.63)	1.107	.294	3.386	.067	
เน้นวิทยาศาสตร์	3.57(0.58)						

4.6) ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยทักษะการบริหารงานของ
ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตาม เพศ ขนาดสถานศึกษา และสายการเรียน พบว่า เพศ
และขนาดสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนเพศ
หญิงมีทักษะการบริหารงานสูงกว่านักเรียนเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
นักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีทักษะการบริหารงานสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาใน
สถานศึกษาขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียน
เน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะการบริหารงานไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้น
ภาษาศาสตร์ รายละเอียดตามตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการบริหารงานของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา
จำแนกตามภูมิภาค

ตัวแปร การวิจัย	ภูมิภาค	M(SD)	Test of Homogeneity		ANOVA		
			Levene' test	p	F	p	เทียบรายคู่
ทักษะการ บริหารงาน	เพศ						
	ชาย	3.47(0.59)	.292	.589	4.108	.044	หญิง > ชาย
	หญิง	3.61(0.57)					

ตารางที่ 4.35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการบริหารงานของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา
จำแนกตามภูมิภาค (ต่อ)

ตัวแปร การวิจัย	ภูมิภาค	M(SD)	Test of Homogeneity		ANOVA		
			Levene' test	p	F	p	เทียบรายคู่
	ขนาดสถานศึกษา						
	กลาง	3.66(0.56)	4.017	.019	4.078	.018	ใหญ่พิเศษ > ใหญ่
	ใหญ่	3.43(0.65)					
	ใหญ่พิเศษ	3.62(0.53)					
	สายการเรียน						
	เน้นภาษาศาสตร์	3.48(0.68)	15.107	.000	3.511	.062	
	เน้นวิทยาศาสตร์	3.61(0.51)					

4.7) ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยทักษะการเป็นผู้ประกอบการ
ของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตาม เพศ ขนาดสถานศึกษา และสายการเรียน พบว่า
นักเรียนเพศหญิงมีทักษะการเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกันกับนักเรียนเพศชาย และนักเรียนที่
ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแต่ละขนาดสถานศึกษามีทักษะการเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกัน รวมถึง
นักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการไม่แตกต่างกันกับ
นักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ รายละเอียดตามตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการเป็นผู้ประกอบการของตัวอย่างวิจัยนักเรียน
มัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค

ตัวแปร การวิจัย	ภูมิภาค	M(SD)	Test of Homogeneity		ANOVA		
			Levene' test	p	F	p	เทียบรายคู่
ทักษะการเป็น ผู้ประกอบการ	เพศ						
	ชาย	3.59(0.63)	.167	.683	2.993	.085	
	หญิง	3.72(0.61)					
	ขนาดสถานศึกษา						
	กลาง	3.85(0.56)	2.787	.063	2.811	.062	
	ใหญ่	3.57(0.67)					
	ใหญ่พิเศษ	3.70(0.58)					

ตารางที่ 4.36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการเป็นผู้ประกอบการของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค (ต่อ)

ตัวแปร การวิจัย	ภูมิภาค	M(SD)	Test of Homogeneity		ANOVA		
			Levene' test	p	F	p	เทียบรายคู่
	สายการเรียน		9.323	.002	.463	.497	
	เน้นภาษาศาสตร์	3.64(0.70)					
	เน้นวิทยาศาสตร์	3.69(0.56)					

4.8) ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยทักษะการคิดนวัตกรรมของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตาม เพศ ขนาดสถานศึกษา และสายการเรียน พบว่านักเรียนเพศหญิงมีทักษะการคิดนวัตกรรมไม่แตกต่างกันกับนักเรียนเพศชาย และนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแต่ละขนาดสถานศึกษามีทักษะการคิดนวัตกรรมไม่แตกต่างกัน รวมถึงนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะการคิดนวัตกรรมไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ รายละเอียดตามตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการคิดนวัตกรรมของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค

ตัวแปร การวิจัย	ภูมิภาค	M(SD)	Test of Homogeneity		ANOVA			
			Levene' test	p	F	p	เทียบรายคู่	
ทักษะ การคิด นวัตกรรม	เพศ		.220	.640	.722	.396		
	ชาย	3.37(0.56)						
	หญิง	3.32(0.59)						
	ขนาดสถานศึกษา		1.709	.183	.764	.467		
	กลาง	3.41(0.45)						
	ใหญ่	3.28(0.58)						
	ใหญ่พิเศษ	3.36(0.59)						
	สายการเรียน		3.33(0.60)	.180	.671	.005	.943	
	เน้นภาษาศาสตร์	3.33(0.60)						
	เน้นวิทยาศาสตร์	3.34(0.56)						

4.9) ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตาม เพศ ขนาดสถานศึกษา และสายการเรียน พบว่า ขนาดสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษมีทักษะส่วนบุคคลสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนเพศหญิงมีทักษะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกันกับนักเรียนเพศชาย รวมถึงนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ รายละเอียดตามตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค

ตัวแปร การวิจัย	ภูมิภาค	M(SD)	Test of Homogeneity		ANOVA			
			Levene' test	p	F	p	เทียบรายคู่	
ทักษะ ส่วนบุคคล	เพศ		.101	.751	2.029	.155	ใหญ่พิเศษ > ใหญ่	
	ชาย	3.59(0.54)						
	หญิง	3.67(0.51)						
	ขนาดสถานศึกษา		1.849	.159	4.070	.018		
	กลาง	3.71(0.54)						
	ใหญ่	3.52(0.55)						
	ใหญ่พิเศษ	3.70(0.49)						
	สายการเรียน		.513	.474	1.811	.179		
	เน้นภาษาศาสตร์	3.59(0.56)						
เน้นวิทยาศาสตร์	3.67(0.50)							

4.10) ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตาม เพศ ขนาดสถานศึกษา และสายการเรียน พบว่า สายการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนเพศหญิงมีทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีไม่แตกต่างกันกับนักเรียนเพศชาย รวมถึงนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแต่ละขนาดสถานศึกษามีทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีไม่แตกต่างกัน รายละเอียดตามตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค

ตัวแปรการวิจัย	ภูมิภาค	M(SD)	Test of Homogeneity		ANOVA		
			Levene' test	p	F	p	เทียบรายคู่
ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี	เพศ						
	ชาย	3.69(0.83)	2.853	0.92	1.123	.290	
	หญิง	3.59(0.73)					
	ขนาดสถานศึกษา						
	กลาง	3.56(0.57)	1.815	.165	2.886	.057	
	ใหญ่	3.50(0.74)					
	ใหญ่พิเศษ	3.72(0.81)					
	สายการเรียน						
	เน้นภาษาศาสตร์	3.51(0.81)	1.975	.161	4.548	.034	เน้นวิทยาศาสตร์ > เน้นภาษาศาสตร์
	เน้นวิทยาศาสตร์	3.70(0.73)					

4.11) ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยประสบการณ์ในอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตาม เพศ ขนาดสถานศึกษา และสายการเรียน พบว่าขนาดสถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีประสบการณ์ในอาชีพสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนเพศหญิงมีประสบการณ์ในอาชีพไม่แตกต่างกันกับนักเรียนเพศชาย รวมถึงนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นวิทยาศาสตร์มีประสบการณ์ในอาชีพไม่แตกต่างกันกับนักเรียนที่ศึกษาอยู่สายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ รายละเอียดตามตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประสบการณ์ในอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค

ตัวแปรการวิจัย	ภูมิภาค	M(SD)	Test of Homogeneity		ANOVA		
			Levene' test	p	F	p	เทียบรายคู่
ประสบการณ์ในอาชีพ	เพศ						
	ชาย	3.28(0.87)	.223	.637	.736	.392	
	หญิง	3.37(0.91)					
	ขนาดสถานศึกษา						
	กลาง	3.63(0.99)	2.436	.089	4.611	.011	ใหญ่ > ใหญ่พิเศษ
	ใหญ่	3.47(0.81)					
	ใหญ่พิเศษ	3.20(0.91)					
	สายการเรียน						
	เน้นภาษาศาสตร์	3.42(0.88)	.596	.441	1.865	.173	
	เน้นวิทยาศาสตร์	3.27(0.91)					

2.3) ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษากับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

1) ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างระดับทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษากับระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพจำนวน 11 ทักษะ พบว่า ระดับทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง แต่ระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการประสานงาน ทักษะการบริหารงาน ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการกระหายเรียนรู้ ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี และทักษะส่วนบุคคล ระดับทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับน้อย แต่ระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการคิดนวัตกรรม ทักษะการคล่องตัวประสบการณ์ในอาชีพ อีกทั้งระดับทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง แต่ระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ ตามตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 ความสอดคล้องระดับทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา
กับระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

ทักษะการปฏิบัติ	ระดับทักษะการประกอบอาชีพของ ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษา	ระดับการสอนทักษะการประกอบ อาชีพของตัวอย่างวิจัยครู มัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ
1) การสื่อสารอย่างใส่ใจ	ปานกลาง	มาก
2) การคล่องตัว	น้อย	มากที่สุด
3) การประสานงาน	ปานกลาง	มากที่สุด
4) การกระจายเรียนรู้	ปานกลาง	มากที่สุด
5) การแก้ปัญหา	ปานกลาง	มากที่สุด
6) การบริหารงาน	ปานกลาง	มากที่สุด
7) การเป็นผู้ประกอบการ	ปานกลาง	มากที่สุด
8) การคิดนวัตกรรม	น้อย	มากที่สุด
9) ส่วนบุคคล	ปานกลาง	มากที่สุด
10) การรู้ทันเทคโนโลยี	ปานกลาง	มากที่สุด
11) ประสบการณ์ในอาชีพ	น้อย	มากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริม
ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน

**3.1) ผลการวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพในหลักสูตรการงานอาชีพปัจจุบันและ
ทักษะการประกอบอาชีพในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ**

1) จากการวิเคราะห์หลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียน พบว่า ทักษะการประกอบอาชีพ
ที่มีอยู่ในหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในปัจจุบันไม่สอดคล้องต่อทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต
ตามมุมมองของผู้ประกอบการ ตามตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42 ทักษะการประกอบอาชีพในหลักสูตรการงานอาชีพและทักษะการประกอบอาชีพใน
อนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ

ทักษะการประกอบอาชีพ	หลักสูตร การงานอาชีพ	มุมมองของ ผู้ประกอบการ	ลำดับความสำคัญตาม มุมมองผู้ประกอบการ
ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ		✓	1
ทักษะการคล่องตัว		✓	2

ตารางที่ 4.42 ทักษะการประกอบอาชีพในหลักสูตรการงานอาชีพและทักษะการประกอบอาชีพในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ (ต่อ)

ทักษะการประกอบอาชีพ	หลักสูตรการงานอาชีพ	มุมมองของผู้ประกอบการ	ลำดับความสำคัญตามมุมมองผู้ประกอบการ
ทักษะการประสานงาน	✓	✓	3
ทักษะการกระหายเรียนรู้	✓	✓	4
ทักษะการแก้ปัญหา	✓	✓	5
ทักษะการบริหารงาน	✓	✓	6
ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ		✓	7
ทักษะการคิดนวัตกรรม		✓	8
ทักษะส่วนบุคคล		✓	9
ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี		✓	10
ประสบการณ์ในอาชีพ	✓	✓	11

จากผลการวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพในหลักสูตรการงานอาชีพปัจจุบันและทักษะการประกอบอาชีพในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการจึงนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพให้หลักสูตรครอบคลุมทักษะการประกอบอาชีพ 11 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการประสานงาน ทักษะการบริหารงาน ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการกระหายเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ ทักษะการคิดนวัตกรรม ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการคล่องตัว ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี ทักษะส่วนบุคคล และประสบการณ์ในอาชีพ

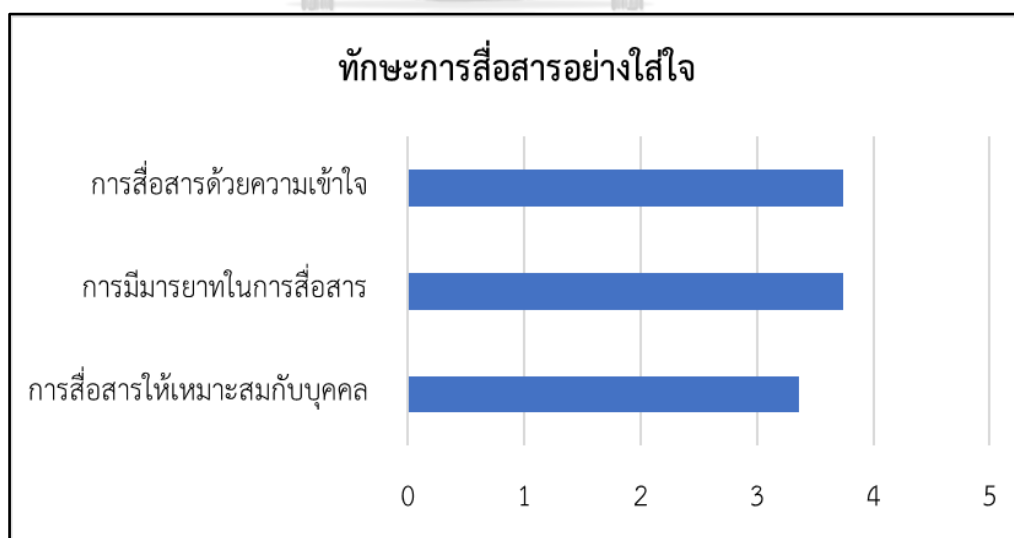
แนวทางการจัดการจัดการเรียนการสอนของครูวิชาการงานอาชีพควรเพิ่มทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ ทักษะการคล่องตัว ทักษะการคิดนวัตกรรม ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี และทักษะส่วนบุคคล เข้าไปในการจัดการเรียนการสอน อีกทั้ง ควรเน้นทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ และทักษะการคล่องตัว เนื่องจากเป็นทักษะที่ผู้ประกอบการให้ลำดับความสำคัญมาก รวมถึงเสริมทักษะการประสานงาน ทักษะการบริหารงาน ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการกระหายเรียนรู้ และประสบการณ์ในอาชีพ ให้มีความสอดคล้องกับทักษะการประกอบอาชีพในปัจจุบันและอนาคต

3.2) ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างระดับทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่าง วิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาับระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครู มัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพ

2) จากผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างระดับทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่าง
วิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาับระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษา
วิชาการงานอาชีพ จำนวน 11 ทักษะ ได้แก่) ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ 2) ทักษะการคล่องตัว
3) ทักษะการประสานงาน 4) ทักษะการกระหายเรียนรู้ 5) ทักษะการแก้ปัญหา 6) ทักษะการ
บริหารงาน 7) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ 8) ทักษะการคิดนวัตกรรม 9) ทักษะส่วนบุคคล
10) ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี และ 11) ประสบการณ์ในอาชีพ พบว่า ระดับทักษะการประกอบอาชีพ
ของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาับระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครู
มัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพไม่มีความสอดคล้องกัน จึงนำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร
วิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามลำดับ
ความสำคัญตามมุมมองผู้ประกอบการ ดังนี้

2.1) ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ

จากการวิเคราะห์ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาสามารถแบ่งได้
ดังนี้ 1) การสื่อสารอย่างใส่ใจ 2) การมีมารยาทในการสื่อสาร และ 3) การสื่อสารให้เหมาะสมกับ
บุคคล พบว่า ตัวอย่างนักเรียนมัศึกษามีทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจในส่วนของสื่อสารด้วยความ
ความเข้าใจสูงสุดและการสื่อสารให้เหมาะสมกับบุคคลน้อยที่สุด ดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา

แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ

จากผลการวิเคราะห์ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา นำไปสู่แนวทางในการปรับการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนี้ ครูวิชาการงานอาชีพควรมุ่งหวังให้นักเรียนมีความเข้าใจในการแลกเปลี่ยนข้อมูลให้เหมาะสมระหว่างบุคคลและมีมารยาทในการสื่อสารกับผู้ร่วมสนทนา ซึ่งการสอนนักเรียนให้มีการสื่อสารเหมาะสมกับบุคคล เช่น ให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติในการสื่อสารระหว่างบุคคลให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ การมีมารยาทในการสื่อสาร เช่น ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่มีการพูดคุยและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน โดยครูควรชื่นชมนักเรียนเมื่อนักเรียนสามารถสื่อสารกับผู้ร่วมสนทนาได้อย่างเหมาะสม รวมถึงสังเกตและให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนได้มีการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน นอกจากนี้ครูผู้สอนวิชาการงานอาชีพในสถานศึกษาขนาดใหญ่ควรเน้นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจแก่นักเรียน ดังตารางที่ 4.43

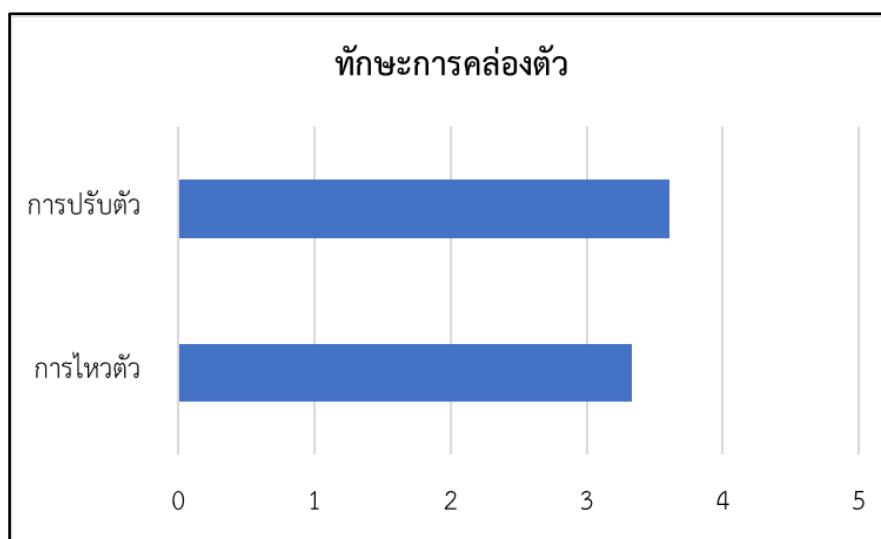
ตารางที่ 4.43 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ

การกำหนดวัตถุประสงค์	การจัดการเรียนการสอน	การวัดและประเมินผล
<ul style="list-style-type: none"> วางแผนการสอนแก่นักเรียนให้มีความสามารถในสื่อสารกับบุคคลอย่างเหมาะสม ส่งเสริมให้นักเรียนมีมารยาทในการสื่อสารไว้ในการเรียนการสอน 	<ul style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติในการสนทนากับบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนแสดงทำกิจกรรมที่มีการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน 	<ul style="list-style-type: none"> ชื่นชมและให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนในการสนทนากับบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ข้อเสนอแนะเรื่องการแสดงความคิดเห็นในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น

2.2) ทักษะการคล่องตัว

จากการวิเคราะห์ทักษะการคล่องตัวของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาสามารถแบ่งได้ดังนี้

1) การปรับตัว และ 2) การไหวตัว พบว่า ตัวอย่างนักเรียนมัศึกษามีทักษะการคล่องตัวในส่วนของการไหวตัวน้อยที่สุด ดังภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 ทักษะการคล่องตัวของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา

แนวทางการพัฒนาทักษะการคล่องตัว

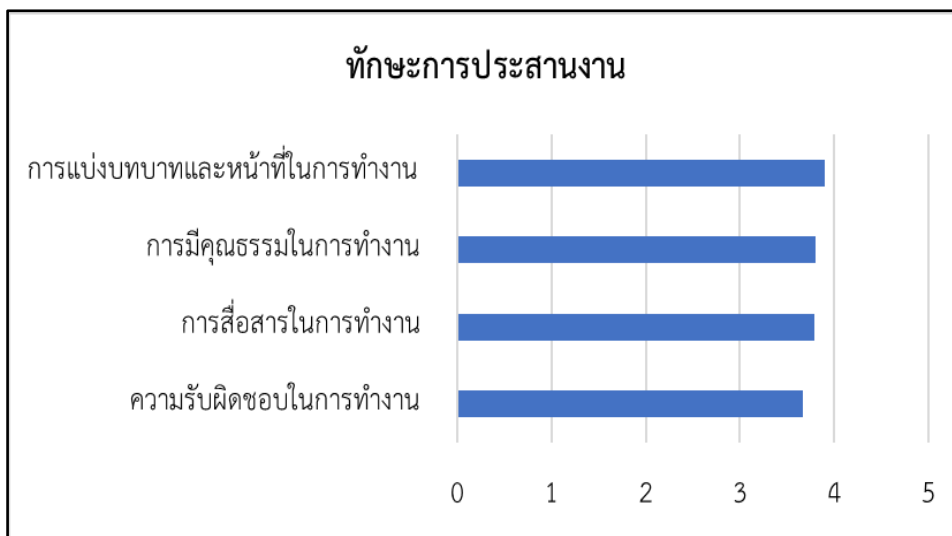
จากผลการวิเคราะห์ทักษะการคล่องตัวของตัวอย่างนักเรียนมัศึกษานำไปสู่แนวทางในการปรับการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนี้ ครูวิชาการงานอาชีพมุ่งหวังให้นักเรียนมีการไหวตัวในการทำงานด้วยการนำมากำหนดไว้ในการสอน และออกแบบการเรียนรู้กับนักเรียนให้ลดขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็นออกจากการทำงาน รวมถึงชื่นชมนักเรียนเมื่อนักเรียนมีการลดขั้นตอนในการทำงานแต่ได้งานตามที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ครูผู้สอนสายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ควรเน้นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับทักษะการคล่องตัวแก่นักเรียน ดังตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการคล่องตัว

การกำหนดวัตถุประสงค์	การจัดการเรียนการสอน	การวัดและประเมินผล
<ul style="list-style-type: none"> ออกแบบการสอนให้นักเรียนลดขั้นตอนในการทำงานแต่สร้างผลงานสำเร็จ 	<ul style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนทำภารกิจที่ครูกำหนดและครูสังเกตการกระทำของนักเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> ให้ข้อเสนอแนะและชื่นชมเมื่อนักเรียนลดขั้นตอนการทำงานและทำงานสำเร็จ

2.3) ทักษะการประสานงาน

จากการวิเคราะห์ทักษะการประสานงานของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาสามารถแบ่งได้ดังนี้ 1) การแบ่งบทบาทและหน้าที่ในการทำงาน 2) การมีคุณธรรมในการทำงาน 3) การสื่อสารในการทำงาน และ 4) ความรับผิดชอบในการทำงาน พบว่า ตัวอย่างนักเรียนมัศึกษามีทักษะการประสานงานในส่วนของ การแบ่งบทบาทและหน้าที่ในการทำงานสูงสุดและมีความรับผิดชอบในการทำงานน้อยที่สุด ดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 ทักษะการประสานงานของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา

แนวทางการพัฒนาทักษะการประสานงาน

จากผลการวิเคราะห์ทักษะการประสานงานของตัวอย่างนักเรียนมัศึกษานำไปสู่แนวทางในการปรับการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนี้ ครูวิชาการงานอาชีพควรวางแผนการสอนด้วยการนำประเด็นความรับผิดชอบในการทำงาน การสื่อสารในการทำงาน และคุณธรรมในการทำงาน มากำหนดไว้ในการจัดการเรียนการสอน และออกแบบการเรียนการสอนให้นักเรียนได้มีความรับผิดชอบ การสื่อสาร และมีคุณธรรมในการทำงาน เช่น มอบหมายภาระงานให้นักเรียนปฏิบัติ กำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้พูดคุยแสดงความคิดเห็น และสอดแทรกเรื่องจริงใจและน้ำใจช่วยเหลือกันเมื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่น รวมถึงมีเสริมแรงแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนปฏิบัติชิ้นงานสำเร็จ สังเกตและให้ข้อเสนอแนะเวลานักเรียนมีการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และชื่นชมนักเรียนเมื่อนักเรียนมีความจริงใจต่อกันและน้ำใจช่วยเหลือกันเมื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่น

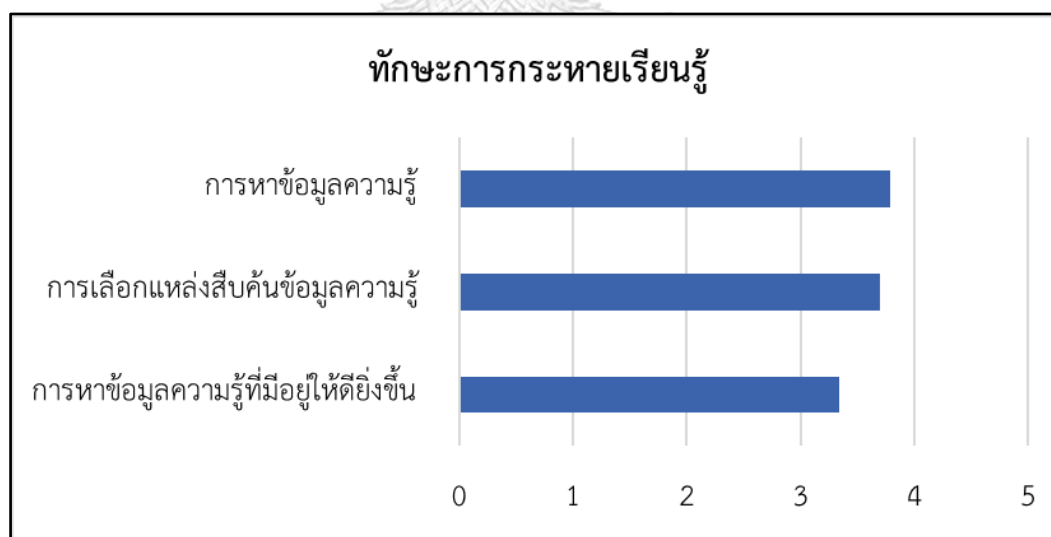
อีกทั้ง ครูผู้สอนวิชาการงานอาชีพในสถานศึกษาขนาดใหญ่ควรเน้นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับทักษะประสานงานแก่นักเรียน และครูผู้สอนสายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ควรเน้นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับทักษะประสานงานแก่นักเรียนเช่นกัน ดังตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการประสานงาน

การกำหนดวัตถุประสงค์	การจัดการเรียนการสอน	การวัดและประเมินผล
<ul style="list-style-type: none"> ออกแบบการสอนให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน วางแผนการสอนให้นักเรียนมีการสื่อสารระหว่างกัน ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น 	<ul style="list-style-type: none"> มอบหมายภาระงานให้นักเรียนปฏิบัติเป็นกลุ่ม สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนพูดคุยแสดงความคิดเห็น พูดถึงความจริงใจและการมีน้ำใจกับเพื่อนในการทำงาน 	<ul style="list-style-type: none"> เสริมแรงเมื่อนักเรียนทำชิ้นงานของกลุ่มสำเร็จ สังเกตและให้ข้อเสนอแนะเมื่อนักเรียนมีการแสดงความคิดเห็น ชื่นชมเมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นและมีน้ำใจและมีน้ำใจในการทำงาน

2.4) ทักษะการกระหายเรียนรู้

จากการวิเคราะห์ทักษะการกระหายเรียนรู้ของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาสามารถแบ่งได้ดังนี้ 1) การหาข้อมูลความรู้ 2) การเลือกแหล่งสืบค้นข้อมูลความรู้ 3) การหาข้อมูลความรู้ที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้น พบว่า ตัวอย่างนักเรียนมัศึกษามีทักษะการกระหายเรียนรู้ในส่วนของ การหาข้อมูลความรู้สูงสุดและการหาข้อมูลความรู้ที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้นน้อยที่สุด ดังภาพที่ 4.4

ภาพที่ 4.4 ทักษะการกระหายเรียนรู้ของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา

แนวทางการพัฒนาทักษะการกระหายเรียนรู้

จากผลการวิเคราะห์ทักษะการกระหายเรียนรู้ของตัวอย่างนักเรียนมัศึกษานำไปสู่แนวทางในการปรับการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนี้ ครูวิชาการงานอาชีพควรคาดหวังให้

นักเรียนหาข้อมูลความรู้ที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้น และรู้จักเลือกแหล่งสืบค้นข้อมูลความรู้ ซึ่งการสอนนักเรียนมีการหาข้อมูลความรู้ที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้น เช่น ครูอาจจะถามคำถามนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนมีความรู้เดิมอยู่ว่าเป็นอย่างไรและถามนักเรียนต่อไปอีกว่าในสิ่งที่นักเรียนรู้ยังเป็นแบบเดิมอยู่หรือไม่แล้วมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร การเลือกแหล่งสืบค้นข้อมูลความรู้ ครูอาจกำหนดหัวข้อให้นักเรียนไปสืบค้นข้อมูลและครูกับนักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ว่าแหล่งสืบค้นนั้นเหมาะสมหรือไม่อย่างไร รวมถึงครูควรมีให้ข้อเสนอแนะเมื่อนักเรียนไปหาความรู้เดิมที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้น และเสริมแรงเมื่อนักเรียนเลือกแหล่งสืบค้นข้อมูลที่มีความเหมาะสม นอกจากนี้ครูผู้สอนวิชาการงานอาชีพในสถานศึกษาขนาดใหญ่ควรเน้นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับทักษะการกระหายเรียนรู้แก่นักเรียน ดังตารางที่ 4.46

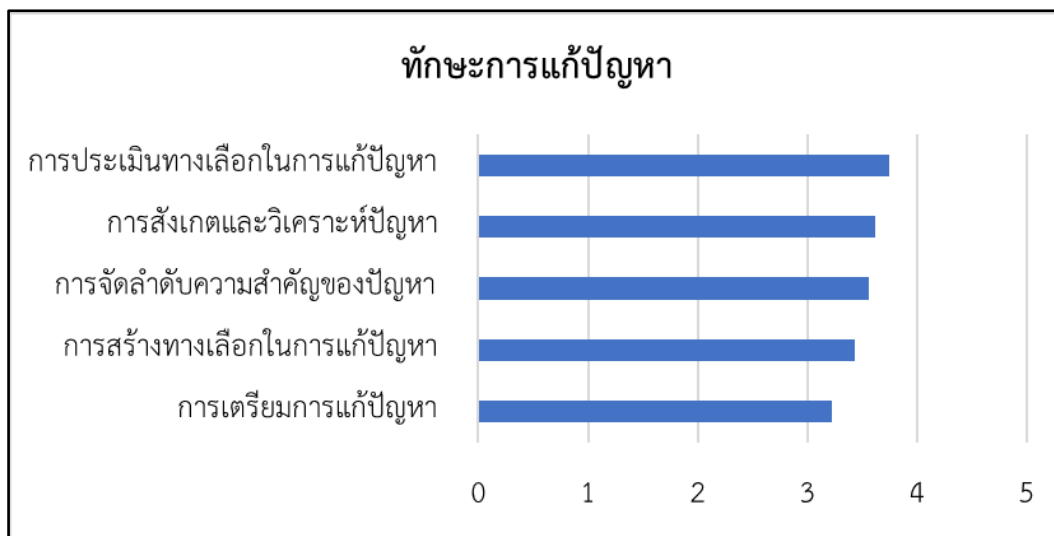
ตารางที่ 4.46 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการกระหายเรียนรู้

การกำหนดวัตถุประสงค์	การจัดการเรียนการสอน	การวัดและประเมินผล
<ul style="list-style-type: none"> กำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้หาข้อมูลความรู้ที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้น ออกแบบการสอนให้นักเรียนได้ไปสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ 	<ul style="list-style-type: none"> กำหนดหัวข้อเรื่องที่นักเรียนมีความรู้อยู่เดิมและให้นักเรียนไปสืบค้นเพิ่มเติมว่าเรื่องนั้นยังเป็นเหมือนเดิมอยู่หรือไม่อย่างไร มอบหมายภาระงานให้นักเรียนไปสืบค้นข้อมูลแล้ววิเคราะห์แหล่งสืบค้นว่ามีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร 	<ul style="list-style-type: none"> ครูให้ข้อเสนอแนะเมื่อนักเรียนไปหาความรู้เดิมที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้น ครูเสริมแรงเมื่อนักเรียนเลือกแหล่งสืบค้นข้อมูลที่มีความเหมาะสม

2.5) ทักษะการแก้ปัญหา

จากการวิเคราะห์ทักษะการแก้ปัญหาของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาสามารถแบ่งได้ดังนี้

1) การประเมินทางเลือกในการแก้ปัญหา 2) การสังเกตและวิเคราะห์ปัญหา 3) การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา 4) การสร้างทางเลือกในการแก้ปัญหา และ 5) การเตรียมการแก้ปัญหา พบว่าตัวอย่างนักเรียนมัศึกษามีทักษะการแก้ปัญหาในส่วนของ การประเมินทางเลือกในการแก้ปัญหาสูงสุดและมีการเตรียมการแก้ปัญหาน้อยที่สุด ดังภาพที่ 4.5

ภาพที่ 4.5 ทักษะการแก้ปัญหาของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา

แนวทางการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา

จากผลการวิเคราะห์ทักษะการแก้ปัญหาของตัวอย่างนักเรียนมัศึกษานำไปสู่แนวทางในการปรับการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนี้ ครูวิชาการงานอาชีพควรกำหนดประสงค์ให้นักเรียนมีความสามารถในการเตรียมการแก้ปัญหา สร้างทางเลือกในการแก้ปัญหา และจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ซึ่งการออกแบบการเรียนการสอนให้นักเรียนมีการเตรียมการแก้ปัญหา เช่น มอบหมายงานให้นักเรียนปฏิบัติและให้นักเรียนคาดการณ์ว่าจะประสบปัญหาอะไรในการทำงานนี้แล้วจะเตรียมการรับมือกับปัญหานี้อย่างไร การสร้างทางเลือกในการแก้ปัญหา เช่น กำหนดสถานการณ์ปัญหาขึ้นมาแล้วให้นักเรียนวิเคราะห์ว่าสถานการณ์นี้จะมีวิธีการแก้ไขอย่างไรได้บ้าง แล้วให้นักเรียนตัดสินใจว่าจะเลือกวิธีการใดในการแก้ปัญหาเพราะอะไร การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เช่น ให้นักเรียนวิเคราะห์ว่างานที่ตนเองทำอยู่พบปัญหาอะไร แล้วเลือกที่จะแก้ปัญหานั้นก่อนหลังเพราะอะไร อีกทั้งครู ให้ข้อเสนอแนะการวิเคราะห์ปัญหาและการรับมือกับปัญหาในอนาคตของนักเรียน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกทางแก้ปัญหามาตรฐานของนักเรียน รวมถึงชื่นชมนักเรียนในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้ นอกจากนี้ครูผู้สอนวิชาการงานอาชีพในสถานศึกษาขนาดใหญ่ควรเน้นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับทักษะการแก้ปัญหามาตรฐานนักเรียน ดังตารางที่ 4.47

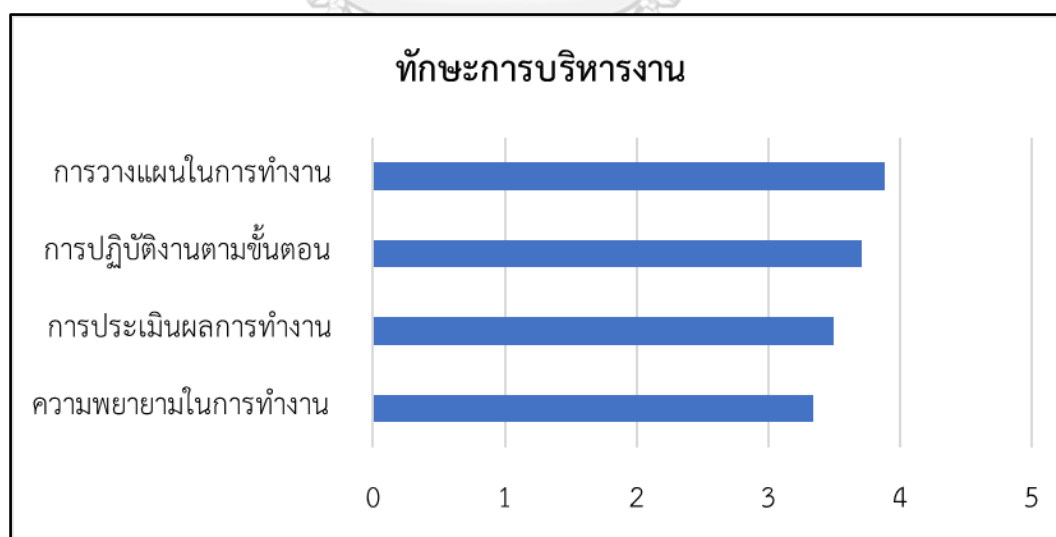
ตารางที่ 4.47 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการแก้ปัญหา

การกำหนดวัตถุประสงค์	การจัดการเรียนการสอน	การวัดและประเมินผล
<ul style="list-style-type: none"> วางแผนการสอนให้นักเรียนคาดคะเนปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับตนเองในอนาคต กำหนดสถานการณ์ที่เป็นปัญหาแล้วให้นักเรียนวิเคราะห์ว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร ออกแบบการสอนให้นักเรียนจัดลำดับความสำคัญของปัญหา 	<ul style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่ตนเองอาจประสบในอนาคตและระบุว่า จะรับมือกับปัญหานั้นอย่างไร ให้นักเรียนสร้างวิธีการที่หลากหลายในการแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่ครูกำหนด ให้นักเรียนวิเคราะห์ว่าปัญหาที่ตนเองประสบอยู่ควรแก้ไข ปัญหาใดก่อนหลัง 	<ul style="list-style-type: none"> ให้ข้อเสนอแนะในเรื่องการรับมือกับปัญหาในอนาคตของนักเรียน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกทางแก้ปัญหานักเรียน ชื่นชมนักเรียนในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้

5.6) ทักษะการบริหารงาน

จากการวิเคราะห์ทักษะการบริหารงานของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาสามารถแบ่งได้ดังนี้

1) การวางแผนในการทำงาน 2) การปฏิบัติงานตามขั้นตอน 3) การประเมินผลการทำงาน และ 4) ความพยายามในการทำงาน พบว่า ตัวอย่างนักเรียนมัศึกษามีทักษะการบริหารงานในส่วนของ การวางแผนในการทำงานสูงสุดและมีความความพยายามในการทำงานน้อยที่สุด ดังภาพที่ 4.6

ภาพที่ 4.6 ทักษะการบริหารงานของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา

แนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารงาน

จากผลการวิเคราะห์ทักษะการบริหารของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา นำไปสู่แนวทางในการปรับการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนี้ ครูวิชาการงานอาชีพควรมุ่งหวังให้นักเรียนมีความพยายามในการทำงาน ประเมินผลการทำงานของตนเอง และปฏิบัติตามขั้นตอนของการทำงาน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความพยายามในการทำงาน เช่น กำหนดภาระงานที่มีการระดับความง่ายไปยากหรือท้าทายความสามารถของนักเรียน การประเมินผลการทำงาน เช่น ครูมอบหมายงานแก่นักเรียนแล้วให้นักเรียนวิเคราะห์ว่าผลงานของตนเองเป็นอย่างไรพร้อมให้คะแนนผลงานตนเอง รวมถึงการปฏิบัติตามขั้นตอน เช่น ครูมอบหมายภาระงานให้นักเรียนแล้วให้นักเรียนวิเคราะห์ว่าภาระงานนี้ต้องมีการปฏิบัติกรอย่างไรและลำดับการปฏิบัติกรอะไรก่อนหลังแล้วให้นักเรียนตรวจสอบว่าตนเองมีการปฏิบัติตามขั้นตอนนั้นหรือไม่ อีกทั้งมีเสริมแรงแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนทำเสร็จในแต่ละระดับความยากง่ายและท้าทายให้นักเรียนทำในสิ่งที่ยากขึ้น สังเกตและให้ข้อเสนอแนะเวลานักเรียนประเมินผลการทำงานของตนเอง และชื่นชมนักเรียนเมื่อนักเรียนเมื่อปฏิบัติตามขั้นตอน นอกจากนี้ครูผู้สอนวิชาการงานอาชีพในสถานศึกษาขนาดใหญ่ควรเน้นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับทักษะการบริหารงานแก่นักเรียน ดังตารางที่ 4.48

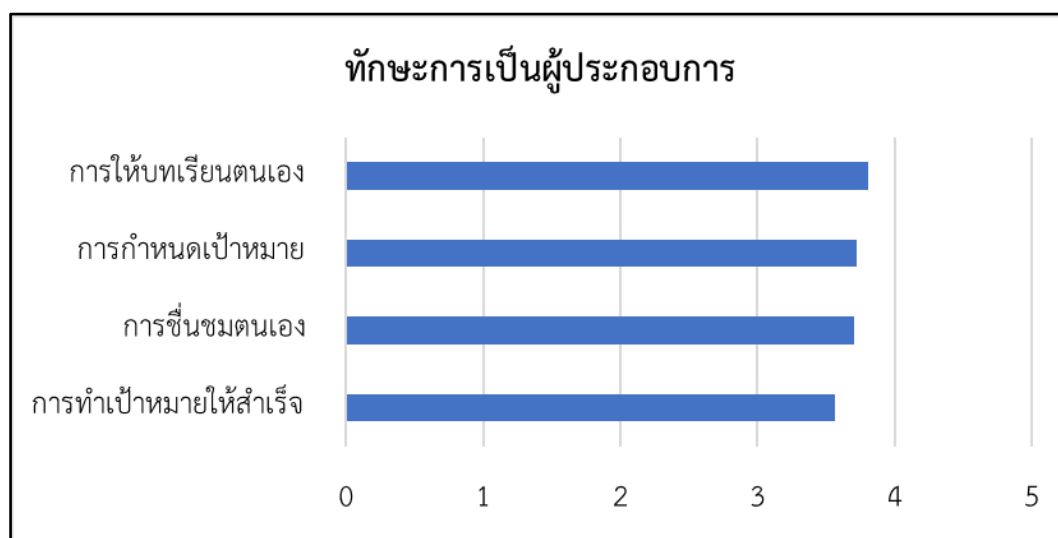
ตารางที่ 4.48 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการบริหารงาน

การกำหนดวัตถุประสงค์	การจัดการเรียนการสอน	การวัดและประเมินผล
<ul style="list-style-type: none"> กำหนดภาระงานให้นักเรียนแสดงความพยายามในการทำงาน ออกแบบภาระงานให้นักเรียนได้ปฏิบัติและประเมินผลงานตนเอง สร้างภาระงานให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงาน 	<ul style="list-style-type: none"> มอบหมายงานแก่นักเรียนที่มีความท้าทายหรือไต่ระดับความยากง่าย มอบหมายงานแก่นักเรียนแล้วให้วิเคราะห์ว่าผลงานตนเองเป็นอย่างไร มอบหมายงานให้นักเรียนแล้วให้วิเคราะห์ว่าได้ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานอย่างไร 	<ul style="list-style-type: none"> เสริมแรงนักเรียนเมื่อทำภาระงานสำเร็จและท้าทายให้นักเรียนทำในระดับที่ยากขึ้น ให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนเกี่ยวกับการประเมินผลงานตนเองของนักเรียน ชื่นชมนักเรียนเมื่อนักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอน

2.7) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

จากการวิเคราะห์ทักษะการเป็นผู้ประกอบการของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาสามารถแบ่งได้ดังนี้ 1) การให้บทเรียนตนเอง 2) การกำหนดเป้าหมาย 3) การชื่นชมตนเอง และ 4) การทำตาม

เป้าหมายให้สำเร็จพบว่า ตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษามีทักษะการเป็นผู้ประกอบการในส่วนของ การให้บทเรียนตนเองสูงที่สุดและการทำเป้าหมายให้สำเร็จน้อยที่สุด ดังภาพที่ 4.7

ภาพที่ 4.7 ทักษะการเป็นผู้ประกอบการของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา

แนวทางการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

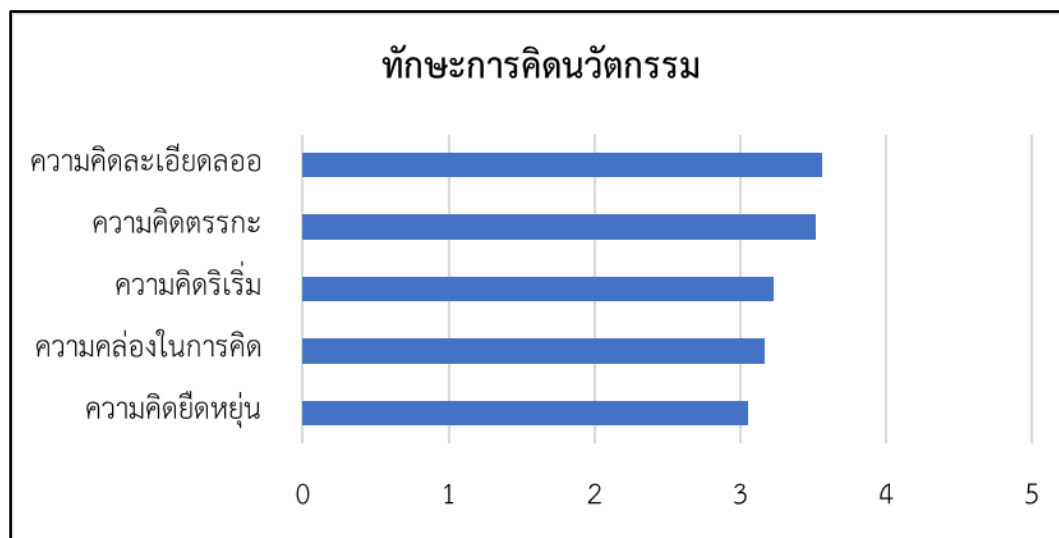
จากผลการวิเคราะห์ทักษะการเป็นผู้ประกอบการของตัวอย่างนักเรียนมัศึกษานำไปสู่แนวทางในการปรับการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนี้ ครูวิชาการงานอาชีพควรคาดหวังให้นักเรียนมีความสามารถในการทำเป้าหมายให้สำเร็จและมีการชื่นชมตนเองเมื่อทำเป้าหมายสำเร็จด้วยการนำประเด็นนี้มากำหนดไว้ในการจัดการเรียนการสอน และจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้กำหนดเป้าหมายของตนเองและคิดหาวิธีการไปสู่เป้าหมายของตนเองให้ได้และเมื่อไปถึงเป้าหมายก็ให้นักเรียนชื่นชมตน รวมถึงชื่นชมเมื่อนักเรียนทำเป้าหมายที่นักเรียนกำหนดไว้สำเร็จ ดังตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.49 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

การกำหนดวัตถุประสงค์	การจัดการเรียนการสอน	การวัดและประเมินผล
<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมนักเรียนตั้งเป้าหมายและทำเป้าหมายให้สำเร็จไว้ในการจัดการเรียนการสอน 	<ul style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายของตนเองและคิดหาวิธีการไปสู่เป้าหมายนั้น เปิดโอกาสให้นักเรียนกล่าวถึงความสำเร็จของตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> ให้ข้อเสนอแนะและชื่นชมกับนักเรียนเมื่อนักเรียนทำตามเป้าหมายสำเร็จ

2.8) ทักษะการคิดนวัตกรรม

จากการวิเคราะห์ทักษะการคิดนวัตกรรมของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาสามารถแบ่งได้ ดังนี้ 1) ความคิดละเอียดลออ 2) ความคิดตรรกะ 3) ความคิดริเริ่ม 4) ความคล่องในการคิด และ 5) ความคิดยืดหยุ่น พบว่า ตัวอย่างนักเรียนมัศึกษามีทักษะการคิดนวัตกรรมในส่วนของความคิดละเอียดลออสูงที่สุดและมีความคิดยืดหยุ่นน้อยที่สุด ดังภาพที่ 4.8

ภาพที่ 4.8 ทักษะการคิดนวัตกรรมของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา

แนวทางการพัฒนาทักษะการคิดนวัตกรรม

จากผลการวิเคราะห์ทักษะการคิดนวัตกรรมของตัวอย่างนักเรียนมัศึกษานำไปสู่แนวทางในการปรับการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนี้ ครูกำหนดจุดประสงค์ให้นักเรียนสามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดยืดหยุ่น ความคล่องในการคิด และความคิดริเริ่ม ในการจัดการเรียนการสอน และออกแบบการสอนให้นักเรียนมีความคิดยืดหยุ่น เช่น กำหนดสถานการณ์ที่เป็นปัญหาแก่นักเรียน และให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นการคิดหาคำตอบได้หลายทิศทางและหลายแง่มุม ความคล่องในการคิด เช่น ให้สถานการณ์ตัวอย่างแก่นักเรียนและให้นักเรียนคิดว่ามีอะไรที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์นี้บ้างอย่างรวดเร็ว และความคิดริเริ่ม เช่น ให้นักเรียนสร้างวิธีการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันที่ไม่เหมือนใคร รวมถึงแสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะ และชื่นชม เมื่อนักเรียนสามารถคิดยืดหยุ่นคล่องในการคิด และคิดริเริ่มได้ ดังตารางที่ 4.50

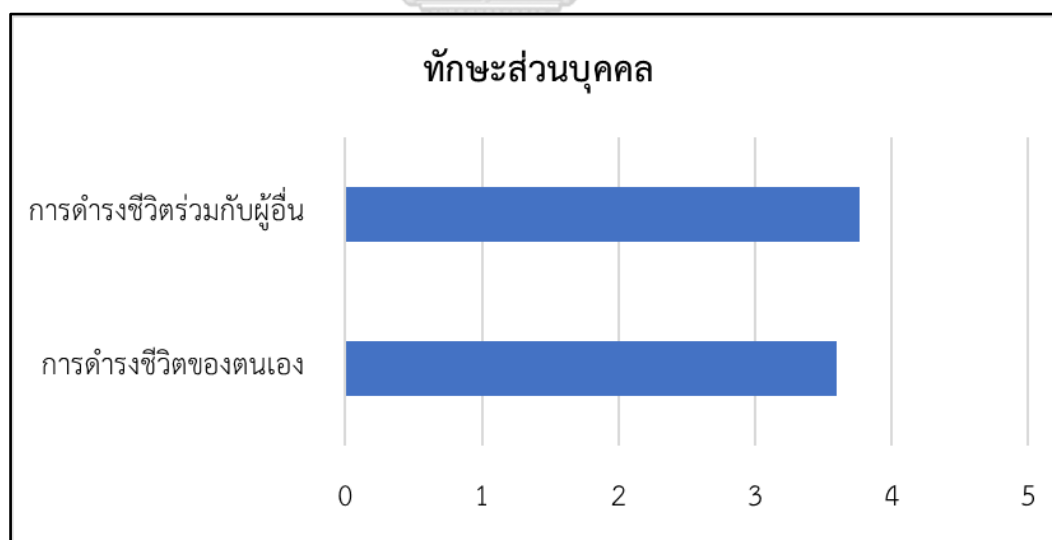
ตารางที่ 4.50 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการคิดนวัตกรรม

การกำหนดวัตถุประสงค์	การจัดการเรียนการสอน	การวัดและประเมินผล
<ul style="list-style-type: none"> กำหนดเรื่องความคิดยืดหยุ่นไว้ในการจัดการเรียนการสอน วางแผนการสอนให้นักเรียนมีความคล่องในการคิด ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มในการจัดการเรียนรู้ 	<ul style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยคำตอบหลายแง่มุม ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างรวดเร็ว ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่แตกต่างจากผู้อื่น 	<ul style="list-style-type: none"> ให้ข้อคิดเห็นเมื่อนักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยคำตอบหลายแง่มุม ชื่นชมเมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งรวดเร็ว ให้ข้อเสนอแนะเมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ไม่เหมือนใคร

2.9) ทักษะส่วนบุคคล

จากการวิเคราะห์ทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาสามารถแบ่งได้ดังนี้

1) การดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น และ 2) การดำรงชีวิตของตนเอง พบว่า ตัวอย่างนักเรียนมัศึกษามีทักษะส่วนบุคคลในส่วนของการดำรงชีวิตของตนเองน้อยที่สุด ดังภาพที่ 4.9

ภาพที่ 4.9 ทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา

แนวทางการพัฒนาทักษะส่วนบุคคล

จากผลการวิเคราะห์ทักษะส่วนบุคคลของตัวอย่างนักเรียนมัศึกษานำไปสู่แนวทางในการปรับการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนี้ ครูวิชาการงานอาชีพควรถูกกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของตนเอง และออกแบบการเรียนการสอนให้นักเรียนได้แสดงความ

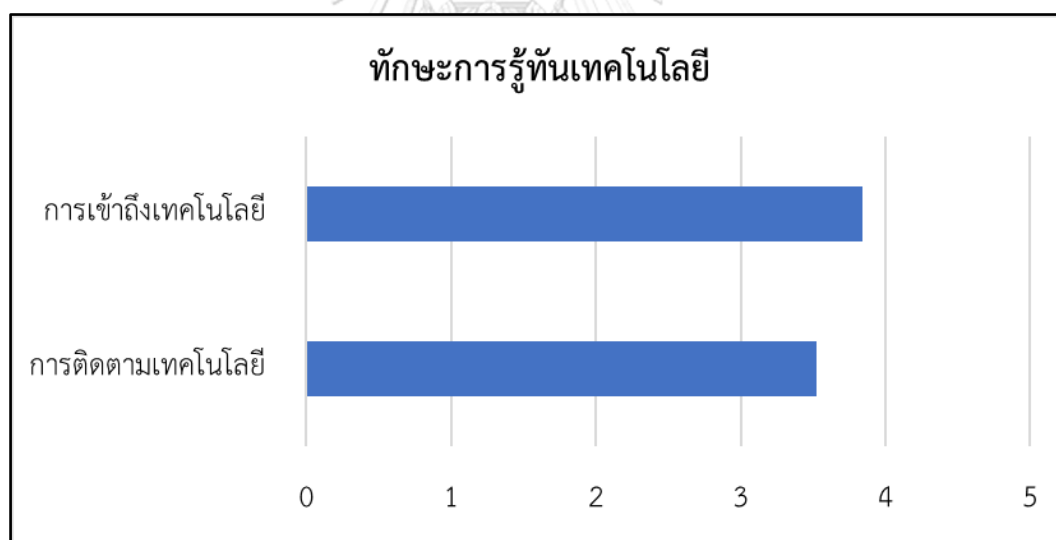
คิดเห็นว่าตนเองจะมีความสุข ตนเองควรปฏิบัติตนอย่างไร รวมถึงชื่นชมและเสริมแรงนักเรียน เมื่อนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของตนเอง นอกจากนี้ครูผู้สอนวิชาการงาน อาชีพในสถานศึกษาขนาดใหญ่ควรเน้นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับทักษะส่วนบุคคลแก่นักเรียน ดังตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะส่วนบุคคล

การกำหนดวัตถุประสงค์	การจัดการเรียนการสอน	การวัดและประเมินผล
<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นว่าถ้าตนจะมีความสุขนั้น ตนควรปฏิบัติตนอย่างไร 	<ul style="list-style-type: none"> ชื่นชมและเสริมแรง เมื่อนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นการดำรงชีวิตของตนเอง

2.10) ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี

จากการวิเคราะห์ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาสามารถแบ่งได้ดังนี้ 1) การเข้าถึงเทคโนโลยี และ 2) การติดตามเทคโนโลยี พบว่า ตัวอย่างนักเรียนมัศึกษามีทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีในส่วนของ การติดตามเทคโนโลยีน้อยที่สุด ดังภาพที่ 4.10

ภาพที่ 4.10 ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา

แนวทางการพัฒนาทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี

จากผลการวิเคราะห์ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีของตัวอย่างนักเรียนมัศึกษานำไปสู่แนวทางในการปรับการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนี้ ครูวิชาการงานอาชีพควรมุ่งหวังให้นักเรียนมีการติดตามเทคโนโลยีด้วยการนำประเด็นนี้มากำหนดไว้ในการจัดการเรียนการสอน และจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ติดตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เช่น การทำรายงานเกี่ยวกับ

เทคโนโลยีที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน รวมถึงให้ความเห็นแก่นักเรียนเรื่องรายงานการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ครูผู้สอนสายการเรียนเน้นภาษาศาสตร์ควรเน้นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีแก่นักเรียน ดังตารางที่ 4.52

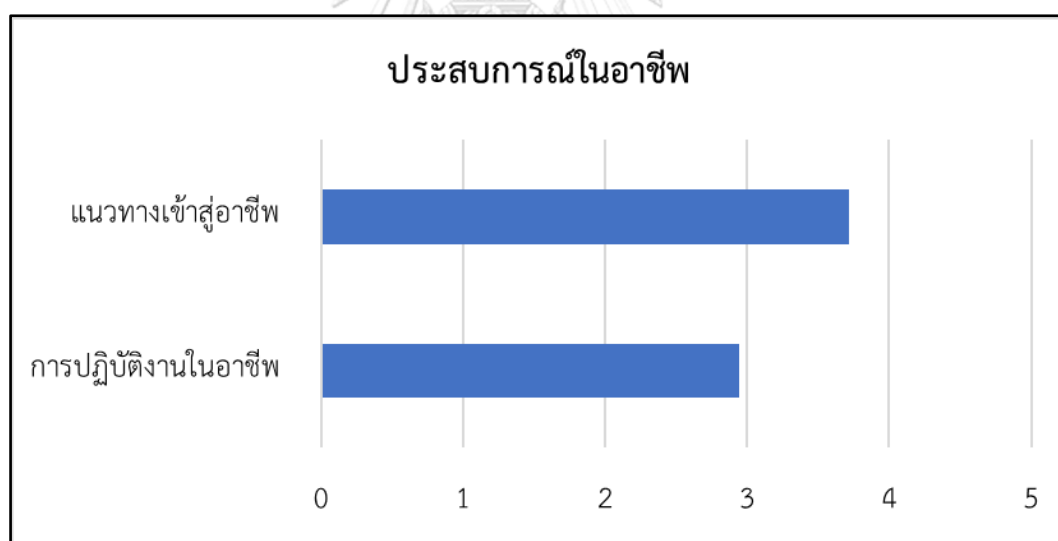
ตารางที่ 4.52 แนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี

การกำหนดวัตถุประสงค์	การจัดการเรียนการสอน	การวัดและประเมินผล
<ul style="list-style-type: none"> สร้างกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน 	<ul style="list-style-type: none"> ให้นักเรียนทำรายงานหรือเตรียมกิจกรรมเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน 	<ul style="list-style-type: none"> ให้ข้อเสนอแนะหรือถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

2.11) ประสบการณ์ในอาชีพ

จากการวิเคราะห์ประสบการณ์ในอาชีพของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษาสามารถแบ่งได้ดังนี้

1) แนวทางเข้าสู่อาชีพ และ 2) การปฏิบัติงานในอาชีพ พบว่า ตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา มีประสบการณ์ในอาชีพในส่วนของ การปฏิบัติงานในอาชีพน้อยที่สุด ดังภาพที่ 4.11

ภาพที่ 4.11 ประสบการณ์ในอาชีพของตัวอย่างนักเรียนมัธยมศึกษา

แนวทางการพัฒนาประสบการณ์ในอาชีพ

จากผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ในอาชีพของตัวอย่างนักเรียนมัศึกษานำไปสู่แนวทางในการปรับการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนี้ ครูวิชาการงานอาชีพควรคาดหวังให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ และจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนให้ได้ลงมือฝึกปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับการจำลองอาชีพ รวมถึงชี้แนะแก่นักเรียนในเรื่องของการปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ

นอกจากนี้ครูผู้สอนวิชาการงานอาชีพในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษควรเน้นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับประสบการณ์ในอาชีพแก่นักเรียน ดังตารางที่ 4.53

ตารางที่ 4.53 แนวทางการจัดการเรียนการสอนประสบการณ์ในอาชีพ

การกำหนดวัตถุประสงค์	การจัดการเรียนการสอน	การวัดและประเมินผล
<ul style="list-style-type: none"> • สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ 	<ul style="list-style-type: none"> • จัดการเรียนรู้แก่นักเรียนให้ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับอาชีพด้วยการจำลองอาชีพ 	<ul style="list-style-type: none"> • ชี้แนะนักเรียนเรื่องของการปฏิบัติกิจกรรมในการจำลองอาชีพ

3.3) ผลการประเมินแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน

จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างระดับทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษากับระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพจึงนำไปสู่การสร้างแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพ แล้วนำแนวทางที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทักษะการประกอบอาชีพมากที่สุดประเมิน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้การประเมินเป็นดังนี้

1) ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ

เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจแล้วผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือเห็นด้วย พร้อมเสนอแนวทางเพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ ตามตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ

ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	ผู้ประเมินคนที่ 3
เห็นด้วย และครูเป็นผู้เล่นบทบาทสมมติโดยการสร้างสถานการณ์ในห้องเรียนแบบที่ผู้เรียนไม่คาดคิด แล้วจึงเฉลยในตอนท้าย เพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ตรง ของการเป็นผู้รับสาร ที่ผู้ส่งสารขาดความใส่ใจ	เห็นด้วยและครูควรจัดให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อชิ้นงานของเพื่อนนักเรียนด้วยตนเอง	เห็นด้วย

2) ทักษะการคล่องตัว

เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการคล่องตัวแล้ว ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือเห็นด้วย พร้อมเสนอแนวทางเพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการคล่องตัว ตามตารางที่ 4.55

ตารางที่ 4.55 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการคล่องตัว

ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	ผู้ประเมินคนที่ 3
เห็นด้วย และหลังจากปฏิบัติภารกิจเสร็จ ให้แต่ละกลุ่มมาร่วมนอกปัญหาและแนวทางการแก้ไขในแบบของตน เพื่อให้เป็นกรณีศึกษากับเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ	เห็นด้วยและควรส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะและความเชี่ยวชาญในงานที่นักเรียนสนใจ เพื่อนักเรียนจะได้ตอบสนองได้ทันต่อการปรับเปลี่ยนที่เกิดขึ้นตลอดเวลา	เห็นด้วยและอาจให้ทำภารกิจนั้น อาจทำหลายครั้ง เมื่อเกิดการทำซ้ำ นักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีการที่ดีขึ้นเร็วขึ้น

3) ทักษะการประสานงาน

เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการประสานงานแล้ว ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือเห็นด้วย พร้อมเสนอแนวทางเพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการประสานงาน ตามตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการประสานงาน

ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	ผู้ประเมินคนที่ 3
เห็นด้วยและควรให้ครูวิชาการงานอาชีพจัดการเรียนการสอนหรือภาระงานที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม	เห็นด้วยและควรให้ครูวิชาการงานอาชีพจัดให้นักเรียนมีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือมอบหมายงานให้เรียนรู้การติดต่อกับหน่วยงานภายในและภายนอกโรงเรียน	เห็นด้วยและควรให้ครูวิชาการงานอาชีพกำหนดเงื่อนไข กำหนดการส่งและคำสั่งต่าง ๆ ให้ชัดเจน และเมื่อเป็นการแสดงความคิดเห็น ครูต้องระวังว่าความเห็นของนักเรียนไม่มีผิดหรือถูก และไม่ควรถัดเยียดความเห็นของครูให้กับนักเรียน

4) ทักษะการกระหายเรียนรู้

เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการกระหายเรียนรู้แล้ว ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือเห็นด้วย พร้อมเสนอแนวทางเพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการกระหายเรียนรู้ ตามตารางที่ 4.57

ตารางที่ 4.57 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการกระหายเรียนรู้

ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	ผู้ประเมินคนที่ 3
เห็นด้วยและควรให้นักเรียนกำหนดหัวข้อที่ตนสนใจและเลือกที่จะศึกษาในหัวข้อที่ตนเองอยากศึกษาจริง ๆ ซึ่งวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนมีความกระหายในการเรียนรู้	เห็นด้วยและควรส่งเสริมให้นักเรียนค้นหาความรู้จากหลากหลายสื่อและนำมาเปรียบเทียบ และวิเคราะห์เพื่อสรุปความรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด นอกจากนี้ครูควรนำเรื่องที่อยู่ในชีวิตประจำวันหรือสิ่งที่นักเรียนสนใจอยู่แล้วมาประยุกต์ให้เข้ากับบทเรียน	เห็นด้วยและต้องระวังนักเรียนอาจนำข้อมูลมาจาก Wikipedia , blocked , reddit หรือแหล่งอื่นที่อาจแสดงความเห็นมากไป ในขณะเดียวกันหากแหล่งข้อมูลนั้นเป็นหนังสือ งานวิจัย ต้องระวังว่าเป็นปัจจุบันหรือไม่ ครูต้องรอบรู้

5) ทักษะการแก้ปัญหา

เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการแก้ปัญหาแล้วผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือเห็นด้วย พร้อมเสนอแนวทางเพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาตามตารางที่ 4.58

ตารางที่ 4.58 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการแก้ปัญหา

ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	ผู้ประเมินคนที่ 3
เห็นด้วยและควรเน้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยเหตุ และ ผล ประกอบการตัดสินใจในทางเลือกนั้น ๆ และควรมีการอภิปรายร่วมกันภายในห้องเรียน ให้ผู้เรียนแต่ละคนได้เสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่หลากหลาย วิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาในแง่มุมที่แตกต่างกัน โดยการเรียนรู้จากเพื่อน ๆ	เห็นด้วยและควรให้นักเรียนสรุปผลจากการเรียนหรือการทำงานในแต่ละครั้ง ว่านักเรียนพบเจออุปสรรคใดบ้างในการทำงานและมีวิธีการแก้ปัญหาหรือวิธีการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นซ้ำในครั้งหน้าอย่างไร	เห็นด้วยและอาจให้ทำเป็นกิจกรรมกลุ่มช่วยกันระดมความคิด จากนั้นนักเรียนนำเสนอวิธีการแก้ปัญหา และให้กลุ่มอื่น ๆ ร่วมกันแสดงความคิดเห็น

6) ทักษะการบริหารงาน

เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการบริหารงานแล้ว ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือเห็นด้วย พร้อมเสนอแนวทางเพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการบริหารงาน ตามตารางที่ 4.59

ตารางที่ 4.59 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการบริหารงาน

ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	ผู้ประเมินคนที่ 3
เห็นด้วยเกี่ยวกับเพิ่มเติมประเด็นการบริหารงานตามเวลาที่กำหนด และครูควรสอนทฤษฎีการจัดการองค์การเบื้องต้น ให้กับนักเรียนก่อนการปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนได้เห็นแนวทางและได้ทดลองนำทฤษฎีที่ตนได้เรียนไปใช้จริงด้วย	เห็นด้วยกับการกำหนดภาระงานที่มีความท้าทายและไล่ระดับจาก ความง่ายไปยาก ซึ่งจะทำให้ นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่และเต็มความสามารถ รวมถึงครูต้องคอยเสริมแรงทางบวกหากนักเรียนให้คะแนนตนเองในระดับต่ำ เพราะขาดความมั่นใจในงาน	เห็นด้วย แต่ต้องระวังเนื้อหาที่มอบหมาย ควรชี้แจงวัตถุประสงค์ และเกี่ยวข้องกับบทเรียน หากยากเกินไปผลงานที่ได้อาจไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียนนั้นและเป็นการเพิ่มภาระงานให้นักเรียนเกินไป และสำหรับการปฏิบัติงานตามขั้นตอนนั้น เสนอว่าควรวัดและประเมินผลให้เป็นคะแนน เนื่องจากงานใดมีขั้นตอนในการทำ หากไม่ทำตามขั้นตอนย่อมทำให้งานนั้นผิดพลาดไม่มากนัก

7) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการแล้ว ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือเห็นด้วย พร้อมเสนอแนวทางเพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ตามตารางที่ 4.60

ตารางที่ 4.60 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการ

ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	ผู้ประเมินคนที่ 3
เห็นด้วยและควรจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างทักษะการเป็นผู้ประกอบการให้แก่ นักเรียนโดยเน้นการลงมือปฏิบัติจริง	เห็นด้วยและควรจัดให้มีการเรียนรู้เพิ่มเติมจากวิทยากรที่มีประสบการณ์เป็นผู้ประกอบการ	เห็นด้วยและเพิ่มเนื้อหาการสอนด้วยการตั้งเป้าหมายโดยใช้หลัก SMART เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนได้ใช้ในการกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

8) ทักษะการคิดนวัตกรรม

เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการคิดนวัตกรรมแล้ว ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือเห็นด้วย พร้อมเสนอแนวทางเพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการคิดนวัตกรรม ตามตารางที่ 4.61

ตารางที่ 4.61 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการคิดนวัตกรรม

ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	ผู้ประเมินคนที่ 3
เห็นด้วยและควรเพิ่มเติมประเด็นการมอบหมายงานที่สนับสนุนให้นักเรียนได้แสดงทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ และสร้างชิ้นงานอย่างมีนวัตกรรม	เห็นด้วยและควรส่งเสริมให้นักเรียนสังเกตสิ่งที่อยู่รอบตัว เพื่อให้เห็นมุมมองต่อสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวนักเรียน	เห็นด้วยและต้องระงับการใส่ความคิดเห็นส่วนตัวที่จะไปปิดกั้นจินตนาการของนักเรียน และเพิ่มกรณีศึกษาของผู้สร้างนวัตกรรมเพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน ในการคิดนอกกรอบ

9) ทักษะส่วนบุคคล

เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะส่วนบุคคลแล้ว ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือเห็นด้วย พร้อมเสนอแนวทางเพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะส่วนบุคคล ตามตารางที่ 4.62

ตารางที่ 4.62 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะส่วนบุคคล

ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	ผู้ประเมินคนที่ 3
เห็นด้วยและควรให้นักเรียนสัมภาษณ์บุคคลภายนอก เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล เพื่อให้เห็นแง่มุมการดำเนินชีวิตที่หลากหลาย	เห็นด้วย	เห็นด้วยและควรส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะที่นักเรียนสนใจและสามารถนำไปประกอบอาชีพในอนาคตได้

10) ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี

เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีแล้ว ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือเห็นด้วย พร้อมเสนอแนวทางเพิ่มเติมในการพัฒนาทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี ตามตารางที่ 4.63

ตารางที่ 4.63 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี

ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	ผู้ประเมินคนที่ 3
เห็นด้วยและควรเพิ่มเติมประเด็น การสร้างความรู้และเข้าใจการใช้เทคโนโลยีให้แก่นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มี อยู่ในปัจจุบันไปใช้ได้ อย่างเหมาะสม	เห็นด้วยและควรส่งเสริมให้นักเรียน เลือกใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และชี้แนะแนวทางการใช้ เทคโนโลยีอย่างปลอดภัยและมี จริยธรรม	เห็นด้วยและลองให้นักเรียนสืบค้น เรื่องเดียวกันในหลาย ๆ แหล่งข่าว และอภิปรายความแตกต่างในการ นำเสนอของแต่ละเว็บไซต์

11) ประสบการณ์ในอาชีพ

เมื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินแนวทางการจัดการเรียนการสอนประสบการณ์ในอาชีพแล้ว ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือเห็นด้วย พร้อมเสนอแนวทางเพิ่มเติม ในการพัฒนาประสบการณ์ในอาชีพ ตามตารางที่ 4.64

ตารางที่ 4.64 ความคิดเห็นของผู้ประเมินที่มีต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนประสบการณ์ในอาชีพ

ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	ผู้ประเมินคนที่ 3
เห็นด้วยและควรให้นักเรียนหา ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองสนใจ ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การสืบค้น การ สัมภาษณ์ ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนได้มี ประสบการณ์ทางอ้อมเกี่ยวกับงาน ที่สนใจ	เห็นด้วยและควรจัดให้มีวิทยากรที่ มีประสบการณ์ในแต่ละอาชีพมา อบรมให้ความรู้แก่นักเรียน	เห็นด้วย

2) ผลการสังเคราะห์การประเมินแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียน เพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน พบว่า การประเมินแนวทางใน การพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญใน อนาคตแก่ผู้เรียนสามารถจำแนกความถี่ได้ตามตารางที่ 4.65 ดังนี้

ตารางที่ 4.65 ค่าแสดงความถี่ของการประเมินแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน

การประเมินแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน	การเห็นด้วยของการประเมิน		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
การสื่อสารอย่างใส่ใจ	✓	✓	✓
การคล่องตัว	✓	✓	✓
การประสานงาน	✓	✓	✓
การกระจายเรียนรู้	✓	✓	✓
การแก้ปัญหา	✓	✓	✓
การบริหารงาน	✓	✓	✓
การเป็นผู้ประกอบการ	✓	✓	✓
การคิดนวัตกรรม	✓	✓	✓
ส่วนบุคคล	✓	✓	✓
การรู้ทันเทคโนโลยี	✓	✓	✓
ประสบการณ์ในอาชีพ	✓	✓	✓

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย “แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ 2) วิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการ 3) นำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ

การวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการใช้การสัมภาษณ์เกี่ยวกับลักษณะของทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคตตามความต้องการของตลาดงาน โดยตัวอย่างคือผู้ประกอบการในตลาดงานจำนวน 3 คน การได้มาซึ่งตัวอย่างเป็นการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ระยะที่ 2 การวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการ

การวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการใช้การสอบถามเกี่ยวกับสภาพที่เป็นอยู่ของทักษะการประกอบอาชีพและสภาพที่เป็นอยู่ของการสอนทักษะการประกอบอาชีพ โดยตัวอย่างคือครูผู้สอนวิชาการงานอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การได้มาซึ่งตัวอย่างเป็นการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือในการวิจัยคือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 3 การนำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน

การนำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียนใช้การนำประเด็นสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลใน

ระยะที่ 2 มาสร้างเป็นแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพ แล้วนำไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงเกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพให้ประเมินแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพ โดยตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการ ผู้บริหารการศึกษา และครูผู้สอนวิชาการงานอาชีพ จำนวน 3 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือในการวิจัย คือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1) ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ

ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ประกอบการเกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคต พบว่า ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการซึ่งเมื่อจัดลำดับความสำคัญของทักษะการประกอบอาชีพตามมุมมองของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 11 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ ทักษะการคล่องตัว ทักษะการประสานงาน ทักษะการกระหายเรียนรู้ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการบริหารงาน ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการคิดนวัตกรรม ทักษะส่วนบุคคล ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี ประสบการณ์ในอาชีพ

2) การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการ

ผลการวิเคราะห์จากการสอบถามครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนทักษะการประกอบอาชีพและนักเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับระดับทักษะการประกอบอาชีพตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการ โดยนำผลการวิจัยระยะที่ 1 มากำหนดเป็นประเด็นคำถาม พบว่า ระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการคิดนวัตกรรม ทักษะการคล่องตัว ประสบการณ์ในอาชีพ อีกทั้งระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง แต่ระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ ส่วนระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง แต่ระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ทักษะการประสานงาน ทักษะการบริหารงาน ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการกระหายเรียนรู้ ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี และทักษะส่วนบุคคล ระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในระดับน้อย

3) แนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน

ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประเมินแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคต ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างระดับการสอนทักษะการประกอบอาชีพของครูมัธยมศึกษา วิชาการงานอาชีพกับระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาในระยยะที่ 2 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน

อภิปรายผล

สำหรับการอภิปรายผลการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการอภิปรายออกเป็น 3 ประเด็นตามวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) วิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ 2) วิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการ 3) นำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็น ดังนี้

1) การวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ

จากผลการวิเคราะห์ทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ประกอบการ พบว่าในมุมมองของตัวอย่างผู้ประกอบการเห็นว่าทักษะการประกอบอาชีพทั้ง 11 ทักษะ เป็นทักษะที่ตลาดงานมีความต้องการอย่างมาก เนื่องจากเป็นทักษะที่ทำให้บุคคลได้รับการว่าจ้างให้ทำงาน มีความสามารถในการทำงาน และประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เมื่อจัดลำดับความสำคัญของทักษะการประกอบอาชีพตามมุมมองของผู้ประกอบการสามารถจัดลำดับความสำคัญสูงสุดไปน้อยที่สุด ได้ดังนี้ ได้แก่ ทักษะการประสานงาน ทักษะการบริหารงาน ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการกระหายเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารอย่างใสใจ ทักษะการคิดนวัตกรรม ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการคล่องตัว ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี ทักษะส่วนบุคคล และประสบการณ์ในอาชีพ

อีกทั้งจากผลการวิเคราะห์หลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบัน พบว่า สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาได้ระบุทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพให้นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้

เพียง 5 ทักษะ คือ ทักษะการประสานงาน ทักษะการบริหารงาน ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการกระหายเรียนรู้ และประสบการณ์ในอาชีพ ซึ่งอาจจะไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพในอนาคต เพราะทักษะการประกอบอาชีพจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพจากผู้ประกอบการที่ระบุว่าทักษะการประกอบอาชีพมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป (Omar et al., 2012; Shukla, 2012; Smith & Krüger, 2011; Zinser, 2003 cited in Makki, 2015; Nagaoka et al., 2015 cited in Welch 2017; NACE, 2016 cited in Cruzvergara, 2018)

2) การวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการ

จากผลการวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูและระดับทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียนตามหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันกำหนดและตามมุมมองของผู้ประกอบการ พบว่า ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพที่มีสภาพของการสอนทักษะการประกอบอาชีพส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด แต่ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษามีสภาพของทักษะการประกอบอาชีพอยู่ในระดับน้อยหรือปานกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1) ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจอยู่ในระดับมาก แต่ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษามีทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่พูดจาชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับผู้ร่วมสนทนาอยู่ในระดับน้อย

2.2) ทักษะการคล่องตัว ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะการคล่องตัวอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษามีทักษะการคล่องตัวอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ลงมือปฏิบัติงานทันทีที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานอยู่ในระดับน้อย

2.3) ทักษะการประสานงาน ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะการประสานงานอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษามีทักษะการประสานงานอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่สร้างผลงานสำเร็จตามข้อตกลงที่กำหนดไว้กับผู้ทำงานร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง

2.4) ทักษะการกระหายเรียนรู้ ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนทักษะการกระหายเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด แต่ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัศึกษามีทักษะการกระหายเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่กลับมาสืบค้นข้อมูลที่เคยรู้แล้วให้รู้ดียิ่งขึ้นอยู่ในระดับน้อย

2.5) ทักษะการแก้ปัญหา ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาภาษาอังกฤษอาชีพมีการสอนทักษะการแก้ปัญหายุ่งในระดับมากที่สุด แต่ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีทักษะการแก้ปัญหายุ่งในระดับปานกลาง เนื่องจากตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เตรียมวิธีการขจัดปัญหาที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับน้อย

2.6) ทักษะการบริหารงาน ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาภาษาอังกฤษอาชีพมีการสอนทักษะการบริหารงานอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีทักษะการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาละทิ้งงานเมื่อพบอุปสรรคในการทำงานอยู่ในระดับมาก

2.7) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาภาษาอังกฤษอาชีพมีการสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีทักษะการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่สร้างวิธีการที่หลากหลายในการทำเป้าหมายให้สำเร็จอยู่ในระดับน้อย

2.8) ทักษะการคิดนวัตกรรม ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาภาษาอังกฤษอาชีพมีการสอนทักษะการคิดนวัตกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีทักษะการคิดนวัตกรรมอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ในประเด็นที่ผู้อื่นคิดหรือคาดการณ์ไม่ถึงอยู่ในระดับน้อย

2.9) ทักษะส่วนบุคคล ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาภาษาอังกฤษอาชีพมีการสอนทักษะทักษะส่วนบุคคลอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีทักษะส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่วางแผนทางการเงินของตนเองอยู่ในระดับน้อย

2.10) ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาภาษาอังกฤษอาชีพมีการสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาหลักการใช้งานเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับปานกลาง

2.11) ประสบการณ์ในอาชีพ ตัวอย่างวิจัยครูมัธยมศึกษาวิชาภาษาอังกฤษอาชีพมีการสอนประสบการณ์ในอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์ในอาชีพอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากตัวอย่างวิจัยนักเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ฝึกประสบการณ์จำลองอาชีพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) การนำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน

จากผลการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน พบว่า ตัวอย่างผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน เนื่องจากทักษะการประกอบอาชีพมีการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป (Omar et al., 2012; Shukla, 2012; Smith & Krüger, 2011; Zinser, 2003 cited in Makki, 2015; Nagaoka et al., 2015 cited in Welch 2017; NACE, 2016 cited in Cruzvergara, 2018)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1) ผลการวิจัย พบว่า ทักษะการประกอบอาชีพในหลักสูตรการงานอาชีพปัจจุบันกำหนดไม่สอดคล้องกับมุมมองทักษะการประกอบอาชีพของตัวอย่างผู้ประกอบการ ดังนั้น ครูวิชาการงานอาชีพควรติดตามความต้องการของตลาดงานเพื่อที่จะได้พัฒนานักเรียนให้ทักษะการประกอบอาชีพตรงกับความต้องการของตลาดงานในอนาคต

2) ผลการวิจัย พบว่า ครูวิชาการงานอาชีพอาจต้องปรับรูปแบบการจัดการสอนให้มีความหลากหลายที่เน้นการพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเชื่อมโยงและถ่ายโยงความรู้เกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพไปสู่การปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Galloway (1998) ที่เสนอว่าครูต้องเปลี่ยนวิธีการสอนแบบบรรยายเป็นการสอนที่หลากหลายในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของนักเรียน

3) ผลการวิจัย พบว่า ทักษะการประกอบอาชีพที่ตัวอย่างครูมัธยมศึกษาวิชาการงานอาชีพมีการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ตัวอย่างนักเรียนมัศึกษามีทักษะอยู่ในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะการคล่องตัว ทักษะการคิดนวัตกรรม และประสบการณ์ในอาชีพ ดังนั้น ครูวิชาการงานอาชีพต้องปรับรูปแบบการจัดการสอนทักษะทักษะการคล่องตัว ทักษะการคิดนวัตกรรม และประสบการณ์ในอาชีพ ดังนี้

3.1) ทักษะการคล่องตัว เมื่อครูวิชาการงานอาชีพมอบหมายงานแก่นักเรียนครูวิชาการงานอาชีพจะต้องคอยกำกับและติดตามนักเรียนให้ลงมือปฏิบัติงานทันทีเมื่อได้รับมอบหมาย

3.2) ทักษะการคิดนวัตกรรม เมื่อครูวิชาการงานอาชีพจัดการเรียนการสอนต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและไม่ขัดจังหวะหรือตำหนิการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน อีกทั้ง

ต้องเสริมแรงให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและชื่นชมนักเรียนเมื่อแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่
คาดการณ์ไม่ถึงและแตกต่างจากผู้อื่น

3.3) ประสบการณ์ในอาชีพ เมื่อครูวิชาการงานอาชีพจัดการเรียนการสอนวิชาการงานอาชีพ
ต้องมีกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจำลองอาชีพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) เชิงวิชาการ

ควรนำทักษะการประกอบอาชีพไปศึกษากับผู้ประกอบการเพื่อใช้ในการพยากรณ์ว่าบุคคลที่มี
มีคุณลักษณะการประกอบอาชีพอย่างไรที่จะประสบความสำเร็จในตลาดงาน

2) เชิงปฏิบัติ

ควรทำการศึกษาและหาแนวทางในการนำทักษะการประสานงาน ทักษะการบริหารงาน
ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการกระหายเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ ทักษะการคิดนวัตกรรม
ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการคล่องตัว ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี ทักษะส่วนบุคคล และ
ประสบการณ์ในอาชีพ ไปบูรณาการกับวิชาอื่นนอกเหนือจากวิชาการงานอาชีพ

3) เชิงนโยบาย

ควรทำการศึกษาว่าทักษะการประสานงาน ทักษะการบริหารงาน ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะ
การกระหายเรียนรู้ และประสบการณ์ในอาชีพ ที่มีอยู่ในหลักสูตรการงานอาชีพในปัจจุบันจะมี
การปรับปรุงและพัฒนาอย่างไรให้มีสอดคล้องต่อความต้องการของตลาดงาน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัญญาภัทร จำปาทอง, อุทุมพร อินทจักร์ และนลินรัตน์ รักษ์กุล. (2559). แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ของเยาวชน เรื่องทักษะอาชีพผ่านสื่อโทรทัศน์ ในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย*, 6(3), 69-79.
- กัญญาณัฐ ปูนา, พูนชัย ยาวีราช และไพโรภ รัตนชูวงศ์. (2562). ข้อเสนอเชิงนโยบายในการบริหารจัดการการศึกษา เพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นที่พิเศษ จังหวัดเชียงราย. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 12(1), 123-134.
- ทัศน์ทอง เข้มกลัด. (2561). *การศึกษาพัฒนาการของหลักสูตรภูมิศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา*. [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ แพงเรือน. (2558). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลตามแนวคิดฐานสมรรถนะ สำหรับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. [วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภุริชญา เผือกพรหม. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย*. [วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาลัย ทองสีมา, วรณวีร์ บุญคุ้ม และนรินทร์ สังข์รักษา. (2562). การพัฒนายุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมด้านทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดนครปฐมเพื่อรองรับสังคมไทย 4.0. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล*, 6(2), 19-48.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์
- สรเดช เลิศวัฒนาวณิช. (2560). *การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะอาชีพ และคุณลักษณะในการประกอบอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา*. [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *ยกเลิกมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระที่ 2 การออกแบบและเทคโนโลยี และสาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน*

อาชีพและเทคโนโลยี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเปลี่ยนชื่อกลุ่มสาระ. <http://oho.ipst.ac.th/obec-cs-dt/html>

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 2560-2579*.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560ก). *แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560–2579*. กรุงเทพฯ : พรินทวาทกรภาพพิค.

ภาษาอังกฤษ

Akkermans, J., Brenninkmeijer, V., Huibers, M., & Blonk, R. W. (2013). Competencies for the contemporary career: Development and preliminary validation of the Career Competencies Questionnaire. *Journal of Career Development, 40*(3), 245-267. <https://doi.org/10.1177/0894845312467501>.

Akkermans, J., Paradniké, K., Van der Heijden, B. I., & De Vos, A. (2018). The best of both worlds: the role of career adaptability and career competencies in students' well-being and performance. *Frontiers in psychology, 9*, 1-13. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2018.01678>

Akkermans, J., & Tims, M. (2017). Crafting your career: How career competencies relate to career success via job crafting. . *Applied Psychology, 66*(1), 168-195. <http://doi.org/10.1111/apps.12082>

Ali, A., & Marwan, H. (2019). Exploring Career Management Competencies in Work Based Learning (WBL) Implementation. *Journal of Technical Education and Training, 11*(1), 159–166. .

Blokker, R., Akkermans, J., Tims, M., Jansen, P., & Khapova, S. (2019). Building a sustainable start: The role of career competencies, career success, and career shocks in young professionals' employability. *Journal of Vocational Behavior, 112*, 172-184. <https://doi.org/10.1016/j.jvb.2019.02.013>

Cruzvergara, C. Y., Testani, J. A., & Smith, K. K. (2018). Leadership competency expectations of employers and the expanding mission of career centers. *New directions for student leadership, 2018*(157), 27-37. . <https://doi.org/10.1002/yd.20277>

Darmawan, C., Syaifullah, S., & Anggraeni, L. (2016, April). The Development of Civic Engagement to Empower Student Potential through Entrepreneurial Student

Program (PMW). *1st UPI International Conference on Sociology Education*, Atlantis Press.

- Davis-Becker, S. L., & Buckendahl, C. W. (2013). A proposed framework for evaluating alignment studies. *Educational measurement: Issues and practice*, 32(1), 23-33. . <https://doi.org/10.1111/emip.12002>
- Galloway, B. (1998). *Teaching employability skills to young people in junior high and middle schools*. [Doctoral dissertation, University of Lethbridge].
- Hennekam, S. (2016). Competencies of older workers and its influence on career success and job satisfaction. *Employee Relations*, 38(2), 130-146. <https://doi.org/10.1108/ER-05-2014-0054>
- Hoyt, K. B. (1972). *Career Education. What It Is and How To Do It*. <https://doi.org/10.11648/j.sjedu.20160402.17>.
- Igbokwe-Ibeto, C. J., Agbodike, F. C., & Osakede, K. O. (2018). Entrepreneurial curriculum in African universities: A panacea to graduates' unemployment if? *Africa's Public Service Delivery and Performance Review*, 6(1), 1-8. <https://doi.org/10.4102/apsdpr.v6i1.222>
- Iwu, C. G., Opute, P. A., Nchu, R., Eresia-Eke, C., Tengeh, R. K., Jaiyeoba, O., & Aliyu, O. A. (2019). Entrepreneurship education, curriculum and lecturer-competency as antecedents of student entrepreneurial intention. *The International Journal of Management Education*. <https://doi.org/10.1016/j.ijme.2019.03.007>
- Izedonmi, P. F. (2010). The effect of entrepreneurship education on students entrepreneurial intentions. *Global journal of management and business research*, 10(6), 49-60.
- Karanja, T. W., Kirimi, G. I., & Nyaboga, A. B. (2016). The effect of entrepreneurship curriculum in inculcating entrepreneurial intention among university entrepreneurship students in Kenya. *Science Journal of Education*, 4(2), 57-64. .
- Kim, M., & Park, M. J. (2019). Entrepreneurial education program motivations in shaping engineering students' entrepreneurial intention. *Journal of Entrepreneurship in Emerging Economies*, 11(3), 328-350. <https://dx.doi.org/10.1108/JEEE-08-2018-0082>

- Makki, B. I., Salleh, R., Memon, M. A., & Harun, H. (2015). The relationship between work readiness skills, career self-efficacy and career exploration among engineering graduates: A proposed framework. *Research Journal of Applied Sciences, Engineering and Technology*, 10(9), 1007-1011.
<https://doi.org/10.19026/rjaset.10.1867>
- Nabi, G., Liñán, F., Fayolle, A., Krueger, N., & Walmsley, A. (2017). The impact of entrepreneurship education in higher education: A systematic review and research agenda. *Academy of Management Learning & Education*, 16(2), 277-299. <https://doi.org/10.5465/amle.2015.0026>
- Oyugi, J. L. (2016). Understanding the Objective of Entrepreneurship Course: Does it Stimulate Self-Efficacy and Entrepreneurial Intention of University Students? *International Advanced Journal of Teaching and Learning*, 2(4), 10-30.
- Plomp, J., Tims, M., Akkermans, J., Khapova, S. N., Jansen, P. G. W., & Bakker, A. B. (2016). Career competencies and job crafting: How proactive employees influence their well-being. *Career Development International*, 21(6), 587-602.
<https://doi.org/10.1108/CDI-08-2016-0145>
- Prabandari, S. P., & Sholihah, P. I. (2015). The influence of theory of planned behavior and entrepreneurship education towards entrepreneurial intention. *Journal of Economics, Business, & Accountancy Ventura*, 17(3), 385-392.
<http://dx.doi.org/10.14414/jebav.v17i3.360>
- Suhairom, N., Musta'amal, A. H., Amin, N. F. M., Kamin, Y., & Wahid, N. H. A. (2019). Quality culinary workforce competencies for sustainable career development among culinary professionals. *International Journal of Hospitality Management*, 81, 205-220. <https://doi.org/10.1016/j.ijhm.2019.04.010>
- Webb, N. L. (1997). *Criteria for Alignment of Expectations and Assessments in Mathematics and Science Education*. Council of Chief State School Officers
- Welch, M. J., Abulhab, A., & Therriault, S. B. (2017). *College and career readiness in Boston: Understanding and tracking competencies and indicators*. American Institutes for Research, College and Career Readiness and Success Center.

- Yates, A., & Bruce, M. (2017). The future of career education in New Zealand secondary schools: A review of the literature. *Australian Journal of Career Development*, 26(2), 62-70. <https://doi.org/10.1177%2F1038416217700421>
- Yong-Ho, P. A. R. K. (2020). Career Competencies of Human Resource Development Practitioners. *The Journal of Asian Finance, Economics and Business (JAFEB)*, 7(4), 259-265. <https://doi.org/10.13106/jafeb.2020.vol7.no4.259>

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1) นายปรีดา เขตสุรราช	รองผู้อำนวยการโรงเรียน
กลุ่มบริหารงานวิชาการ
โรงเรียนชลราษฎรอำรุง
2) นางวัลภา เจียมจ้อย	ครู
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ
โรงเรียนชลราษฎรอำรุง
3) นายชูชาติ สายถิ่น	กรรมการผู้จัดการ
บริษัท อมตะวอเตอร์ จำกัด

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคต

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง “แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต” ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการให้สัมภาษณ์ ข้อมูลและคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่านทั้งสิ้น ผู้วิจัยจะรายงานผลเป็นข้อมูลส่วนรวม ไม่เปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคลต่อสาธารณะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1) ชื่อ - นามสกุล

.....

2) ตำแหน่งงาน

.....

3) สถานประกอบการ

.....

4) ระดับการศึกษา

.....

5) ประสบการณ์ทำงาน

.....

6) ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งฝ่ายบริหาร

.....

7) รางวัล/ผลงานที่เคยได้รับ

.....

ตอนที่ 2 ทักษะการประกอบที่สำคัญในอนาคตตามมุมมองของผู้ให้สัมภาษณ์

1) ท่านจะเลือกบุคคลที่มีทักษะอย่างไรเข้าทำงานในสถานประกอบการของท่าน

.....

.....

.....

2) ท่านต้องการบุคคลที่มีทักษะในการทำงานเป็นอย่างไร

3) ท่านจะเลือกรักษาบุคคลที่มีทักษะอย่างไรไว้กับสถานประกอบการของท่าน

4) ท่านจะสนับสนุนบุคคลที่มีทักษะอย่างไรให้มีการก้าวหน้าในอาชีพ

แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของการสอนทักษะการประกอบอาชีพ

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง “แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต” ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามและขอความกรุณาให้ตอบครบทุกข้อ ข้อมูลของท่านจะเป็นคุณประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาในครั้งนี้ และข้อมูลคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่านทั้งสิ้น ผู้วิจัยจะรายงานผลเป็นข้อมูลส่วนรวม ไม่เปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคลต่อสาธารณะ

คำชี้แจง แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพของการสอนทักษะการประกอบอาชีพในปัจจุบัน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หรือเขียนข้อความที่ตรงกับตัวท่าน

1) เพศ 1) ชาย 2) หญิง

2) สถานศึกษาที่ท่านทำการศึกษา

3) อันดับครูของท่าน

ตอนที่ 2 สภาพของการสอนทักษะการประกอบอาชีพในปัจจุบัน

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความต่อไปนี้และใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับสภาพความจริงในปัจจุบันของท่าน โดย ระดับ 0 หมายถึง ไม่เคยกระทำ ไปจนถึง ระดับ 5 กระทำมากที่สุด

ข้อ	ข้อความคำถาม	ระดับสภาพการกระทำที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน					
		0	1	2	3	4	5
1	ท่านคาดหวังให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น						
2	ท่านสอนนักเรียนให้มีความเต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อต้องทำงานร่วมกัน						
3	ท่านให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนในประเด็นของการทำงานร่วมกับผู้อื่น						
4	ท่านมุ่งหวังให้นักเรียนวางแผนและรับผิดชอบในการทำงาน						
5	ท่านจัดการเรียนรู้กับนักเรียนให้รู้จักวิเคราะห์งานและไม่ย่อท้อในการทำงาน						
6	เมื่อนักเรียนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและส่งงานตรงเวลา ท่านมักจะชื่นชมนักเรียน						
7	ท่านประสงค์ให้นักเรียนรู้จักคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง						

ข้อ	ข้อความ	ระดับสภาพการกระทำ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน					
		0	1	2	3	4	5
8	ท่านออกแบบการเรียนการสอนแก่นักเรียนหาสาเหตุของปัญหาและสร้างทางเลือกที่หลากหลายในการแก้ปัญหา						
9	ท่านให้คำแนะนำแก่นักเรียนในเรื่องของการคิดหาวิธีการแก้ปัญหา						
10	ท่านคาดหวังให้นักเรียนมีความสามารถในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตนเอง						
11	ท่านสอนนักเรียนให้รู้จักสืบค้นข้อมูลในสิ่งที่ตนเองสนใจจากแหล่งข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง						
12	เมื่อนักเรียนได้แสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ท่านให้ข้อคิดเห็นแก่นักเรียน						
13	ท่านมุ่งหวังให้นักเรียนมีความเข้าใจในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ร่วมสนทนา						
14	ท่านจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนให้พูดได้ตอบกับผู้ร่วมสนทนาของตนเองด้วยการเข้าใจ อารมณ์และความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา						
15	ท่านให้คำแนะนำแก่นักเรียนเรื่องการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล						
16	ท่านประสงคิให้นักเรียนมีความสามารถในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์ได้						
17	ท่านออกแบบการเรียนให้นักเรียนคิดและกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยข้อมูล ตรรกะ และเหตุผล						
18	เมื่อนักเรียนกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์ ท่านมักให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียน						
19	ท่านคาดหวังให้นักเรียนตั้งใจกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ มีทัศนคติที่ดีต่อความสำเร็จ และเรียนรู้ในความไม่สำเร็จ						
20	ท่านจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนให้ตั้งเป้าหมายและทำให้ได้ตามเป้าหมาย และถ้าทำตามเป้าหมายไม่สำเร็จก็ให้นำความผิดพลาดมาเป็นข้อคิดหรือบทเรียน						
21	ท่านให้ข้อคิดเห็นแก่นักเรียนเรื่องการพยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ มีทัศนคติที่ดีต่อความสำเร็จ และเรียนรู้ความไม่สำเร็จ						
22	ท่านมุ่งหวังให้นักเรียนรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว						
23	ท่านออกแบบการเรียนรู้นักเรียนให้ลดขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็นออกจากการทำงาน						
24	เมื่อนักเรียนรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้รวดเร็ว ท่านมักจะชื่นชมนักเรียน						
25	ท่านมุ่งหมายให้นักเรียนรู้จัก เลือก และใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาทำให้เกิดประโยชน์						
26	ท่านสอนนักเรียนให้ติดตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์						
27	ท่านให้ความเห็นแก่นักเรียนในเรื่องของการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ และนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้						
28	ท่านประสงคิให้นักเรียนมีความสามารถในการดำรงชีวิตด้วยตนเองและดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น						
29	ท่านออกแบบการเรียนการสอนกับนักเรียนให้แสดงความคิดเห็นเชิงบวกและคาดการณ์ความรู้สึกผู้อื่น						

ข้อ	ข้อความ	ระดับสภาพการกระทำ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน					
		0	1	2	3	4	5
30	ท่านเสริมแรงนักเรียนเมื่อนักเรียนแสดงความเห็นเชิงบวกและปฏิบัติตนด้วยการเข้าใจผู้อื่น						
31	ท่านคาดหวังให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ						
32	ท่านจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนให้หาแนวทางการได้งานในตลาดงานและฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ						
33	ท่านให้ชี้แนะแก่นักเรียนในเรื่องของการปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ						

** ขอบพระคุณที่ท่านสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม **

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของทักษะการประกอบอาชีพ

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง “แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต” ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามและขอความกรุณาให้ตอบครบทุกข้อ ข้อมูลของท่านจะเป็นคุณประโยชน์อย่างยิ่งในการศึกษาในครั้งนี้ และข้อมูลคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่านทั้งสิ้น ผู้วิจัยจะรายงานผลเป็นข้อมูลส่วนรวม ไม่เปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคลต่อสาธารณะ

คำชี้แจง แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพของทักษะการประกอบอาชีพในปัจจุบัน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หรือเขียนข้อความที่ตรงกับตัวท่าน

1) เพศ 1) ชาย 2) หญิง

2) สถานศึกษาที่กำลังศึกษา

3) สายการเรียนที่กำลังศึกษา

ตอนที่ 2 สภาพของทักษะการประกอบอาชีพในปัจจุบัน

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อความต่อไปนี้และใส่เครื่องหมาย ลงในช่องคำตอบที่ตรงกับสภาพความจริงในปัจจุบันของท่าน โดย ระดับ 0 หมายถึง ไม่เคยกระทำ ไปจนถึง ระดับ 5 กระทำมากที่สุด

ข้อ	ข้อความคำถาม	ระดับสภาพการกระทำ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน					
		0	1	2	3	4	5
1	ฉันฟัง พูด ถามและแสดงความคิดเห็นกับผู้ทำงานร่วมกัน						
2	ฉันและผู้ทำงานร่วมกันแบ่งงานในการทำงาน						
3	ฉันสร้างผลงานสำเร็จตามข้อตกลงที่กำหนดไว้กับผู้ทำงานร่วมกัน						
4	ฉันพูดคุยกับผู้ทำงานร่วมกันว่าตนเองมีความเต็มใจในการช่วยเหลืองานของเขา						
5	ฉันปฏิบัติตนต่อผู้ทำงานร่วมกันอย่างตรงไปตรงมาทั้งต่อหน้าและลับหลัง						
6	ฉันวางแผนการทำงานก่อนเริ่มงาน						
7	ฉันทำงานตามแผนการที่กำหนด						
8	ฉันวิเคราะห์ผลลัพธ์การทำงานหลังจากสำเร็จ						

ข้อ	ข้อความ	ระดับสภาพการกระทำ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน					
		0	1	2	3	4	5
9	ฉันส่งงานตรงเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด						
10	ฉันไม่ละทิ้งงานเมื่อพบอุปสรรคในการทำงาน						
11	ฉันวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง						
12	ฉันสร้างทางเลือกไว้หลาย ๆ ทางเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง						
13	ฉันเลือกวิธีการที่ประโยชน์สูงสุดกับทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง						
14	ฉันเตรียมวิธีการขจัดปัญหาที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นกับตนเองในอนาคต						
15	ฉันจัดลำดับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองว่าปัญหาไหนต้องแก้ไขก่อนและหลัง						
16	ฉันสืบค้นเรื่องต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง						
17	ฉันสืบค้นเรื่องต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย						
18	ฉันสืบค้นในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนเองสนใจหรือไม่เคยรู้						
19	ฉันกลับมาสืบค้นในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนเองเคยรู้อยู่แล้วให้รู้ดียิ่งขึ้น						
20	ฉันพูดจาชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับผู้ร่วมสนทนา						
21	ฉันฟังและไม่ขัดจังหวะผู้ร่วมสนทนาในระหว่างการสนทนา						
22	ฉันรับฟังผู้ร่วมสนทนาด้วยการเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของเขา						
23	ฉันพูดโต้ตอบกับผู้ร่วมสนทนาด้วยการเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของเขา						
24	ฉันถามด้วยคำถามปลายเปิดกับผู้ร่วมสนทนาเมื่อมีข้อสงสัยอย่างรู้กาลเทศะ						
25	ฉันทำในสิ่งที่แปลกใหม่หรือแตกต่างไปจากเดิม						
26	ฉันแสดงความคิดเห็นได้หลากหลายต่อสิ่ง ๆ หนึ่งอย่างรวดเร็ว						
27	ฉันแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ในประเด็นที่ผู้อื่นคิดหรือคาดการณ์ไม่ถึง						
28	ฉันแสดงความคิดเห็นต่อสิ่ง ๆ หนึ่งด้วยมุมมองที่หลากหลาย						
29	ฉันจับประเด็น เชื่อมโยง และตั้งคำถามกับสิ่งต่าง ๆ						
30	ฉันทำสิ่งต่าง ๆ ตามข้อมูล ตรรกะ และเหตุผล						
31	ฉันกำหนดเป้าหมายในการทำสิ่งต่าง ๆ						
32	ฉันลงมือทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้						
33	ฉันสร้างวิธีการที่หลากหลายในการทำเป้าหมายให้สำเร็จ						
34	ฉันชื่นชมตนเองเมื่อทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้สำเร็จ						
35	ฉันนำข้อผิดพลาดในการทำสิ่งต่าง ๆ มาเป็นข้อคิดหรือบทเรียน						
36	ฉันแก้ไขจุดบกพร่องของตนเองเพื่อให้อยู่รอดได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ						
37	ฉันลดขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญออกจากการทำงาน						
38	ฉันเลือกวิธีการทำงานที่ใช้เวลาน้อยแต่ได้ผลงานเท่าเดิมหรือมากกว่าเดิม						
39	ฉันใช้เทคโนโลยีมาอำนวยความสะดวกต่อการทำสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน						
40	ฉันติดตามความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน						
41	ฉันศึกษาหลักการใช้งานเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน						
42	ฉันหลีกเลี่ยงการทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง						
43	ฉันใช้พลังงานหรือทรัพยากรอย่างคุ้มค่า						
44	ฉันแสดงความคิดเห็นเชิงบวกต่อสิ่งต่าง ๆ						
45	ฉันวางแผนทางการเงินของตนเอง						

ข้อ	ข้อความ	ระดับสภาพการกระทำ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน					
		0	1	2	3	4	5
46	ฉันติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนโลก						
47	ฉันคาดการณ์อารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น						
48	ฉันเปิดรับมุมมองของผู้อื่นโดยที่ฉันไม่ยึดมุมมองของตนเองเป็นหลัก						
49	ฉันศึกษาแนวทางการได้ทำงานในตลาดงานที่ตนเองสนใจ						
50	ฉันฝึกทักษะการทำงานผ่านการขายสินค้าหรือให้บริการ						

** ขอบพระคุณที่ท่านสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม **

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียน

เพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียน

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง “แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพในอนาคต” ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการให้สัมภาษณ์ ข้อมูลและคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่านทั้งสิ้น ผู้วิจัยจะรายงานผลเป็นข้อมูลส่วนรวม ไม่เปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคลต่อสาธารณะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ – นามสกุลตำแหน่งงาน

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาการงานอาชีพในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการประกอบอาชีพที่สำคัญในอนาคตแก่ผู้เรียนตามมุมมองของผู้ให้สัมภาษณ์

1) ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการประสานงานอย่างไร

.....

2) ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการบริหารงานอย่างไร

.....

3) ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

4) ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการกระหายเรียนรู้ได้อย่างไร

.....

5) ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจใจอย่างไร

.....

6) ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการคิดนวัตกรรมอย่างไร

.....

7) ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการอย่างไร

.....

8) ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการคล่องตัวอย่างไร

.....

.....

9) ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการรู้ทันเทคโนโลยีอย่างไร

.....

.....

10) ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะส่วนบุคคลอย่างไร

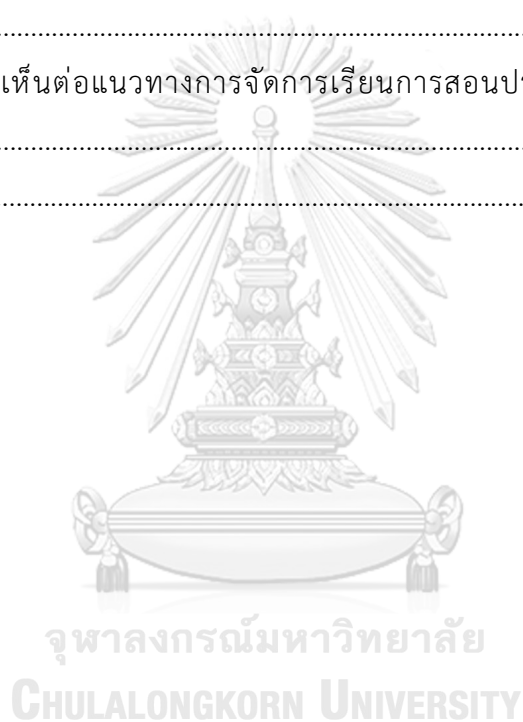
.....

.....

11) ท่านมีความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนประสบการณ์ในอาชีพอย่างไร

.....

.....

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เพื่อการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดหลักสูตรการงานอาชีพ

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเมินความสอดคล้องของข้อความแต่ละข้อที่แนบมาให้ว่าวัดได้ตรงกับจุดประสงค์หรือไม่โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง สอดคล้องกันระหว่างข้อความกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกันระหว่างข้อความกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
-1 หมายถึง ไม่สอดคล้องกันระหว่างข้อความกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

หากข้อความใดที่ท่านพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีความเหมาะสมหรือสมควรปรับปรุง กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ตัวอย่างแบบวัด (ยกตัวอย่างมา 2 ข้อ)

0	1	2	3	4	5
ไม่เคย กระทำ	กระทำ น้อยที่สุด	กระทำ น้อย	กระทำ ปาน กลาง	กระทำ มาก	กระทำ มากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับสภาพการ กระทำที่เป็นอยู่ใน ปัจจุบัน					
		0	1	2	3	4	5
1	ท่านคาดหวังให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น						
14	ท่านจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนให้พูดได้ตอบกับผู้ร่วมสนทนาของตนเองด้วยการเข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา						

ตัวแปรและนิยามเชิงปฏิบัติการ

ตัวแปร

หลักสูตรการงานอาชีพ หมายถึง การกำหนดวัตถุประสงค์ การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะการประกอบอาชีพ ประกอบด้วย การสอนทักษะการประสานงาน การสอนทักษะการบริหารงาน การสอนทักษะการแก้ปัญหา การสอนทักษะการเรียนรู้ การสอนทักษะการสื่อสาร การสอนทักษะการคิด นวัตกรรม การสอนทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การสอนทักษะการคล่องตัว ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี การสอนทักษะส่วนบุคคล และ ประสบการณ์ในอาชีพ

นิยามเชิงปฏิบัติการ	ข้อคำถาม	-			ผลการพิจารณา	ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุง
		-1 (ไม่สอดคล้อง)	0 (ไม่แน่ใจ)	1 (สอดคล้อง)		
การสอนทักษะการประสานงาน หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น	1	ท่านคาดหวังให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น			3	ใช้ได้
	2	ท่านสอนนักเรียนให้มีความเต็มใจช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อต้องทำงานร่วมกัน			3	ใช้ได้
	3	ท่านให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียนในประเด็นของการทำงานร่วมกับผู้อื่น			3	ใช้ได้
การสอนทักษะการบริหารงาน หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถจัดการงานให้สำเร็จ	4	ท่านมุ่งหวังให้นักเรียนวางแผนและรับผิดชอบในการทำงาน			3	ใช้ได้
	5	ท่านจัดการเรียนรู้กับนักเรียนให้รู้จักวิเคราะห์งานและไม่ย่อท้อในการทำงาน			3	ใช้ได้
	6	เมื่อนักเรียนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและส่งงานตรงเวลา ท่านมักจะชื่นชมนักเรียน			3	ใช้ได้
การสอนทักษะการแก้ปัญหา หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถคิดหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง	7	ท่านประสงค์ให้นักเรียนรู้จักคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง			3	ใช้ได้
	8	ท่านออกแบบการเรียนการสอนแก่นักเรียนหาสาเหตุของปัญหาและสร้างทางเลือกที่หลากหลายในการแก้ปัญหา			3	ใช้ได้
	9	ท่านให้คำแนะนำแก่นักเรียนในเรื่องของการคิดหาวิธีการแก้ปัญหา			3	ใช้ได้
การสอนทักษะการเรียนรู้ หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง	10	ท่านคาดหวังให้นักเรียนมีความสามารถในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง			3	ใช้ได้
	11	ท่านสอนนักเรียนให้รู้จักสืบค้นข้อมูลในสิ่งที่ตนเองสนใจจากแหล่งข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง			3	ใช้ได้
	12	เมื่อนักเรียนได้แสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ท่านให้ข้อคิดเห็นแก่นักเรียน			3	ใช้ได้

นียมเชิง ปฏิบัติการ	ข้อคำถาม	-1 (ไม่สอดคล้อง)	0 (ไม่แน่ใจ)	1 (สอดคล้อง)	ผลการ พิจารณา	ข้อเสนอแนะ เพื่อ การแก้ไข ปรับปรุง
การสอนทักษะ การสื่อสาร หมายถึง การ กระทำให้นักเรียน สามารถฟัง พูด ถาม และแสดง ความคิดเห็น ระหว่างบุคคล	13	ท่านมุ่งหวังให้นักเรียนมีความเข้าใจในการ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ร่วมสนทนา		3	ใช้ได้	
	14	ท่านจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนให้พูดโต้ตอบกับผู้ ร่วมสนทนาของตนเองด้วยการเข้าใจอารมณ์และ ความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา		3	ใช้ได้	
	15	ท่านให้คำแนะนำแก่นักเรียนเรื่องการสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล		3	ใช้ได้	
การสอนทักษะ การคิดนวัตกรรม หมายถึง การ กระทำให้นักเรียน สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิด สร้างสรรค์ คิด คล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์	16	ท่านประสงค์ให้นักเรียนมีความสามารถใน กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดสร้างสรรค์ คิด คล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิด วิเคราะห์ได้		3	ใช้ได้	
	17	ท่านออกแบบการสอนให้นักเรียนคิดและกระทำ สิ่งต่าง ๆ ด้วยข้อมูล ตรรกะ และเหตุผล		3	ใช้ได้	
	18	เมื่อนักเรียนกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิด สร้างสรรค์ คิดคล่อง คิดยืดหยุ่น คิดละเอียดลออ และคิดวิเคราะห์ ท่านมักให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียน		3	ใช้ได้	
การสอนทักษะ การเป็น ผู้ประกอบการ หมายถึง การ กระทำให้นักเรียน สามารถทำให้ สำเร็จในสิ่งที่ตั้งใจ มีทัศนคติที่ดีต่อ ความสำเร็จ และ เรียนรู้ในความไม่ สำเร็จ	19	ท่านคาดหวังให้นักเรียนตั้งใจกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ สำเร็จ มีทัศนคติที่ดีต่อความสำเร็จ และเรียนรู้ใน ความไม่สำเร็จ		3	ใช้ได้	
	20	ท่านจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนให้ ตั้งเป้าหมายและทำให้ได้ตามเป้าหมาย และถ้า ทำตามเป้าหมายไม่สำเร็จก็ให้นำความผิดพลาด มาเป็นข้อคิดหรือบทเรียน		3	ใช้ได้	
	21	ท่านให้ข้อคิดเห็นแก่นักเรียนเรื่องการพยายาม กระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ มีทัศนคติที่ดีต่อ ความสำเร็จ และเรียนรู้ความไม่สำเร็จ		3	ใช้ได้	
การสอนทักษะ การคล่องตัว หมายถึง การ กระทำให้นักเรียน สามารถรับรู้และ	22	ท่านมุ่งหวังให้นักเรียนรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับ สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว		3	ใช้ได้	
	23	ท่านออกแบบการเรียนรู้กับนักเรียนให้ลด ขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็นออกจากการ ทำงาน		3	ใช้ได้	

นิยามเชิงปฏิบัติกร	ข้อคำถาม	-1 (ไม่สอดคล้อง)	0 (ไม่แน่ใจ)	1 (สอดคล้อง)	ผลการพิจารณา	ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุง
ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว	24	เมื่อนักเรียนรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้รวดเร็ว ท่านมักจะชื่นชมนักเรียน		3	ใช้ได้	
ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี	25	ท่านมุ่งหมายให้นักเรียนรู้จัก เลือก และใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาทำให้เกิดประโยชน์		3	ใช้ได้	
หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์	26	ท่านสอนนักเรียนให้ติดตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์		3	ใช้ได้	
เทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ	27	ท่านให้ความเห็นแก่นักเรียนในเรื่องของการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ และนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้		3	ใช้ได้	
การสอนทักษะส่วนบุคคล	28	ท่านประสงค์ให้นักเรียนมีความสามารถในการดำรงชีวิตด้วยตนเองและดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น		3	ใช้ได้	
หมายถึง การกระทำให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตของตนเองและ	29	ท่านออกแบบการเรียนการสอนกับนักเรียนให้แสดงความคิดเห็นเชิงบวกและคาดการณ์ความรู้สึกผู้อื่น		3	ใช้ได้	
ดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น	30	ท่านเสริมแรงนักเรียนเมื่อนักเรียนแสดงความเห็นเชิงบวกและปฏิบัติตนด้วยการเข้าใจผู้อื่น		3	ใช้ได้	
ประสบการณ์ในอาชีพ	31	ท่านคาดหวังให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ		3	ใช้ได้	
หมายถึง การกระทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ	32	ท่านจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนให้หาแนวทางการได้งานในตลาดงานและฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ		3	ใช้ได้	
	33	ท่านให้ชี้แนะแก่นักเรียนในเรื่องของการปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ		3	ใช้ได้	

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
เพื่อการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดทักษะการประกอบอาชีพของนักเรียน

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเมินความสอดคล้องของข้อความแต่ละข้อที่แนบมาให้ว่าวัดได้ตรงกับจุดประสงค์หรือไม่โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง สอดคล้องกันระหว่างข้อความกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกันระหว่างข้อความกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
 -1 หมายถึง ไม่สอดคล้องกันระหว่างข้อความกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

หากข้อความใดที่ท่านพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีความเหมาะสมหรือสมควรปรับปรุง กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ตัวอย่างแบบวัด (ยกตัวอย่างมา 2 ข้อ)

0	1	2	3	4	5
ไม่เคย กระทำ	กระทำ น้อยที่สุด	กระทำ น้อย	กระทำ ปาน กลาง	กระทำ มาก	กระทำ มากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับสภาพการกระทำที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน					
		0	1	2	3	4	5
1	ฉันมักฟัง พูด ถามและแสดงความคิดเห็นในการทำงานกับผู้อื่น						
12	ฉันมักสร้างทางเลือกไว้หลาย ๆ ทางเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง						

ตัวแปรและนิยามเชิงปฏิบัติการ

ตัวแปร

ทักษะการประกอบอาชีพ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่มีประสิทธิภาพตามมุมมองผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นความสามารถที่ส่งเสริมให้บุคคลได้รับการจ้างงาน รักษางานที่ทำอยู่ และก้าวหน้าในการทำงาน ได้แก่ ทักษะการประสานงาน ทักษะการบริหารงาน ทักษะการแก้ปัญหาเชิงซ้อน ทักษะการกระหายเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารอย่างใส่ใจ ทักษะการคิดนวัตกรรม ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ทักษะการคล่องตัว ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี ทักษะส่วนบุคคล และประสบการณ์ในอาชีพ

นิยามเชิงปฏิบัติกร	ข้อคำถาม	-1 (ไม่สอดคล้อง)	0 (ไม่แน่ใจ)	1 (สอดคล้อง)	ผลการพิจารณา	ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุง
ทักษะการประสานงาน หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีคุณธรรม	1	ฉันฟัง พูด ถามและแสดงความคิดเห็นกับผู้ทำงานร่วมกัน		3	ใช้ได้	
	2	ฉันและผู้ทำงานร่วมกันแบ่งงานในการทำงาน		3	ใช้ได้	
	3	ฉันสร้างผลงานสำเร็จตามข้อตกลงที่กำหนดไว้กับผู้ทำงานร่วมกัน		3	ใช้ได้	
	4	ฉันพูดคุยกับผู้ทำงานร่วมกันว่าตนเองมีความเต็มใจในการช่วยเหลืองานของเขา		3	ใช้ได้	
	5	ฉันปฏิบัติตนต่อผู้ทำงานร่วมกันอย่างตรงไปตรงมาทั้งต่อหน้าและลับหลัง		3	ใช้ได้	
ทักษะการบริหารงาน หมายถึง ความสามารถในการจัดการงานให้สำเร็จบรรลุเป้าหมาย	6	ฉันวางแผนการทำงานก่อนเริ่มงาน		3	ใช้ได้	
	7	ฉันทำงานตามแผนการที่กำหนด		3	ใช้ได้	
	8	ฉันวิเคราะห์ผลลัพธ์การทำงานหลังจากสำเร็จ		3	ใช้ได้	
	9	ฉันส่งงานตรงเวลาหรือก่อนเวลาที่กำหนด		3	ใช้ได้	
	10	ฉันไม่ละทิ้งงานเมื่อพบอุปสรรคในการทำงาน		3	ใช้ได้	
ทักษะการแก้ปัญหา หมายถึง ความสามารถในการคิดหาวิธีแก้ปัญหาของตนเองให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณธรรม	11	ฉันวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง		3	ใช้ได้	
	12	ฉันสร้างทางเลือกไว้หลาย ๆ ทางเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง		3	ใช้ได้	
	13	ฉันเลือกวิธีการที่ประโยชน์สูงสุดกับทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง		3	ใช้ได้	
	14	ฉันเตรียมวิธีการจัดปัญหาที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นกับตนเองในอนาคต		3	ใช้ได้	
	15	ฉันจัดลำดับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองว่าปัญหาไหนต้องแก้ไขก่อนและหลัง		3	ใช้ได้	
ทักษะการกระหายเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการแสวงหา	16	ฉันสืบค้นเรื่องต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง		3	ใช้ได้	
	17	ฉันสืบค้นเรื่องต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย		3	ใช้ได้	
	18	ฉันสืบค้นในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนเองสนใจหรือไม่เคยรู้		3	ใช้ได้	
	19	ฉันกลับมาสืบค้นในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนเองเคยรู้อยู่แล้วให้รู้ดียิ่งขึ้น		3	ใช้ได้	

นิยามเชิงปฏิบัติกร	ข้อคำถาม	-1 (ไม่สอดคล้อง)	0 (ไม่แน่ใจ)	1 (สอดคล้อง)	ผลการพิจารณา	ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุง
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง						
ทักษะการสื่อสารอย่างใสใจ หมายถึง ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลด้วยการฟัง พูด และถาม	20	ฉันพูดจาชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับผู้ร่วมสนทนา		3	ใช้ได้	
	21	ฉันฟังและไม่ขัดจังหวะผู้ร่วมสนทนาในระหว่างการสนทนา		3	ใช้ได้	
	22	ฉันรับฟังผู้ร่วมสนทนาด้วยการเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของเขา		3	ใช้ได้	
	23	ฉันพูดได้ต่อกับผู้ร่วมสนทนาด้วยการเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของเขา		3	ใช้ได้	
	24	ฉันถามด้วยคำถามปลายเปิดกับผู้ร่วมสนทนาเมื่อมีข้อสงสัยอย่างรู้กาลเทศะ		3	ใช้ได้	
ทักษะการคิดนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดที่สร้างสรรค์ คล่อง ลีถ้วน รับรู้และเข้าใจ	25	ฉันทำในสิ่งที่แปลกใหม่หรือแตกต่างไปจากเดิม		3	ใช้ได้	
	26	ฉันแสดงความคิดเห็นได้หลากหลายต่อสิ่ง ๆ หนึ่งอย่างรวดเร็ว		3	ใช้ได้	
	27	ฉันแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ ในประเด็นที่ผู้อื่นคิดหรือคาดการณ์ไม่ถึง		3	ใช้ได้	
	28	ฉันแสดงความคิดเห็นต่อสิ่ง ๆ หนึ่งด้วยมุมมองที่หลากหลาย		3	ใช้ได้	
	29	ฉันจับประเด็น เชื่อมโยง และตั้งคำถามกับสิ่งต่าง ๆ		3	ใช้ได้	
	30	ฉันทำสิ่งต่าง ๆ ตามข้อมูล ตรรกะ และเหตุผล		3	ใช้ได้	
ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง ความสามารถในการทำให้ตนเองสำเร็จในสิ่งที่ตั้งใจไว้ มีทัศนคติที่ดีต่อ	31	ฉันกำหนดเป้าหมายในการทำสิ่งต่าง ๆ		3	ใช้ได้	
	32	ฉันลงมือทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้		3	ใช้ได้	
	33	ฉันสร้างวิธีการที่หลากหลายในการทำเป้าหมายให้สำเร็จ		3	ใช้ได้	
	34	ฉันชื่นชมตนเองเมื่อทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้สำเร็จ		3	ใช้ได้	
	35	ฉันนำข้อผิดพลาดในการทำสิ่งต่าง ๆ มาเป็นข้อคิดหรือบทเรียน		3	ใช้ได้	

นิยามเชิงปฏิบัติกร	ข้อคำถาม	-1 (ไม่สอดคล้อง)	0 (ไม่แน่ใจ)	1 (สอดคล้อง)	ผลการพิจารณา	ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุง
ความสำเร็จของตนเองและเรียนรู้ในความไม่สำเร็จของตนเอง						
ทักษะการคล่องตัว หมายถึง ความสามารถในการรับรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ และทำงานอย่างรวดเร็ว	36	ฉันแก้ไขจุดบกพร่องของตนเองเพื่อให้อยู่รอดได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ		3	ใช้ได้	
	37	ฉันลดขั้นตอนการทำงานที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญออกจากการทำงาน		3	ใช้ได้	
	38	ฉันเลือกวิธีการทำงานที่ใช้เวลาน้อยแต่ได้ผลงานเท่าเดิมหรือมากกว่าเดิม		3	ใช้ได้	
ทักษะการรู้ทันเทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์และการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ	39	ฉันใช้เทคโนโลยีมาอำนวยความสะดวกต่อการทำสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน		3	ใช้ได้	
	40	ฉันติดตามความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน		3	ใช้ได้	
	41	ฉันศึกษาหลักการใช้งานเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน		3	ใช้ได้	
ทักษะส่วนบุคคล หมายถึง ความสามารถในการดำรงชีวิตของตนเอง	42	ฉันหลีกเลี่ยงการทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง		3	ใช้ได้	
	43	ฉันใช้พลังงานหรือทรัพยากรอย่างคุ้มค่า		3	ใช้ได้	
	44	ฉันแสดงความคิดเห็นเชิงบวกต่อสิ่งต่าง ๆ		3	ใช้ได้	
	45	ฉันวางแผนทางการเงินของตนเอง		3	ใช้ได้	
	46	ฉันติดตามข่าวสารการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนโลก		3	ใช้ได้	
	47	ฉันคาดการณ์อารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น		3	ใช้ได้	

นียมเชิง ปฏิบัติกร	ข้อคำถม	-1 (ไม่ตลอด)	0 (ไม่แน่ใจ)	1 (ตลอด)	ผลการ พิจารณา	ข้อเสนอแนะ เพื่อ การแก้ไข ปรับปรุง
และ ดำรงชีวิต ร่วมกับผู้อื่น	48	ฉันเปิดรับมุมมองของผู้อื่นโดยที่ฉันไม่ยึดมุมมองของ ตนเองเป็นหลัก		3	ใช้ได้	
ประสพกร ณ์ในอาชีพ	49	ฉันศึกษาแนวทางการได้ทำงานในตลาดงานที่ตนเอง สนใจ		3	ใช้ได้	
หมายถึง การ ได้ปฏิบัติ กิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับ อาชีพ	50	ฉันฝึกทักษะการทำงานผ่านการขายสินค้าหรือ ให้บริการ		3	ใช้ได้	

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	40	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	40	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.950	50

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
A ประสานงาน	กลาง	28	3.7714	.56494	.10676	3.5524	3.9905	2.60	5.00
	ใหญ่	103	3.6524	.65197	.06424	3.5250	3.7798	2.00	5.00
	ใหญ่พิเศษ	170	3.8824	.55495	.04256	3.7983	3.9664	1.00	5.00
	Total	301	3.7934	.59841	.03449	3.7255	3.8612	1.00	5.00
B บริหารงาน	กลาง	28	3.6643	.56320	.10644	3.4459	3.8827	2.80	4.40
	ใหญ่	103	3.4252	.64758	.06381	3.2987	3.5518	2.20	5.00
	ใหญ่พิเศษ	170	3.6165	.53135	.04075	3.5360	3.6969	2.00	5.00
	Total	301	3.5555	.58242	.03357	3.4894	3.6215	2.00	5.00
C การแก้ปัญหา	กลาง	28	3.6500	.47958	.09063	3.4640	3.8360	3.00	4.80
	ใหญ่	103	3.3961	.64473	.06353	3.2701	3.5221	1.40	5.00
	ใหญ่พิเศษ	170	3.5753	.58551	.04491	3.4866	3.6639	1.80	5.00
	Total	301	3.5209	.60310	.03476	3.4525	3.5893	1.40	5.00
D ระยะเวลาเรียนรู้	กลาง	28	3.6071	.61399	.11603	3.3691	3.8452	2.50	4.75
	ใหญ่	103	3.5437	.67376	.06639	3.4120	3.6754	1.75	5.00
	ใหญ่พิเศษ	170	3.6868	.59464	.04561	3.5967	3.7768	1.75	5.00
	Total	301	3.6304	.62602	.03608	3.5594	3.7014	1.75	5.00
E การสื่อสารอย่างได้ใจ	กลาง	28	3.5714	.61756	.11671	3.3320	3.8109	2.40	5.00
	ใหญ่	103	3.4951	.64647	.06370	3.3688	3.6215	2.20	5.00
	ใหญ่พิเศษ	170	3.7788	.53029	.04067	3.6985	3.8591	2.40	5.00
	Total	301	3.6625	.59404	.03424	3.5951	3.7298	2.20	5.00
F การคิดนวัตกรรม	กลาง	28	3.4107	.44556	.08420	3.2379	3.5835	2.67	4.33

	ใหญ่	103	3.2848	.57576	.05673	3.1723	3.3973	2.00	5.00
	ใหญ่พิเศษ	170	3.3578	.59409	.04556	3.2679	3.4478	2.17	4.83
	Total	301	3.3378	.57541	.03317	3.2725	3.4030	2.00	5.00
Gการเป็นผู้ประกอบการ	กลาง	28	3.8500	.56470	.10672	3.6310	4.0690	2.80	5.00
	ใหญ่	103	3.5689	.67374	.06639	3.4373	3.7006	2.00	5.00
	ใหญ่พิเศษ	170	3.7012	.58431	.04481	3.6127	3.7896	1.80	5.00
	Total	301	3.6698	.61843	.03565	3.5996	3.7399	1.80	5.00
Hการคลังตัว	กลาง	28	3.5000	.58443	.11045	3.2734	3.7266	2.00	4.67
	ใหญ่	103	3.3754	.53562	.05278	3.2707	3.4801	2.00	5.00
	ใหญ่พิเศษ	170	3.4353	.58588	.04494	3.3466	3.5240	1.33	5.00
	Total	301	3.4208	.56838	.03276	3.3563	3.4853	1.33	5.00
Iการรู้ทันเทคโนโลยี	กลาง	28	3.5595	.57416	.10851	3.3369	3.7822	2.33	4.67
	ใหญ่	103	3.4951	.73929	.07284	3.3507	3.6396	1.67	5.00
	ใหญ่พิเศษ	170	3.7196	.80544	.06177	3.5977	3.8416	.67	5.00
	Total	301	3.6279	.76954	.04436	3.5406	3.7152	.67	5.00
Jส่วนบุคคล	กลาง	28	3.7143	.53593	.10128	3.5065	3.9221	2.71	4.86
	ใหญ่	103	3.5215	.55462	.05465	3.4131	3.6299	2.14	5.00
	ใหญ่พิเศษ	170	3.6983	.49032	.03761	3.6241	3.7726	2.00	5.00
	Total	301	3.6393	.52262	.03012	3.5800	3.6986	2.00	5.00
Kประสบการณ์ในอาชีพ	กลาง	28	3.6250	.98719	.18656	3.2422	4.0078	1.50	5.00
	ใหญ่	103	3.4660	.81428	.08023	3.3069	3.6252	1.00	5.00
	ใหญ่พิเศษ	170	3.2000	.90756	.06961	3.0626	3.3374	1.00	5.00
	Total	301	3.3306	.89510	.05159	3.2290	3.4321	1.00	5.00

Test of Homogeneity of Variances

	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
Aประสานงาน	3.864	2	298	.022
Bบริหารงาน	4.017	2	298	.019
Cการแก้ปัญหา	1.494	2	298	.226
Dกระหายเรียนรู้	1.176	2	298	.310
Eการสื่อสารอย่างใส่ใจ	4.488	2	298	.012
Fการคิดนวัตกรรม	1.709	2	298	.183
Gการเป็นผู้ประกอบการ	2.787	2	298	.063
Hการคลังตัว	.247	2	298	.781
Iการรู้ทันเทคโนโลยี	1.815	2	298	.165
Jส่วนบุคคล	1.849	2	298	.159
Kประสบการณ์ในอาชีพ	2.436	2	298	.089

**Multiple
Comparisons**

Dependent Variable	(I) ขนาด สถานศึกษา	(J) ขนาด สถานศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
						Lower Bound	Upper Bound	
						A ประสานงาน		
Bonferroni	กลาง	ใหญ่	.11900	.12592	1.000	-.1842	.4222	
		ใหญ่พิเศษ	-.11092	.12050	1.000	-.4010	.1792	
		ใหญ่	-.11900	.12592	1.000	-.4222	.1842	
		ใหญ่พิเศษ	-.22993*	.07377	.006	-.4075	.0523	
		ใหญ่พิเศษ	.11092	.12050	1.000	-.1792	.4010	
		ใหญ่	.22993*	.07377	.006	.0523	.4075	
	Dunnett T3	กลาง	ใหญ่	.11900	.12460	.713	-.1887	.4267
			ใหญ่พิเศษ	-.11092	.11493	.707	-.3981	.1763
		ใหญ่	กลาง	.11900	.12460	.713	-.4267	.1887
			ใหญ่พิเศษ	-.22993*	.07706	.010	-.4155	.0443
		ใหญ่พิเศษ	กลาง	.11092	.11493	.707	-.1763	.3981
			ใหญ่	.22993*	.07706	.010	.0443	.4155
B บริหารงาน								
Bonferroni	กลาง	ใหญ่	.23904	.12287	.158	-.0568	.5349	
		ใหญ่พิเศษ	-.04782	.11759	1.000	-.2353	.3309	
		ใหญ่	.23904	.12287	.158	-.5349	.0568	
		ใหญ่พิเศษ	-.19123*	.07199	.025	-.3645	.0179	
		ใหญ่พิเศษ	.04782	.11759	1.000	-.3309	.2353	
		ใหญ่	.19123*	.07199	.025	.0179	.3645	
	Dunnett T3	กลาง	ใหญ่	.23904	.12410	.167	-.0675	.5456
			ใหญ่พิเศษ	-.04782	.11397	.965	-.2372	.3329
		ใหญ่	.23904	.12410	.167	-.5456	.0675	

		ใหญ่พิเศษ	กลาง	.07962	.12467	.891	-.2320	.3913	
			ใหญ่	.14308	.08054	.214	-.0509	.3370	
E การสื่อสารอย่างใส่ใจ	Bonferroni	ใหญ่พิเศษ	ใหญ่	.07628	.12374	1.000	-.2216	.3742	
			ใหญ่พิเศษ	-	.11841	.243	-.4925	.0777	
				.20739					
		ใหญ่	กลาง	-	.12374	1.000	-.3742	.2216	
			ใหญ่พิเศษ	-	.07249	.000	-.4582	-	
				.28368				.1091	
		Dunnett T3	ใหญ่พิเศษ	กลาง	.20739	.11841	.243	-.0777	.4925
			ใหญ่	.28368	.07249	.000	.1091	.4582	
				.07628	.13296	.918	-.2531	.4057	
				-	.12359	.272	-.5172	.1024	
				.20739					
				ใหญ่	กลาง	-	.13296	.918	-.4057
			ใหญ่พิเศษ	-	.07558	.001	-.4657	-	
				.28368				.1016	
		ใหญ่พิเศษ	กลาง	.20739	.12359	.272	-.1024	.5172	
			ใหญ่	.28368	.07558	.001	.1016	.4657	
F การคิดนวัตกรรม	Bonferroni	ใหญ่พิเศษ	ใหญ่	.12592	.12273	.917	-.1696	.4214	
			ใหญ่พิเศษ	.05287	.11745	1.000	-.2299	.3356	
				-	.12273	.917	-.4214	.1696	
		ใหญ่	กลาง	.12592					
			ใหญ่พิเศษ	-	.07190	.931	-.2462	.1001	
				.07305					
		Dunnett T3	ใหญ่พิเศษ	กลาง	.05287	.11745	1.000	-.3356	.2299
			ใหญ่	.07305	.07190	.931	-.1001	.2462	
				.12592	.10153	.521	-.1239	.3758	
				.05287	.09574	.926	-.1843	.2900	
				-	.10153	.521	-.3758	.1239	
					ใหญ่พิเศษ	-	.07276	.680	-.2481
				.07305					
		ใหญ่พิเศษ	กลาง	.05287	.09574	.926	-.2900	.1843	
			ใหญ่	.07305	.07276	.680	-.1020	.2481	
	Bonferroni	กลาง	ใหญ่	.28107	.13101	.098	-.0344	.5965	

		ใหญ่	กลาง		-	.16299	1.000	-.4568	.3280
			ใหญ่พิเศษ		.06438	.09549	.058	-.4544	.0054
		ใหญ่พิเศษ	กลาง		.16008	.15597	.917	-.2154	.5356
			ใหญ่		.22446	.09549	.058	-.0054	.4544
	Dunnett	กลาง	ใหญ่		.06438	.13069	.946	-.2573	.3860
	T3		ใหญ่พิเศษ		-	.12486	.494	-.4689	.1487
					.16008				
		ใหญ่	กลาง		-	.13069	.946	-.3860	.2573
			ใหญ่พิเศษ		.06438	.09551	.058	-.4541	.0052
					.22446				
		ใหญ่พิเศษ	กลาง		.16008	.12486	.494	-.1487	.4689
			ใหญ่		.22446	.09551	.058	-.0052	.4541
J ส่วนบุคคล	Bonferroni	กลาง	ใหญ่		.19279	.11026	.244	-.0727	.4583
			ใหญ่พิเศษ		.01597	.10552	1.000	-.2381	.2700
		ใหญ่	กลาง		-	.11026	.244	-.4583	.0727
			ใหญ่พิเศษ		.19279	.06460	.020	-.3323	-
					.17682				.0213
		ใหญ่พิเศษ	กลาง		-	.10552	1.000	-.2700	.2381
			ใหญ่		.01597	.06460	.020	.0213	.3323
	Dunnett	กลาง	ใหญ่		.19279	.11508	.270	-.0924	.4780
	T3		ใหญ่พิเศษ		.01597	.10804	.998	-.2544	.2864
		ใหญ่	กลาง		-	.11508	.270	-.4780	.0924
			ใหญ่พิเศษ		.19279	.06634	.025	-.3365	-
					.17682				.0171
		ใหญ่พิเศษ	กลาง		-	.10804	.998	-.2864	.2544
			ใหญ่		.01597	.06634	.025	.0171	.3365
					.17682				
K ประสมการฉนวน อาชีพ	Bonferroni	กลาง	ใหญ่		.15898	.18851	1.000	-.2949	.6128
			ใหญ่พิเศษ		.42500	.18040	.057	-.0093	.8593
		ใหญ่	กลาง		-	.18851	1.000	-.6128	.2949
			ใหญ่พิเศษ		.15898	.11044	.050	.0001	.5319
					.26602				

	ใหญ่พิเศษ	กลาง					
			.42500	.18040	.057	-.8593	.0093
	ใหญ่						
			.26602	.11044	.050	-.5319	.0001
Dunnett	กลาง	ใหญ่	.15898	.20308	.818	-.3476	.6655
T3	ใหญ่พิเศษ		.42500	.19912	.113	-.0733	.9233
	ใหญ่	กลาง					
			.15898	.20308	.818	-.6655	.3476
	ใหญ่พิเศษ		.26602	.10622	.038	.0106	.5214
	ใหญ่พิเศษ	กลาง					
			.42500	.19912	.113	-.9233	.0733
	ใหญ่						
			.26602	.10622	.038	-.5214	.0106

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
A ประสานงาน	Between Groups	3.406	2	1.703	4.878	.008
	Within Groups	104.021	298	.349		
	Total	107.427	300			
B บริหารงาน	Between Groups	2.711	2	1.355	4.078	.018
	Within Groups	99.053	298	.332		
	Total	101.763	300			
C การแก้ปัญหา	Between Groups	2.573	2	1.287	3.599	.029
	Within Groups	106.545	298	.358		
	Total	109.118	300			
D กระจายเรียนรู้	Between Groups	1.330	2	.665	1.704	.184
	Within Groups	116.240	298	.390		
	Total	117.569	300			
E การสื่อสารอย่างใส่ใจ	Between Groups	5.417	2	2.709	8.036	.000
	Within Groups	100.448	298	.337		
	Total	105.866	300			
F การคิดนวัตกรรม	Between Groups	.507	2	.253	.764	.467
	Within Groups	98.821	298	.332		
	Total	99.327	300			
G การเป็นผู้ประกอบการ	Between Groups	2.125	2	1.062	2.811	.062
	Within Groups	112.610	298	.378		
	Total	114.735	300			

Hการคลังตัว	Between Groups	.424	2	212	.654	.521
	Within Groups	96.495	298	.324		
	Total	96.918	300			
Iการรู้ทันเทคโนโลยี	Between Groups	3.376	2	1.688	2.886	.057
	Within Groups	174.283	298	.585		
	Total	177.659	300			
Jส่วนบุคคล	Between Groups	2.179	2	1.089	4.070	.018
	Within Groups	79.761	298	.268		
	Total	81.940	300			
Kประสบการณ์ในอาชีพ	Between Groups	7.215	2	3.608	4.611	.011
	Within Groups	233.144	298	.782		
	Total	240.359	300			

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
Aประสานงาน	ศิลป์	117	3.6940	.62564	.05784	3.5795	3.8086	2.00	5.00
	วิทย์-คณิต	184	3.8565	.57323	.04226	3.7731	3.9399	1.00	5.00
	Total	301	3.7934	.59841	.03449	3.7255	3.8612	1.00	5.00
Bบริหารงาน	ศิลป์	117	3.4769	.67765	.06265	3.3528	3.6010	2.00	5.00
	วิทย์-คณิต	184	3.6054	.50848	.03749	3.5315	3.6794	2.20	5.00
	Total	301	3.5555	.58242	.03357	3.4894	3.6215	2.00	5.00
Cการแก้ปัญหา	ศิลป์	117	3.4410	.62618	.05789	3.3264	3.5557	1.40	5.00
	วิทย์-คณิต	184	3.5717	.58400	.04305	3.4868	3.6567	1.80	5.00
	Total	301	3.5209	.60310	.03476	3.4525	3.5893	1.40	5.00
Dกระหายเรียนรู้	ศิลป์	117	3.5556	.68553	.06338	3.4300	3.6811	1.75	5.00
	วิทย์-คณิต	184	3.6780	.58199	.04290	3.5933	3.7626	2.00	5.00
	Total	301	3.6304	.62602	.03608	3.5594	3.7014	1.75	5.00
Eการสื่อสารอย่างใส่ใจ	ศิลป์	117	3.6034	.63135	.05837	3.4878	3.7190	2.40	5.00
	วิทย์-คณิต	184	3.7000	.56761	.04185	3.6174	3.7826	2.20	5.00
	Total	301	3.6625	.59404	.03424	3.5951	3.7298	2.20	5.00
Fการคิดนวัตกรรม	ศิลป์	117	3.3348	.59873	.05535	3.2251	3.4444	2.00	4.83
	วิทย์-คณิต	184	3.3397	.56172	.04141	3.2580	3.4214	2.17	5.00
	Total	301	3.3378	.57541	.03317	3.2725	3.4030	2.00	5.00
Gการเป็นผู้ประกอบการ	ศิลป์	117	3.6393	.70233	.06493	3.5107	3.7679	1.80	5.00
	วิทย์-คณิต	184	3.6891	.55975	.04127	3.6077	3.7705	2.20	5.00

	Total	301	36698	.61843	.03565	3.5996	3.7399	1.80	5.00
Hการล่องตัว	ศิลป์	117	33048	.62907	.05816	3.1897	3.4200	1.33	5.00
	วิทย์-คณิต	184	34946	.51448	.03793	3.4197	3.5694	2.33	5.00
	Total	301	34208	.56838	.03276	3.3563	3.4853	1.33	5.00
Iการรู้ทันเทคโนโลยี	ศิลป์	117	35100	.81129	.07500	3.3614	3.6585	.67	5.00
	วิทย์-คณิต	184	37029	.73420	.05413	3.5961	3.8097	2.00	5.00
	Total	301	36279	.76954	.04436	3.5406	3.7152	.67	5.00
Jส่วนบุคคล	ศิลป์	117	35885	.55871	.05165	3.4862	3.6908	2.14	5.00
	วิทย์-คณิต	184	36716	.49718	.03665	3.5993	3.7439	2.00	4.86
	Total	301	36393	.52262	.03012	3.5800	3.6986	2.00	5.00
Kประสบการณ์ในอาชีพ	ศิลป์	117	34188	.87582	.08097	3.2584	3.5792	1.50	5.00
	วิทย์-คณิต	184	32745	.90503	.06672	3.1428	3.4061	1.00	5.00
	Total	301	33306	.89510	.05159	3.2290	3.4321	1.00	5.00

Test of Homogeneity of Variances

	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
Aประสานงาน	5.182	1	299	.024
Bบริหารงาน	15.107	1	299	.000
Cการแก้ปัญหา	1.107	1	299	.294
Dกระหายเรียนรู้	3.126	1	299	.078
Eการสื่อสารอย่างใส่ใจ	1.501	1	299	.221
Fการคิดนวัตกรรม	.180	1	299	.671
Gการเป็นผู้ประกอบการ	9.323	1	299	.002
Hการล่องตัว	1.046	1	299	.307
Iการรู้ทันเทคโนโลยี	1.975	1	299	.161
Jส่วนบุคคล	.513	1	299	.474
Kประสบการณ์ในอาชีพ	.596	1	299	.441

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Aประสานงาน	Between Groups	1.889	1	1.889	5.351	.021
	Within Groups	105.538	299	.353		
	Total	107.427	300			
Bบริหารงาน	Between Groups	1.181	1	1.181	3.511	.062
	Within Groups	100.582	299	.336		
	Total	101.763	300			
Cการแก้ปัญหา	Between Groups	1.222	1	1.222	3.386	.067
	Within Groups	107.896	299	.361		
	Total	109.118	300			

D กระจายเรียนรู้	Between Groups	1.072	1	1.072	2.752	.098
	Within Groups	116.497	299	.390		
	Total	117.569	300			
E การสื่อสารอย่างใส่ใจ	Between Groups	.667	1	.667	1.896	.170
	Within Groups	105.199	299	.352		
	Total	105.866	300			
F การคิดนวัตกรรม	Between Groups	.002	1	.002	.005	.943
	Within Groups	99.326	299	.332		
	Total	99.327	300			
G การเป็นผู้ประกอบการ	Between Groups	.177	1	.177	.463	.497
	Within Groups	114.557	299	.383		
	Total	114.735	300			
H การคลังตัว	Between Groups	2.574	1	2.574	8.159	.005
	Within Groups	94.344	299	.316		
	Total	96.918	300			
I การรู้ทันเทคโนโลยี	Between Groups	2.662	1	2.662	4.548	.034
	Within Groups	174.997	299	.585		
	Total	177.659	300			
J ส่วนบุคคล	Between Groups	.493	1	.493	1.811	.179
	Within Groups	81.447	299	.272		
	Total	81.940	300			
K ประสบการณ์ในชีวิต	Between Groups	1.490	1	1.490	1.865	.173
	Within Groups	238.869	299	.799		
	Total	240.359	300			

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายวัชรสินธุ์ เพ็งบุบผา
วัน เดือน ปี เกิด	20 พฤศจิกายน 2536
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2560 สำเร็จการศึกษาคณะครุศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) สาขาวิชาธุรกิจศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่อยู่ปัจจุบัน	215 หมู่ 3 ถนนพระยาสุรเสนา ตำบลบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20000

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY